

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK! ÚJ KOMLÓ

AZ ÚJ KOMLÓI PÁRTYÉGREHAJTÓBIZOTTSÁG, A DISZ, A TRÖSZT ÉS A SZAKSZERVEZETI-BIZOTTSÁG LAPJA

IV. ÉVFOLYAM, 37. SZÁM

ÁRA: 30 FILLÉR

SZOMBAT, 1954. SZEPTEMBER 4.

Köszöntjük a komlói bányák hős dolgozóit

Szeptember 5-én ünnepeljük negyedizben a bányászok napját. Ünnepelnek ezen a napon a szénásaták hősei, itt Komlón a fekete szén bányászai, velük együtt örül egész munkásosztályunk, az egész dolgozó nép.

Ezen a napon emlékezzünk vissza a bányászok hősi multjára, forradalmi harcaira. Emlékezzünk azokra az elvtársakra, akik drága életüket adták a szabadságért, emlékezzünk Csizmadia elvtárs és társaira, akiket a fasiszta pribékek elhurcoltak, meggyilkoltak. Emlékezzünk azokra az elvtársakra, akik bátran szembenéztek a csendőrök szuronyával, s a bányák mélyén éhségstrájkjal tüntettek a kegyetlen kizsákmányolás ellen. A párt sok kiváló katonája került ki a legsúlyosabb elnyomatás éveiben is a bányászok közül.

A bányászok a felszabadulás óta is megállják helyüket. Emlékezzünk a számtalan hősiessé szénásatára, itt Komlón is; a kompresszor kiesés idejére, az elmúlt tél kegyetlen februári idejére. Dacolva a hideggel, lenn a bánya mélyén sűrített levegő hiánnyal, csákvánnyal a kézben, de teljesítettük a tervet. Adtunk elegendő kenyert az iparnak.

Ezért becsüli meg pártunk és kormányunk a bányászok munkáját. Ma, soha nem látott megbecsülés és dicsőség jut osztályrészül a bányászoknak. Ezt fejezik ki a kitüntetések, a különböző jutalmak. A bányászunk nagy megbecsülést fejezi ki a Kossuth-díj babérkoszorúja, a kiváló bányászelvény, a sztahanovista jelvények ötágú csillaga a bányász-egyenruhán. Holnap Komlón újabb 70 bányász kap különféle kitüntetést.

Szeptember 5-én Komlói öreg bányászai is visszagondolnak a multra. Nem felejtik el, hogy mennyi szenvedésben volt részük, amikor még Komlón a Szeli-félek voltak az urak. Éhbér volt akkor a fizetség, a nem volt a bányásznak rendes, egészséges lakása. A környező vidékről bejártaknak hosszú kilométereket kellett gyalogolniuk esőben, sárban egyaránt, ha munkahelyükre akartak jutni, vagy onnét haza igyekeztek. Vajmi keveset törődtek Szeliék akkor a bányászok pihenésével, munka- és egészségvédelmével. Sok öreg bányász rőtta az utat, a munkanélküliség útját. Szó sem lehetett akkor ünnepéről. Ma mindez már csak keserű emlék. Az új, fiatal bányászok már csak az öregek elbeszéléséből ismerik az egykori bányász-sorsot.

A bányászt éppúgy, mint a többi dolgozót, nem fenyegeti már többé a munkanélküliség veszélye. Komlói az egykori nyomorúságos, sártengerben fekvő bányászfalucska helyén, hatalmassá fejlődött. A kökényosi új városrész után, immár felépült a kenderföldi városrész is. A régi egy iskola helyett az új kökényosi 12 tantermes iskola után, épülőben van a Kökényosi nyugati új nyolc tantermes iskola felépítése is. Ez évben még újabb 363 lakást adnak át az építők bányászaink részére. A nőtlen bányászok részére már épült Kenderföldön az újabb 612 személyes legény szálló. Komlói területe is szaporodott az elmúlt év folyamán. Ide tartozik már hozzánk Mecsekjányosi, Kisbattyáni, Mecsekfalusi és Zobák. Újabb aknák ontják már tavaly óta a kokszolható fekete szenet. A termelés egy év alatt Komlón 56 százalékkal emelkedett. Újabb „Diesel” és villanymozdonyokkal gazdagodott a bányagépállománya. Még ez évben újabb 30 különféle bolt megnyitása teszi könnyebbé a bányászok életét. A gimnázium kapuinak komlói megnyitása, még több lehetőséget nyitott a komlói fiatalok fejlődése előtt, ugyanakkor megmenti őket a naponkénti Pécsre utazástól, több időt biztosít a tanulásra.

Még felsorolni sem könnyű, mi mindent kapott Komlói bányászai csupán ez évben a nép államától. Most a bányásznapon 8833 bányász kap hűségjutalmat, több mint hat millió forint összegben. Az igazi bányász mindig szerette hivatását, de most szeretheti csak igazán. Ez a szeretet cseng ki Győri Miklós csillás szavaiából is mikor ezt mondja egy éves bányász multjáról: „Egy évi fejelemzett, becsületes munkám meg van az eredménye; Pénzben 21 ezer forintot kerestem, kaptam egy pár gumicsizmát, egy rend hűség munkaruhát, 881 forint hűségjutalmat, két szoba, konyha, fürdőszoba lakást... most jól eső érzés azzal a tudattal ünnepelni a bányásznapi ünnepét, hogy a dolgozó nép és az állam iránti kötelességemet becsülettel teljesítettem.”

Örömmel tekintünk vissza mi, komlói bányászok arra a nagy útra, melyet az első bányásznapi óta megtettünk. Csak egyedül az elmúlt évhez viszonyítva átlagteljesítményünk a mai napig 56,4 százalékkal emelkedett, illetve ma már ennivel több szenet termelünk. De most a bányásznapon meg kell vizsgálnunk azt is: hogyan harcolhatnánk meg eredményesebben a tervet; mit kell tennünk ahhoz, hogy a júliusi és augusztusi elmaradásunkat behozzuk és sikerrel teljesítsük a hazának tett ígéretet.

Fogadjuk meg minden bányász ezen a napon: még szívesebben harcol a szocialista fejelemzésért, az új munkások neveléséért, a különféle munkamódszerek elterjesztéséért. A párt- és kormányhatározatok végrehajtásáért!

Bányászokon az ország szeme! Nemcsak ma, az ünnep előestéjén, hanem mindennap szeretettel és várakozással tekint az ország felénk, komlói bányászok felé is. Tőlünk várják a jómindőségű kokszolható, fekete szenet Sztálin Vasmű kohói, a gázgyárak, a mozdonyok, kórházak, iskolák, bölcsődék, napközi- és szülőotthonok, családi tűzhelyek. A mi munkánk nélkül, tervteljesítésünk nélkül nincs élet. Rajtunk tehát a sor, s mint mindig, úgy most is a sokezer tonna szén termelésével, a maradéknélküli terv teljesítéssel járulunk hozzá az ország, a haza szocialista építéséhez.

KIGYULLADT A VÖRÖS CSILLAG...

Kigyulladt a vörös csillag városunk felett, Behintí fényével a kék komlói eget. Szikrázó sugara azt hirdeti messze, Méltón készült Komló a bányász ünnepre.

Minden egyes bányász a szíven viselte, Hogy teljesítve legyen bányáinknak terve. Bizott bennük Komló apraja és nagyja; Hogy majd megmutatják ők a bányász napra,

Ók, az öreg föld mélyének lakói, Terven felül hogyan kell adósságot róni. Előlegezve volt részükre bizalom, Nem kisebb dolog, mint a hűségjutalom.

Nem volt a multban se híre, se hamva. Hogy a bányász egyszere jutalmat is kapna. Kapott biz helyette börtönt és botot, Uraik meg ünnepelték a „Borbála”-napot.

Emlékszel-e erre régi bányász, Ha munkahelyedre a mélybe alászállsz? Hogy mit adtak akkor és mostan mit kaptál, Jutalmul azért, hogy hűséggel dolgoztál.

Megbecsül az ország, a dolgozó nép, Tudják, hogy hivatásod nehéz, — de szép. Te add iparunk kenyereit: a szenet, Teljesítsd hát minden nap előírt tervedet.

Ez jusson eszedbe lent a munkahelyen, Ha kezud rajt fekszik majd a csákvány nyelen. S vágjad a szénfalba, omoljon a szén, Sose hunyjon ki a csillag városunk egén!

VARGA JÁNOS.

A gesztenyési aknamélyítők felemelt fővel ünnepelnek

A gesztenyési aknamélyítők, már hetekkel ezelőtt versenyt indítottak szeptember 5 a IV. bányásznapi tiszteletére. Ebben a versenyben vállalta Pallai Sándor brigádja, hogy az előírt tervénél 2 folyóméterrel mélyebb aknát ad át. Szeptember 1-én reggel büszkén jelentették: vállalkunkat 1,20 folyóméter kész aknával túlteljesítettük! Tovább indulunk harcra a III. negyedév sikeres túlteljesítéséért.

Hajnal Mihály brigádja ugyanekkor egy folyóméter túlteljesítést vállalt, de végeredményben 2,40 folyóméterrel mélyebb kész aknát adtak át. Rajtuk kívül keményen harcoltak az üzem többi dolgozó is. Valamennyien lelkesen készültek a IV. bányásznapi. Az eredmény nem maradt el. Az üzem augusztusi tervét 110,5 százalékra teljesítette. Ilyen eredmények rég nem voltak az aknamélyítők gesztenyési üzemei-

ben. De mi ennek az oka, mi tette lehetővé e kimagasló eredmények elérését?

Az akna mélyítésén nem csak kiváló dolgozók vannak, hanem jó pártmunka is folyik. A pártvezetési vezetők harcra késztetik a munkásokat. Olyanok, akik tudják, hogy kell összpontosítani az erőt, hol kell javítani az agitációs munkán, hogy fokozni tudják a mélyítés ütemét. A pártvezetést vezetője nemcsak népszerűvel, pártvezetőivel keresztesül ismerteti a feladatokat, hanem saját maguk is beszélgetnek a dolgozókkal, de felhasználják erre a célra az agitációs munka legjobb fegyverét a faliújságot is.

A párt- és a dolgozók közötti ilyen helyes kapcsolatnak meg van az eredménye. Az az üzem, amely négy hónappal ezelőtt még a tervét sem teljesítette, ma messze túlszárnyalta a 100 százalékot.

A Szebényi DISZ-brigád valóra váltotta fogadalmát

„Vállaljuk, hogy az adósságok törlesztéséből mi is kivesszük részünket. Eppen ezért harmadom 5 csillával teljesíti majd túl a naponkénti tervet.” Így hangzott Szebényi József vállalása augusztus 18-án, az ifjúság tanácskozásán.

A vállalás óta sok idő telt el. A Szebényi József DISZ-brigádja keményen küzdött vállalása teljesítéséért. Eleinte sok nehézségbe ütközött a csapat. Rossz volt az üresellátásuk, de a bányaeállításuk sem volt megfelelő. Ennek ellenére a Szebényi harmadik mégis teljesítette vállalását. Műszakonként 5, sőt 6 csillával is túlteljesítették tervüket a harcos fiatalok.

Augusztus harmadik dekádjában komoly akadályokba ütközött a Szebényi csapat. Kemény, kőbeagyazós rétegre bukkantak. A lelkes fiatalok nem hátráltak meg a nehézségek elől. Megfeszített akarattal, a munkaidő százszázalékos kihasználásával így is kiadták harmadonként az öt csillás túlteljesítést.

Képünkön a szénosztályozó legjobb karbantartó részlegeinek csoportvezetői Schwáb József, Vesziák József és József Márton láthatók. Az ő munkájuk is hozzájárult az osztályozómű zavartalan termeléséhez.

Csatlakozunk a csolnoki II-es üzem felhívásához

Mi, komlói bányászok is élvezzük pártunk és kormányunk megbecsülését a szénbányászati dolgozók iránt. Számos kormány- és miniszteri kitüntetést kaptak dolgozóink jó munkájuk elismeréséül. És csak a mostani bányásznapi több mint 6 millió forint hűségjutalom kerül kifizetésre.

A komlói szénbányászok még sem követték el eddig mindent, hogy ezzel a megbecsüléssel szemben teljesítsék kötelességüket, és kitermeljék a tervben előírt szénmennyiséget. Trösztünk eddig több mint 25.000 tonna szénnel adósa népgazdaságunknak és ez a szénmennyiség a tél folyamán sok családi tűzhelyből, tanyteremből, kórházi teremből hiányozna.

A Tröszt 25.000 tonnás lemaradásából bennünket, II. üzem dolgozóit több mint 12.000 tonna terhel. Érezzük ennek a felelősségnek roppant nagy súlyát. Eppen ezért a csolnoki II. akna dolgozóinak felhívásához csatlakozva mi is elhatároztuk, hogy a bányásznapi tiszteletére 250 tonnával többet termelünk és túlteljesítsük szeptember havi tervünket.

Lendületünk a bányásznapi után sem fog megdőlni.

Vállaljuk, hogy a bányásznapi után következő héten is mindennap teljesítjük és túlteljesítjük a tervet, ezzel példát mutatunk a többi komlói bányászunknak is. A Nagy Októberi Szocialista Forradalom évfordulójának ünnepére további 1.500 tonna szén termelését vállaljuk szeptember 1-től esedékes tervünkön felül és ezáltal már november 7-ig letörlesztjük adósságunk egy részét. Magunkévá tesszük és Komlón is győzelemre visszük a csolnoki II. üzem bányászainak jelszavát: „Tervünk mindennapi túlteljesítésével viszonzzuk a megbecsülést és hűségjutalmat.”

DOBOS JÓZSEF sk. párttitkár, ILLÉS KÁROLY sk. üzemvezető, B. SZABÓ ISTVÁN ÜB-elnök.

Béta-akna dolgozói élenjáróknak

Holnap, szeptember 5-én ünnepeljük bányászaink a negyedik bányásznapi. E nagy nap méltó megünneplésére már hetek óta készülnek Béta-akna bányászai. Segíteni akarják az adóssággal küszködő üzemek elmaradásának behozását.

A Béta-aknai kötélpályán fűrgen szaladnak a csillogó szénrel teli csillék százai, viszik a tervteljesítéshez szükséges szenet. Jól termel most Béta-akna. A bányászok egymásután döntik meg a tegnapi eredményeket. Különösen élenjáró Vörös János DISZ-brigádja. Ők már büszkén ünnepelhetnek. Vállalásukat 340 csille terven felüli szénmennyiséggel túlteljesítették.

A Vörös brigád nyomában Boros Gyula brigádja halad. Minden akarattal azért küzdenek, hogy sikeres munkával, a terv magas túlteljesítésével ünnepeljék szeptember 5-ét. A Boros brigád 157 százalékra teljesítette augusztusi tervét és ezzel 150 csille tervenfelüli szenet termeltek. A brigád tagjai jól indultak már a szeptemberi termelésben is. 1-én 137,2 százalékra teljesítették napi tervüket.

Újabb kitüntéseket kapnak Komló bányászai

Most a IV. bányásznapon újabb kitüntéseket adnak át Komlói bányászainak. Így az eddig kitüntetett bányászok, műszaki vezetők létszáma újabb 15 Kiváló Bányászszal, 5 Bányászat Kiváló dolgozóival, 5 Kiváló műszaki dolgozóval és 27 okleveles sztahanovistával szaporodik.

Ezek az újabb kitüntetések tanubizonyítói annak, hogy pártunk és kormányunk mennyire megbecsüli a becsületesen dolgozó, élenjáró bányászok munkáját.

A propagandisták legfontosabb feladata a kongresszus anyagának tanulmányozása

A Magyar Dolgozók Pártja III. kongresszusa hosszú időre megszabta feladatokat. E feladatok megvalósításának egyik legfontosabb feltétele, hogy dolgozóink, elsősorban a kommunisták alaposan megismerjék, megértsék a kongresszus iránymutatásait, határozatait. Ezért mondja ki: a Központi Vezetőség 1954—55-ös pártoktatási évről szóló határozata... „Az 1954—55-ös pártoktatási év

a kongresszus határozatait tanulmányozásának éve legyen”.

Ahhó, hogy a Központi Vezetőségnek ezt a határozatát megvalósíthassuk az szükséges, hogy maguk a propagandisták, akikre a kongresszus agyának ismertetése és megmagyarázása feladata vár, még a pártoktatási év megkezdése előtt tanulmányozzák ezt az anyagot. Ehhez a propagandista elvtársak a városi párt-végrehajtóbizottságtól megkapták a szükséges útmutatót.

Propagandistáink sokat fejlődtek, túlnyomó részük az elmúlt év alatt igen derekas munkát végzett. Elvi feljebb lépésük megadja annak alapját, hogy az idén is jó munkát végezzenek majd. Propagandistáink öntudata, kommunista magatartásuk indokoltá tette, hogy egyéni tanulással konferenciák nélkül vegyék át a kongresszus anyagát. Szükség van erre azért, hogy:

1. Megismerjék azokat a feladatokat, amelyeknek megvalósítása mindnyájunkon áll és már ennek megfelelően készüljenek fel munkájukra.

2. Mert a kongresszus igen sok elvi kérdést tisztázott, amely eddig nem volt elég világos, vagy másképp tanítottuk. Eppen ezért már a propagandisták egyéni tanulása alatt felszínre kell jöjjenek és tisztázódjanak ezek a kérdések, hogy az oktatás megindulásával propagandistáink helyesen magyarázzák a vitás problémákat.

Ilyen kérdések tudomásunk szerint nem vetődtek fel és ez arra enged következtetni, hogy propagandistáink elhanyagolták az egyéni tanulást. Hibás ebben a városi párt-végrehajtóbizottság, de az alapszervezetek vezetősége is. Nem megfelelően ellenőrizték, nem vonták felülre azokat a propagandistákat, akik elhanyagolták a tanulást.

Igen szépen halad a kongresszusi anyag egyéni tanulása a Körzeti, Szerelőipari és a Szénbányászati Tröszt pártszervezeteinek propagandistáinál, akik időnként összejönnek, megbeszélik a tanultakat. Nem így van ez a bányázoménknél, ahol bizony egyik-másik propagandista megbele sem nézett az anyagba.

Az 1954—55-ös pártoktatási sikkere elsősorban a propagandistáktól függ.

A kongresszus határozatait nem elvont elmélet, hanem mindennapi munkánk vezérfonal. Ennek megvalósításától függ fejlődésünk, ettől függ a több ruha, cipő, élelem, egyszerű életszínvonalunk jelentős emelkedése. Ha propagandistáink a tanulás elhanyagolásával nem helyesen magyarázzák a kongresszus határozatait, akkor lényegében ezeknek a feladatoknak megvalósítását

akadályozzák. A kongresszusi határozatok végrehajtásában a párttagoknak kell élenjárniuk. A propagandisták feladata, hogy ezt meg is értesse a hallgatókkal. Ezen túlmenően a párttagoknak a példamutatás mellett az is feladatuk, hogy a pártönkivüli dolgozókat is mozgósítsák a kongresszus által megszabott feladatok megoldására.

Ennek szintén alapvető követelménye, hogy propagandistáink alaposan felkészülve tanítsák, neveljék a hallgatókat.

Igen komoly és felelősségteljes feladat a propagandisták munkája,

mert ők jövő életünk formálói, építői. E megtisztelő feladat ellátásához szorgalmas munkára van szükség. A propagandisták önként vállalták megbízatásukat, s elsősorban azokat oktatják, nevelik, akik mindenért felelősek, ami ebben az országban történik. Azokat, akik az élsapatnak tagjai és vezetéseiktől függ az ország dolgozóinak jobb, vagy rosszabb élete, a kommunistákat.

Propagandistáinknak most tehát legfontosabb feladata a kongresszus anyagának alapos tanulmányozása, hogy bátran, lelkesen tudjanak hozzáfogni az 1954—55-ös oktatási év nagy feladatai megvalósításához. Eppen ezért azok a propagandisták, akik eddig elmulasztották kötelességüket, sürgősen pótolják. Kommunista akarással, becsületes tanulással induljanak neki a feladatok sikeres megoldásának.

Schneider Józsefné
P. H. vezető.

A TANÁCSTÖRVÉNY TERVEZETÉHEZ

Az ellenőrzéshez...

A Hazafias Népfrentbizottság által bocsátott — tanácsokról szóló — új törvénytervezet alábbi két pontjához szeretnék hozzászólni:

A II. fejezet 6. § a) pontjához:
Véleményem szerint a tanács csak úgy tud hatékony segítséget adni a hozzá nem tartozó vállalatoknak, (nem alárendelt szervek) ha jogkörét és intézkedési jogát kiszélesítjük. A tanácsnak, mint az államhatalom helyi szervének, bizonyos fokú belső betekintésre és gyakorlati ellenőrzési jogának biztosítására volna szüksége. E nélkül a segítségnyújtás és a felelősség kérdése elmosódik, akár egyik, vagy másik vonalon. Továbbá az a meglátásom, hogy a tanács ilyen irányú jogkörének kiterjesztése magával hozza tekintélyének megszilárdítását és jobban ösztönzi népünk vagyonának megvédésére.

A II. fejezet d) pontjához:

Az elmúlt év gyakorlati tapasztalata azt mutatja, hogy — e pont tartásánál, végrehajtásánál még nagyon sok hiba van. A tanács mint a szocialista törvényesség védője, — betartója és betartatója — feladata e két pontban szorosan összefügg. Abban az esetben, ha a tanács jogköre kiterjed az alá nem rendelt intézményekre, meg lehet gátolni időben a törvényesség megszegését. Jelentősége abban áll, hogy nem általános áttekintés lenne ezekről a vállalatokról, hanem az intézmény belső életéről, a termelés menetéről és egyebekről átfogóbb képet nyerünk. Már pedig nem lehet közömbös, hogy az ellenőrzés gyengésségből továbbra is hibák, hiányosságok keletkeznek-e vagy nem.

Baris Károly.

Egy adminisztratív dolgozó...

Neve: Szabó Ilona. Kedves, mosolygósszemű, karcsú, szőke leány: huszonhárom éves. Nem bürokrata a régi értelemben, hanem a Városi Tanács pénzügyi osztályának vállalati csoportvezetője. Semmiben sem különbözik kortársaitól, azoktól a lányoktól, akik üzemekben, hivatalokban, a DISZ-szervezetek taggyűlésein és bárhol másutt találhatók. Talán annyiban mégis különbözik kortársaitól, hogy kicsit komolyabb és fontos beosztásban dolgozik.

A Városi Tanácsnál március óta van alkalmazásban. Azelőtt Budapesten dolgozott. Beszélgetésünk során kiderült, hogy a mostani beosztását nagyon szereti, mert úgy érzi, valóban a jobb életért, a közösségért dolgozik.

Feladata a tanácshoz tartozó vállalatok pénzügyeit és könyveléseit ellenőrizni. Ez a munka nagy felelősség és akaratot igényel, mert még sűrűn fordulnak elő könyvelési hibák. A multban ilyen munkát rá sem bíztak volna. De most jó, lelkiismeretes munkájával bizonyított, hogy alkalmas az ilyen nagy feladatok végrehajtására.

Ha felfedezett egy könyvelési vagy egyéb hibát, nem nyugszik addig, amíg ki nincs javítva. Például a Községgazdálkodási Vállalatnál nem volt áttekinthető az anyagkönyvelés. A Helyiipari Vállalatnál nem volt összefüggő a pénztárkönyv Szabó Ilonka önfeladkozó segítségével rendezték mindkettőt. Most ő is örül annak, hogy segíthetett, de azok a dolgozók is örülnek, akiknek rendben van könyvelésük, pénztárkönyvük. Így segíti a községet és a vállalatok további eredményes munkáját.

Szabadidejében a tanács kulturális csoportjával foglalkozik. Már itt is szép eredményeket ért el. Az árvízkarosultak megsegítésére rendezett műsor bevételéből 2.000 forintot fizettek be. Jelenleg a bányásznap szereplésre készülnek nagy igyekezettel csoportjának tagjai.

Ilyen lány Szabó Ilona. Egy árnyalatot sem hasonlít a mult rendszer bürokrata tisztviselőire. Egész egyénisége szabad ifjúságunk boldog létét sugározza. Olyan ifjúságot, akik akár fizikai, akár adminisztratív vonalon bátran harcolnak a hibák megszüntetéséért, szebb életünk megteremtéséért.

Két nappal azelőtt szeptember 2-án nemcsak Komlón, hanem országwide megnyitnak az iskolák a tanulni vágyók előtt. A nyári vakációk hónapjai alatt felfrissültek diákjaink és pedagógusaink egyaránt, az iskolákat gondosan tatarozták, felszereléseiket kiegészítették. Elkészültek az új tankönyvek ezrei.

Ez alkalommal egy kis visszappillantást kívánunk tenni a multba és olvasóinkat kedves szokásunk szerint megismertetjük a régi időkkel. Jelen esetben megelégszünk azzal, hogy csak egy hat-hét évtizedre megyünk vissza, azokra az időkre, amikor Komlón a nagyüzemi szénbányászat kialakult. Mostani vizsgálódásaink nem bányászati vonatkozásúak lesznek, hanem inkább arra vagyunk kíváncsiak, milyen is lehetett a közköztudatos helyzete Komlón és környékén voltak az iskolai állapotok.

A szerencse megint kedvezett, mert a régi szénbánya levéltárából sikerült egy csomó elszárgult írást előhalászni, melyek biztos utat mutatnak nekünk ebben az ügyben. Mielőtt azonban az okmányokkal foglalkoznánk, elmondunk egy-két dolgot, amely az akkori időre jellemző.

Mindenek előtt arról kell szólni, hogy mikorra tehető a modern nagyüzemi szénbányászat megalapozása városunkban. 1892. évet mutat a naptár, amikor János Engel Adolf pécsi nagyiparos és a jánosi uradalom ura, oly értesüléseket kap, hogy a komlói birtokán, nevezetesen a halastói részen a föld méhe szent rejt magában. János Engel Adolf nem sok biztatást vár, szakembereket hozat és megkezdik a kutatásokat. Az eredmény kielégítő és nyomban megindul a bányászokodás, mely napról-napra több embert vonz Komlóra. Az 1890. évi népszámlálás Komló faluban 427 főt számlált meg, az 1900. évi már 988 embert talált községünkben. 1900-ban már 357 dolgozót foglalkoztatott a komlói bányázomén. Ezek a számadatok azt bizonyítják, hogy a bányázomén fejlődése következtében megnőtt Komló falu lakosságának száma.

A tanácsok jogköréhez...

Komlói tanácsnál a kellő önállóság hiánya száz és száz formában köti béklyóba és fékezi a helyi kezdeményezések kialakulását.

A tanácsotörvény tervezet 6. §-ának 3. bekezdése
nézetem szerint kiegészítésre szorul, mert a figyelemmel kísérelési jogkör kevés ahhoz, hogy az építkezéseknél lévő anyagpazarlásokat, határidőket és egyéb munkákat kellően tudjuk ellenőrizni.

Számtalan tanácsülésen felvetődnek ezen hiányosságok és a tanácsok javaslataira, intézkedésekre helyett objektív nehézségekre való hivatkozás volt a válaszuk az illetékes szerveknek. Ezt feltétlenül meg kell szüntetni és éppen ezért a tanácsoknak nagyobb jogkört és önállóságot kell biztosítani. Ezt a jogkört feltétlenül megköveteli

a tanácsotörvény tervezet 25. §-a, amely szerint minden választási körzetnek meg lesz a választott tanács-tagja, tehát a tanácsnak meg lesz a közvetlen működési területe.

Tudatában vagyok annak, hogy a nagyobb hatáskör, a fokozottabb önállóság az egyik legalkalmasabb eszköz tanácsunk tömegkapcsolatának elmélyítéséhez, mert az nagyobb felelősséggel jár. Tanácsunk négyéves tapasztalatai és eredményei képezzék erre tanácsunkat.

Lapos Sándor.

Tiltakozunk az Amerikai Kommunista Párt betiltása ellen!

A Komlói Városi Tanács, valamint a Posta és a Helyiipari Vállalat dolgozói szeptember 1-én tartott röpgyűlés alkalmával tiltakozásukat fejezték ki az Amerikai Kommunista Párt betiltása ellen:

„Nekünk Komló város dolgozóinak nem közömbös az, hogy a mindig jobban hanyatló tőkésország kormánya betiltotta testvérpártunkat, az Amerikai Kommunista Pártot. A világ szeme rajtuk van és mi az öntudatos dolgozókkal egyetemben valamennyien helytelennek tart-

juk e galád intézkedést. Mi egy tömb voltunk a világ békéért folytatott küzdelemben és vagyunk jelenleg is. Tiltakozunk ezen aljas intézkedés végrehajtása ellen.”

Testvérpártunk a haladós magasztos útján haladt előre ezideig is, azon az úton, amely a világ békéje felé vezet. Együtt akarunk bátran haladni, minden becsületes haladó gondolkodású, békéért harcoló emberrel. Jelen esetben az Amerikai Kommunista Párt lelkes tagjaival!”

ELSŐ NAP AZ ISKOLÁBAN

Csütörtök délután be-

népült a belvárosi iskola. A nyár folyamán kicsinosított folyosók és tantermek megteltek pirosproszós, barna-sült, vidám kisdíkokkal. Megkezdődött a tanítás. A bizonytalan, félszegtékintetű gyerek had, most ismerkedik a számok, a betűk, egy szóval a tudomány világával. A kicsire méretezett padokban apró emberkéik ülnek. Figyelemmel hallgatják a tanítónéni magyarázatát.

A tanítónéni — Tóth Gabriella — arról beszél, hogy a kisiskolásoknak mindig fejelemmel kell viselkednie.

— Nem felejtitek el amit mondtam? — kérdezi a tanítónéni.

— Nem — hangzik mindenfelől és fejgel-

mezzel hátradugják kezüket.

Tízperc szünetet jelez a csengő. Az apró honpolgárok illedelmesen felállnak és párosával kivonulnak az udvarra. Kint az udvarban várakozásteljes érdeklődéssel ismerkednek egy mással. Amíg a szünet tart, ismerkedjünk meg Ferenc Árpád Lajossal, az egyik elsőssel.

Csillogószemű, vidám gyerek. Értelmesen elmondja, hogy ő nem sirt, amikor iskolába jött, mert szeret tanulni. Egyébként mérnök akar lenni, méghozzá gépészmérnök!

Ujjból a tanteremben vagyunk. A tanítónéni irigylésre méltó türelemmel és határtalan szeretettel mesébe kezd. A mese három

kismackóról szól, akik először mentek iskolába. A 37 gyerekarca, várakozón figyeli a mesét, csak Röder Antal rosszkodik egy kicsit. Már zsírfolt van új tan könyvében. A mese félbeszakad és kezdődik a nevelés. A megszólított szegyenkezve igéri, hogy ezután majd jobban vigyáz.

Búcsúzáskor kicsit eltűnődtem. Lehet-e szebb, felemelőbb érzés, mint az apró bizonytalan gyerekekkel való találás, akik megtanulják az első betűt. Nem. Tóth Gabriella, az elsőök tanítónénije pedig ezt a feladatot választotta. Munkájához sok sikert kívánunk, hogy a még most rosszkodó kisfiukból engedelmes kis diákok váljanak.

Szeptember 2-án ismét megkezdődött a tanítás

Szerte az országban hetek óta folyt a sürgős-forgás az iskolákban és környékén. Tanárok készülődtek lazasan az új tanítási év beindítására. Építők, szerelők követtek el mindent azért, hogy tiszta, egészséges és kicsinosított iskolák várják az új tanév első napján, szeptember 1-én a gyermekereget.

A belvárosi iskola épületét a Helyiipari Vállalat időben rendezte, majd a kökönyösi iskolát készítették elő rohammunkával. A kökönyösi iskolánál a Szénbányászati Tröszt is igért segítséget. Részt is vett annak meszelésében, egyéb tartozásait azonban nem teljesítette.

Még mindig nem készült el az iskola udvara, bár ígéret hangzott el ezzel kapcsolatban, így most is, mint az elmúlt évben az iskolába járó 900 tanuló a félhomályos folyosókon képtelen eltölteni a tízperces szüneteket. Még mindig ott diszeleg az iskola előtt a lebontott felvonulási épület romja. Téglák és egyebek. A környező házak kicsiny lakói rendeznek nagy csatákat a romok között. Ezek eltüntetését is vállalta a tröszt, még sem tette meg. De igére-

tet tett arra is, hogy a távfűtés pótlására új, nagyobb típusú kályhával szereli fel a kökönyösi iskolát. Ezt sem tette meg. Jó lenne, ha az ígéretések valórválnának és segítenék az iskolai oktatást. Sürgős lenne a tornaterem befejezése is, mert szeptember 15-én országos verseny rendezésének lebonyolítani benne.

Kenderföldön két tanteremben, 15 nevelő fogja oktatni a tanulókat. Gesztenyesen ugyancsak felkészülten várta az iskola a tanulókat. Az általános gimnázium önállósította magát, új helyiséget kapott, amíg a kökönyösi nyolc tanterem iskola elkészül. Kollégiuma is lesz az általános gimnáziumnak, az iskola közelében. Új tanárok érkeztek. Ez évben 1800 tanuló oktatnak nevelőink. Feladatuk célul tűzték ki maguk elé az oktató-nevelő munka emelését. A tanulók fokozottabb gyakorlati életre nevelését. A tanítást, az iskolai testnevelést és sportmunkát nevelőink ez évben még jobban a hazafias nevelőmunka szolgálatába állítják.

Csizmadia Sándor
igazgató.

A komlói állami iskola története

Az akkori Komlón egyetlen tanító és egyetlen tanterem volt. Ezt az iskolát, mint a környék valamennyi iskoláját az egyház tartotta fenn. Ez az iskola igen régi időtől szolgálhatta Komlót. Alapítását pillanatnyilag nem tudjuk megállapítani, de hihető, hogy az 1800-as évektől kezdve működött. Az iskola egyetlen tanterme legfeljebb 40—50 tanuló befogadására volt alkalmas, bútorzata, felszerelése igen szegényes volt és a kívánalmaknak a legkevésbé sem felelt meg. Az iskolát kisebb nagyobb foltogatásokkal 1940-ig használták, amikor is bontásra került.

A munkáltszám és vele a község lélekszámának növekedése arra készítette az illetékeseket, hogy a tanköteles gyermekek számára megfelelő iskoláról gondoskodjanak. Az akkori törvények szerint az iskola fenntartására egyedül a politikai község volt kötelezve, az államnak és az egyháznak csak joga volt iskolát fenntartani. A politikai községek nyomorúságos helyzete a legtöbb helyen nem engedte meg az iskola fenntartását, az állam pedig ily irányban nem akart kötelezettséget vállalni. Magyarul, mindenki igyekezett ettől a teherrel megszabadulni. Nyilván a dolgozók nyomásának engedve határozta el magát az akkori bányavállalat, hogy a kormányzatnál állami elemi iskola létesítését kéri. Jax Simon bányagondnok — akiről régebben az Újtelep első sorát elnevezték — 1900. év januárjában kérelmet intézett a vallás- és közoktatási miniszterhez, melyben azt kérte, hogy a komlói bányatelepen létesítsenek állami elemi iskolát.

Kérem az akkori időkhöz képest igen gyors elintéztést nyert és a minisztérium 1900. január 15-én kelt leiratában közölte a megyei tanfelügyelőséggel, hogy hajlandó a Komlói bányatelepi iskolát 1900. év szeptemberé-

től kezdve megszervezni, ha a bányavállalat teljesíti a minisztérium kívánságait. Ezek a kívánságok a következők:

1. Köteles a bányavállalkozó cég az iskola törvényszerű elhelyezéséről és a tanítói lakásról most és a jövőben gondoskodni, továbbá az iskola épületét és azok mellékhelyiségeit telekkönyvileg átadni.

2. A bányavállalat köteles az iskola épület tataroztatni, annak tisztogatásáról, fűtéséről, világításáról gondoskodni.

3. A bányavállalat tartozik évenként 24 korona 30 fillér nyugdíjjárulékot az iskola pénztárában megfizetni, végül a tanító fizetése felét (tehát évi 500 forintot) az államnak megfizetni. Ennek ellenére a minisztérium hozzájárul ahhoz, hogy a bányavállalat a kinevezendő tanítók személyére nézve előterjesztést tehet.

A bányavállalat megfontolta a minisztérium ajánlatát és 1900. évi január hó 30-án Engel Gyula, az Engel Adolf és fia cég belfeljárója megjelent a Pécszett székelnő Bánffy Simon közzegző előtt és közzegzői okiratban vállalta a minisztérium kikötéseit. Ezzel a Komlói bányatelepi állami elemi iskola gondolata megfogalmazott és az iskola 1900. szeptemberében a mai József Attila utcában megkezdte működését.

1904. évi szeptemberben az iskolát két tanterős iskolává fejlesztette az állam.

Az volna a komlói állami elemi iskola keletkezésének rövid története. A teljesség kedvéért csak még azt mondjuk el, hogy ez az iskola lassanként bővült, a tanérok számát növelték, az egyes osztályokat a környék házaiban helyezték el, amely korántsem volt megfelelő. Végül is 1937-ben épült meg a mai belvárosi iskola.

Ha az akkori állapotokat összevetjük a maiakkal, akkor világosan láthatjuk, hogy mekkorát fordult városunkban a világ kereke, mekkorát nőtt ez a város.

KUTNYÁNSZKY JÓZSEF.

A tervek teljesítésével ünnepeljük a IV. Bányásznapot!

Bányajáráson a VI. és VII. szinten

„...megfeledeztünk arról, hogy a tömegek, a bányászok mindennapi megnyerése, a velük való foglalkozás nélkül a tervteljesítés nem megvalósulhat, s csak látszateredményeket lehet elérni.

Ennek következtében romlottak a munkakörülmények is, melyek súlyos kihatással voltak a dolgozók munkakedvére. Elmaradt műszaki vezetőink részéről az előrelátó ter-

vezés és vezetés. Nagy mértékben meggyengült a politikai munka... romlott a pártellenőrzés és végső soron a bánya állapota. Lenn a bánya munkahelyein a pártcsoporthoz, népnevelők nem folytattak következetes harcot... a munkafegyelem megszilárdítására, a terv teljesítésére...”

Igy határozta meg egy félhónappal ezelőtt a komlói pártaktív a bánya területén tapasztaltakat és

hozta meg a határozatát a párt- és gazdasági munka megjavítására. Ennek alapján tartottunk most bányajárást Kossuth-akna VI. és VII. szintű munkahelyeken augusztus 31-én. Tettük ezt azért, hogy meggyőződjünk a határozat óta eltelt két hét intézkedéseiről és arról, hogy öt nappal a IV. bányásznap előtt milyen előkészületet, munkát és agitációt találunk a bánya munkahelyein:

— És maguk megbeszélték már ezt? Vagy azt, hogyan tudnak többet adni?

— Nem. — De termelünk 140 csillével is. Meg kétszázalékos is...

Ide, a 104-esre, most a bányásznap előtt 5 nappal, tehát nem jutott még el népnevelő. A pártcsoporthoz bizalmi ugyan meg van, jóindulatúan ő maga is dönti a szemet, de az állandó felvilágosító munka hiányzik náluk is.

A „Molnár“-vágatban

Ugyanaz a rendtelenség fogad bennünket a „Molnár“-vágatban, mint a déli — főkeresztvágaton. Az egyébként duplászelvényű vágat ácsolata, bizony már nagyon viharvert. Eppen most tolnak be 15 ürest. A mozdony pedig elhúzza a telit.

Az idő már félkilenc. Új ember... csillések...

— Mire várnak elvtársak? — tesszük fel a kérdést.

— Nem tudunk bemenni, mert a kanyarban törés van, — mondják, majd hatalmas kacskaringós szakkal fejezik be, mondván...

— Ma megint nem lesz terv. Megint nem keresünk.

A törés bizony komoly. Egy csille-nagyságú kő lóg lefelé egy „pilincskával” — alátámasztva. Közben állandóan szóródik az apróbb-nagyobb kő tömeg lefelé. A törésen belül Patacsi-aknász káromkodik. Megkérdezzük:

— Így talán könnyebben megy?

— Nem, de ha maga az én helyemben lenne, talán jobban káromkodna.

Ez is felfogás. Közben tovább szidja a vágat kihajított, Molnárt és brigádját, meg a 100 méteres mozgalmat. Arra akarja kenni, hogy a vágat ilyen elhanyagolt állapotban van. Majd leeresztik a nagy kődarabot. Az teljesen elzárja a közlekedési lehetőséget. Akkor, mint egy csille, löni kell! Nosza, a lómesterért...

— Ez is felfogás. Közben tovább szidja a vágat kihajított, Molnárt és brigádját, meg a 100 méteres mozgalmat. Arra akarja kenni, hogy a vágat ilyen elhanyagolt állapotban van. Majd leeresztik a nagy kődarabot. Az teljesen elzárja a közlekedési lehetőséget. Akkor, mint egy csille, löni kell! Nosza, a lómesterért...

— Ez is felfogás. Közben tovább szidja a vágat kihajított, Molnárt és brigádját, meg a 100 méteres mozgalmat. Arra akarja kenni, hogy a vágat ilyen elhanyagolt állapotban van. Majd leeresztik a nagy kődarabot. Az teljesen elzárja a közlekedési lehetőséget. Akkor, mint egy csille, löni kell! Nosza, a lómesterért...

— Ez is felfogás. Közben tovább szidja a vágat kihajított, Molnárt és brigádját, meg a 100 méteres mozgalmat. Arra akarja kenni, hogy a vágat ilyen elhanyagolt állapotban van. Majd leeresztik a nagy kődarabot. Az teljesen elzárja a közlekedési lehetőséget. Akkor, mint egy csille, löni kell! Nosza, a lómesterért...

— Ez is felfogás. Közben tovább szidja a vágat kihajított, Molnárt és brigádját, meg a 100 méteres mozgalmat. Arra akarja kenni, hogy a vágat ilyen elhanyagolt állapotban van. Majd leeresztik a nagy kődarabot. Az teljesen elzárja a közlekedési lehetőséget. Akkor, mint egy csille, löni kell! Nosza, a lómesterért...

— Ez is felfogás. Közben tovább szidja a vágat kihajított, Molnárt és brigádját, meg a 100 méteres mozgalmat. Arra akarja kenni, hogy a vágat ilyen elhanyagolt állapotban van. Majd leeresztik a nagy kődarabot. Az teljesen elzárja a közlekedési lehetőséget. Akkor, mint egy csille, löni kell! Nosza, a lómesterért...

— Ez is felfogás. Közben tovább szidja a vágat kihajított, Molnárt és brigádját, meg a 100 méteres mozgalmat. Arra akarja kenni, hogy a vágat ilyen elhanyagolt állapotban van. Majd leeresztik a nagy kődarabot. Az teljesen elzárja a közlekedési lehetőséget. Akkor, mint egy csille, löni kell! Nosza, a lómesterért...

— Ez is felfogás. Közben tovább szidja a vágat kihajított, Molnárt és brigádját, meg a 100 méteres mozgalmat. Arra akarja kenni, hogy a vágat ilyen elhanyagolt állapotban van. Majd leeresztik a nagy kődarabot. Az teljesen elzárja a közlekedési lehetőséget. Akkor, mint egy csille, löni kell! Nosza, a lómesterért...

— Ez is felfogás. Közben tovább szidja a vágat kihajított, Molnárt és brigádját, meg a 100 méteres mozgalmat. Arra akarja kenni, hogy a vágat ilyen elhanyagolt állapotban van. Majd leeresztik a nagy kődarabot. Az teljesen elzárja a közlekedési lehetőséget. Akkor, mint egy csille, löni kell! Nosza, a lómesterért...

— Ez is felfogás. Közben tovább szidja a vágat kihajított, Molnárt és brigádját, meg a 100 méteres mozgalmat. Arra akarja kenni, hogy a vágat ilyen elhanyagolt állapotban van. Majd leeresztik a nagy kődarabot. Az teljesen elzárja a közlekedési lehetőséget. Akkor, mint egy csille, löni kell! Nosza, a lómesterért...

— Ez is felfogás. Közben tovább szidja a vágat kihajított, Molnárt és brigádját, meg a 100 méteres mozgalmat. Arra akarja kenni, hogy a vágat ilyen elhanyagolt állapotban van. Majd leeresztik a nagy kődarabot. Az teljesen elzárja a közlekedési lehetőséget. Akkor, mint egy csille, löni kell! Nosza, a lómesterért...

— Ez is felfogás. Közben tovább szidja a vágat kihajított, Molnárt és brigádját, meg a 100 méteres mozgalmat. Arra akarja kenni, hogy a vágat ilyen elhanyagolt állapotban van. Majd leeresztik a nagy kődarabot. Az teljesen elzárja a közlekedési lehetőséget. Akkor, mint egy csille, löni kell! Nosza, a lómesterért...

— Ez is felfogás. Közben tovább szidja a vágat kihajított, Molnárt és brigádját, meg a 100 méteres mozgalmat. Arra akarja kenni, hogy a vágat ilyen elhanyagolt állapotban van. Majd leeresztik a nagy kődarabot. Az teljesen elzárja a közlekedési lehetőséget. Akkor, mint egy csille, löni kell! Nosza, a lómesterért...

— Ez is felfogás. Közben tovább szidja a vágat kihajított, Molnárt és brigádját, meg a 100 méteres mozgalmat. Arra akarja kenni, hogy a vágat ilyen elhanyagolt állapotban van. Majd leeresztik a nagy kődarabot. Az teljesen elzárja a közlekedési lehetőséget. Akkor, mint egy csille, löni kell! Nosza, a lómesterért...

— Ez is felfogás. Közben tovább szidja a vágat kihajított, Molnárt és brigádját, meg a 100 méteres mozgalmat. Arra akarja kenni, hogy a vágat ilyen elhanyagolt állapotban van. Majd leeresztik a nagy kődarabot. Az teljesen elzárja a közlekedési lehetőséget. Akkor, mint egy csille, löni kell! Nosza, a lómesterért...

— Ez is felfogás. Közben tovább szidja a vágat kihajított, Molnárt és brigádját, meg a 100 méteres mozgalmat. Arra akarja kenni, hogy a vágat ilyen elhanyagolt állapotban van. Majd leeresztik a nagy kődarabot. Az teljesen elzárja a közlekedési lehetőséget. Akkor, mint egy csille, löni kell! Nosza, a lómesterért...

— Ez is felfogás. Közben tovább szidja a vágat kihajított, Molnárt és brigádját, meg a 100 méteres mozgalmat. Arra akarja kenni, hogy a vágat ilyen elhanyagolt állapotban van. Majd leeresztik a nagy kődarabot. Az teljesen elzárja a közlekedési lehetőséget. Akkor, mint egy csille, löni kell! Nosza, a lómesterért...

— Ez is felfogás. Közben tovább szidja a vágat kihajított, Molnárt és brigádját, meg a 100 méteres mozgalmat. Arra akarja kenni, hogy a vágat ilyen elhanyagolt állapotban van. Majd leeresztik a nagy kődarabot. Az teljesen elzárja a közlekedési lehetőséget. Akkor, mint egy csille, löni kell! Nosza, a lómesterért...

— Ez is felfogás. Közben tovább szidja a vágat kihajított, Molnárt és brigádját, meg a 100 méteres mozgalmat. Arra akarja kenni, hogy a vágat ilyen elhanyagolt állapotban van. Majd leeresztik a nagy kődarabot. Az teljesen elzárja a közlekedési lehetőséget. Akkor, mint egy csille, löni kell! Nosza, a lómesterért...

— Ez is felfogás. Közben tovább szidja a vágat kihajított, Molnárt és brigádját, meg a 100 méteres mozgalmat. Arra akarja kenni, hogy a vágat ilyen elhanyagolt állapotban van. Majd leeresztik a nagy kődarabot. Az teljesen elzárja a közlekedési lehetőséget. Akkor, mint egy csille, löni kell! Nosza, a lómesterért...

— Ez is felfogás. Közben tovább szidja a vágat kihajított, Molnárt és brigádját, meg a 100 méteres mozgalmat. Arra akarja kenni, hogy a vágat ilyen elhanyagolt állapotban van. Majd leeresztik a nagy kődarabot. Az teljesen elzárja a közlekedési lehetőséget. Akkor, mint egy csille, löni kell! Nosza, a lómesterért...

— Ez is felfogás. Közben tovább szidja a vágat kihajított, Molnárt és brigádját, meg a 100 méteres mozgalmat. Arra akarja kenni, hogy a vágat ilyen elhanyagolt állapotban van. Majd leeresztik a nagy kődarabot. Az teljesen elzárja a közlekedési lehetőséget. Akkor, mint egy csille, löni kell! Nosza, a lómesterért...

— Ez is felfogás. Közben tovább szidja a vágat kihajított, Molnárt és brigádját, meg a 100 méteres mozgalmat. Arra akarja kenni, hogy a vágat ilyen elhanyagolt állapotban van. Majd leeresztik a nagy kődarabot. Az teljesen elzárja a közlekedési lehetőséget. Akkor, mint egy csille, löni kell! Nosza, a lómesterért...

— Ez is felfogás. Közben tovább szidja a vágat kihajított, Molnárt és brigádját, meg a 100 méteres mozgalmat. Arra akarja kenni, hogy a vágat ilyen elhanyagolt állapotban van. Majd leeresztik a nagy kődarabot. Az teljesen elzárja a közlekedési lehetőséget. Akkor, mint egy csille, löni kell! Nosza, a lómesterért...

— Ez is felfogás. Közben tovább szidja a vágat kihajított, Molnárt és brigádját, meg a 100 méteres mozgalmat. Arra akarja kenni, hogy a vágat ilyen elhanyagolt állapotban van. Majd leeresztik a nagy kődarabot. Az teljesen elzárja a közlekedési lehetőséget. Akkor, mint egy csille, löni kell! Nosza, a lómesterért...

— Ez is felfogás. Közben tovább szidja a vágat kihajított, Molnárt és brigádját, meg a 100 méteres mozgalmat. Arra akarja kenni, hogy a vágat ilyen elhanyagolt állapotban van. Majd leeresztik a nagy kődarabot. Az teljesen elzárja a közlekedési lehetőséget. Akkor, mint egy csille, löni kell! Nosza, a lómesterért...

— Ez is felfogás. Közben tovább szidja a vágat kihajított, Molnárt és brigádját, meg a 100 méteres mozgalmat. Arra akarja kenni, hogy a vágat ilyen elhanyagolt állapotban van. Majd leeresztik a nagy kődarabot. Az teljesen elzárja a közlekedési lehetőséget. Akkor, mint egy csille, löni kell! Nosza, a lómesterért...

— Ez is felfogás. Közben tovább szidja a vágat kihajított, Molnárt és brigádját, meg a 100 méteres mozgalmat. Arra akarja kenni, hogy a vágat ilyen elhanyagolt állapotban van. Majd leeresztik a nagy kődarabot. Az teljesen elzárja a közlekedési lehetőséget. Akkor, mint egy csille, löni kell! Nosza, a lómesterért...

— Ez is felfogás. Közben tovább szidja a vágat kihajított, Molnárt és brigádját, meg a 100 méteres mozgalmat. Arra akarja kenni, hogy a vágat ilyen elhanyagolt állapotban van. Majd leeresztik a nagy kődarabot. Az teljesen elzárja a közlekedési lehetőséget. Akkor, mint egy csille, löni kell! Nosza, a lómesterért...

— Ez is felfogás. Közben tovább szidja a vágat kihajított, Molnárt és brigádját, meg a 100 méteres mozgalmat. Arra akarja kenni, hogy a vágat ilyen elhanyagolt állapotban van. Majd leeresztik a nagy kődarabot. Az teljesen elzárja a közlekedési lehetőséget. Akkor, mint egy csille, löni kell! Nosza, a lómesterért...

— Ez is felfogás. Közben tovább szidja a vágat kihajított, Molnárt és brigádját, meg a 100 méteres mozgalmat. Arra akarja kenni, hogy a vágat ilyen elhanyagolt állapotban van. Majd leeresztik a nagy kődarabot. Az teljesen elzárja a közlekedési lehetőséget. Akkor, mint egy csille, löni kell! Nosza, a lómesterért...

— Ez is felfogás. Közben tovább szidja a vágat kihajított, Molnárt és brigádját, meg a 100 méteres mozgalmat. Arra akarja kenni, hogy a vágat ilyen elhanyagolt állapotban van. Majd leeresztik a nagy kődarabot. Az teljesen elzárja a közlekedési lehetőséget. Akkor, mint egy csille, löni kell! Nosza, a lómesterért...

— Ez is felfogás. Közben tovább szidja a vágat kihajított, Molnárt és brigádját, meg a 100 méteres mozgalmat. Arra akarja kenni, hogy a vágat ilyen elhanyagolt állapotban van. Majd leeresztik a nagy kődarabot. Az teljesen elzárja a közlekedési lehetőséget. Akkor, mint egy csille, löni kell! Nosza, a lómesterért...

— Ez is felfogás. Közben tovább szidja a vágat kihajított, Molnárt és brigádját, meg a 100 méteres mozgalmat. Arra akarja kenni, hogy a vágat ilyen elhanyagolt állapotban van. Majd leeresztik a nagy kődarabot. Az teljesen elzárja a közlekedési lehetőséget. Akkor, mint egy csille, löni kell! Nosza, a lómesterért...

— Ez is felfogás. Közben tovább szidja a vágat kihajított, Molnárt és brigádját, meg a 100 méteres mozgalmat. Arra akarja kenni, hogy a vágat ilyen elhanyagolt állapotban van. Majd leeresztik a nagy kődarabot. Az teljesen elzárja a közlekedési lehetőséget. Akkor, mint egy csille, löni kell! Nosza, a lómesterért...

— Ez is felfogás. Közben tovább szidja a vágat kihajított, Molnárt és brigádját, meg a 100 méteres mozgalmat. Arra akarja kenni, hogy a vágat ilyen elhanyagolt állapotban van. Majd leeresztik a nagy kődarabot. Az teljesen elzárja a közlekedési lehetőséget. Akkor, mint egy csille, löni kell! Nosza, a lómesterért...

— Ez is felfogás. Közben tovább szidja a vágat kihajított, Molnárt és brigádját, meg a 100 méteres mozgalmat. Arra akarja kenni, hogy a vágat ilyen elhanyagolt állapotban van. Majd leeresztik a nagy kődarabot. Az teljesen elzárja a közlekedési lehetőséget. Akkor, mint egy csille, löni kell! Nosza, a lómesterért...

— Ez is felfogás. Közben tovább szidja a vágat kihajított, Molnárt és brigádját, meg a 100 méteres mozgalmat. Arra akarja kenni, hogy a vágat ilyen elhanyagolt állapotban van. Majd leeresztik a nagy kődarabot. Az teljesen elzárja a közlekedési lehetőséget. Akkor, mint egy csille, löni kell! Nosza, a lómesterért...

— Ez is felfogás. Közben tovább szidja a vágat kihajított, Molnárt és brigádját, meg a 100 méteres mozgalmat. Arra akarja kenni, hogy a vágat ilyen elhanyagolt állapotban van. Majd leeresztik a nagy kődarabot. Az teljesen elzárja a közlekedési lehetőséget. Akkor, mint egy csille, löni kell! Nosza, a lómesterért...

— Ez is felfogás. Közben tovább szidja a vágat kihajított, Molnárt és brigádját, meg a 100 méteres mozgalmat. Arra akarja kenni, hogy a vágat ilyen elhanyagolt állapotban van. Majd leeresztik a nagy kődarabot. Az teljesen elzárja a közlekedési lehetőséget. Akkor, mint egy csille, löni kell! Nosza, a lómesterért...

— Ez is felfogás. Közben tovább szidja a vágat kihajított, Molnárt és brigádját, meg a 100 méteres mozgalmat. Arra akarja kenni, hogy a vágat ilyen elhanyagolt állapotban van. Majd leeresztik a nagy kődarabot. Az teljesen elzárja a közlekedési lehetőséget. Akkor, mint egy csille, löni kell! Nosza, a lómesterért...

— Ez is felfogás. Közben tovább szidja a vágat kihajított, Molnárt és brigádját, meg a 100 méteres mozgalmat. Arra akarja kenni, hogy a vágat ilyen elhanyagolt állapotban van. Majd leeresztik a nagy kődarabot. Az teljesen elzárja a közlekedési lehetőséget. Akkor, mint egy csille, löni kell! Nosza, a lómesterért...

— Ez is felfogás. Közben tovább szidja a vágat kihajított, Molnárt és brigádját, meg a 100 méteres mozgalmat. Arra akarja kenni, hogy a vágat ilyen elhanyagolt állapotban van. Majd leeresztik a nagy kődarabot. Az teljesen elzárja a közlekedési lehetőséget. Akkor, mint egy csille, löni kell! Nosza, a lómesterért...

— Ez is felfogás. Közben tovább szidja a vágat kihajított, Molnárt és brigádját, meg a 100 méteres mozgalmat. Arra akarja kenni, hogy a vágat ilyen elhanyagolt állapotban van. Majd leeresztik a nagy kődarabot. Az teljesen elzárja a közlekedési lehetőséget. Akkor, mint egy csille, löni kell! Nosza, a lómesterért...

— Ez is felfogás. Közben tovább szidja a vágat kihajított, Molnárt és brigádját, meg a 100 méteres mozgalmat. Arra akarja kenni, hogy a vágat ilyen elhanyagolt állapotban van. Majd leeresztik a nagy kődarabot. Az teljesen elzárja a közlekedési lehetőséget. Akkor, mint egy csille, löni kell! Nosza, a lómesterért...

— Ez is felfogás. Közben tovább szidja a vágat kihajított, Molnárt és brigádját, meg a 100 méteres mozgalmat. Arra akarja kenni, hogy a vágat ilyen elhanyagolt állapotban van. Majd leeresztik a nagy kődarabot. Az teljesen elzárja a közlekedési lehetőséget. Akkor, mint egy csille, löni kell! Nosza, a lómesterért...

— Ez is felfogás. Közben tovább szidja a vágat kihajított, Molnárt és brigádját, meg a 100 méteres mozgalmat. Arra akarja kenni, hogy a vágat ilyen elhanyagolt állapotban van. Majd leeresztik a nagy kődarabot. Az teljesen elzárja a közlekedési lehetőséget. Akkor, mint egy csille, löni kell! Nosza, a lómesterért...

— Ez is felfogás. Közben tovább szidja a vágat kihajított, Molnárt és brigádját, meg a 100 méteres mozgalmat. Arra akarja kenni, hogy a vágat ilyen elhanyagolt állapotban van. Majd leeresztik a nagy kődarabot. Az teljesen elzárja a közlekedési lehetőséget. Akkor, mint egy csille, löni kell! Nosza, a lómesterért...

— Ez is felfogás. Közben tovább szidja a vágat kihajított, Molnárt és brigádját, meg a 100 méteres mozgalmat. Arra akarja kenni, hogy a vágat ilyen elhanyagolt állapotban van. Majd leeresztik a nagy kődarabot. Az teljesen elzárja a közlekedési lehetőséget. Akkor, mint egy csille, löni kell! Nosza, a lómesterért...

A Bányásznap ünnepi műsora

Városunk területén szeptember 4-én és 5-én a következő kulturális és egyéb rendezvények lesznek megtartva:

Szeptember 4-én:

Este 7 órakor 50 tagú bányász-küldöttség indul a bányászpartirok sírjának megkoszorúzására. Ugyancsak este 7 órai kezdettel a „Május 1” Kultúrotthon összes termében „Öreg és ifjú bányászok találkozója”. A találkozó műsorában szerepel a versenyben első helyezést nyert Béta-aknai bányászok jutalmazása. Továbbá ünnepi beszéd, szavalt, a „Medve” című jelenet bemutatása és a Központi Népi Tánc-csoport táncai.

Este fél kilenckor a belvárosi szabadtéri színpadon kerül bemutatásra az „Életjel” című új magyar film. A film előtti ismertetőt Csordás elvtárs a Komlói Gimnázium igazgatója mondja.

Szeptember 5. részletes műsora:

Régen 6 órakor zenés ébresztő a város különböző területein. 9 órakor felvonulás a belvárosi szabadtéri színpadhoz. Délelőtt 10 órakor nagygyűlés a szabadtéri színpadon. Ünnepi beszédet Mekis József elvtárs, a Központi Vezetőség tagja, a Politikai Bizottság póttagja, a SZOT elnöke tartja.

Délután a belváros különböző területein sport és kultúrnapok. Az előadások 2 óránként kerülnek sorra. Délután 2 órától vízipólo és úszóverseny. 4 órakor birkózás a strandon. 5 órától tornabemutató a belvárosi szabadtéri színpadon. 7 órától ugyancsak a belvárosi szabadtéri színpadon kultúrnapok, ahol felép a Somogy megyei Népi Együttes, a „Május 1.” Kultúrotthon Központi csoportja és a legjobb üzemi csoportok. Este 9 órától utcából a Kossuth-téren.

A munkafegyelem megszilárdítása: a kommunisták feladata

Pártunk elvárja minden egyes tagjától és tagjelöltjétől, hogy példát mutassanak. A szervezeti szabályzat pedig egyenesen kötelezővé teszi, hogy mindig, mindenütt fegyelmzett magatartást tanúsítsanak. A párttagoktól veszik a példát a pártönkivüli dolgozók is. Az egész dolgozó nép, a pártönkivüliek száz és százai figyelik a kommunisták munkáját. Hogyan oldják meg feladataikat? Példát mutatnak-e a fegyelemben? Hogyan takarékoskodnak a nép vagy-cmával? Ha ők jól dolgoznak, követik őket a pártönkivüliek is. Ha ők fegyelmzették, fegyelmzették a pártönkivüliek is. Ha ők betartják a munkafegyelmet, betartják a pártönkivüliek is.

Ugy látszik azonban, hogy a komlói bánya üzemében nem ez a helyzet. Ott a kommunisták nem mutatnak példát olyan mértékben, ahogyan azt a szervezeti szabályzat megköveteli tőlük. Elnézőek, nem törődnek. Nem követelik meg a munkafegyelmet szigorú betartását. Hogyan lehet munkafegyelemről beszélni akkor, amikor augusztus 31-én reggel fél 7 órakor még körülbelül 200 bányász áll társ szinten a II-es akna előtt, leszállásra várva. Mire a munkahelyükre értek, eltelt újabb egy óra. Ez másfél óra kiesés a termelésből. 200 embert számítva, 300 munkóra.

Egy közepesen dolgozó vágat: 8 óra alatt kitermel 10 csille szénét. 300 óra alatt 375 csillével, ami megfelel csaknem 24 vagon szénnek. Ime a laza munkafegyelem mekkora kárt okozott egy nap népgazdaságunknak.

De hol a munkafegyelem akkor, amikor a 7. szinten a II. üzem 104-es csapatának töltőállomása mellett sorjában ülnek az emberek. Egyikük szerint tele csillére várnak, másikuk szerint „jószerencsére”. Ugyanakkor a vágat tele van szana-

szét heverő fákkal, deszkákkal, de hogy összeraknák, az egyiknek sem jut eszébe. Még a tőlük 50 méterre lévő körletvezetőnek sem. Az ilyen vezetők és dolgozók hiába várnak a „jószerencsére”, hiába lesik a sültgalambot, az nem fog a szájukba repülni soha.

Menjünk tovább bányajáró utunkon. A Molnár-vágatban törés volt. Szállítani nem tudták. 20—30 ember üldögélt 2 óra keresszül ahelyett, hogy az amúgyis rendetlen vágatban, — ahol tédig ér a víz — rendbehozták volna a csorgást, összerakták volna a fát. 30 ember kiesése a termelésből 2 óra keresszül! Hol itt a munkafegyelem?

Az I-es üzem 201-es csapatának fejtesén mentünk fel a VI. szintre. Távolról fejtőkalapácsok kattogását hallottuk. De mindez nem zavarta azt a két bányászt, kik semmivel sem törődve, jóízűen aludtak felett az osztószinten. Talán a tervteljesítésről álmodtak? Ki tudja? Fejfájás, fogfájás — mondták ők —, laza munkafegyelem, — ezt mondjuk mi.

Es ki tudja meddig sorolhatnánk. A 100-as front alvó gépkezelője, Juhász Erzsébetől kezdve végéig az egész bányában. Mindenhol lehet ülni, alvni, „lógó” embereket látni. Sajnos, elég szép számmal. 1954 augusztus 31-én, öt nappal a bányásznap előtt! Hol itt a munkafegyelem?

Párttagok és tagjelöltek! Tegyétek jobban magatokéva pártunk III. kongresszusának határozatait. Tettekkel mutassátok meg, hogy fegyelmzett, lelkiismeretes munkások, kommunisták vagytok. Kevesebb gond lesz majd a munkafegyellemmel akkor, ha minden párttag felelősséggel, becsületesen fogja ellátni munkáját. Mert ha a párttagok teljes lendülettel és odaadással dolgoznak, akkor követni fogják őket a pártönkivüli dolgozók is.

Baj van még a jó csilletöltéssel

Valljuk be, hogy van valami igazság ezen a téren. A III. üzem „B”-mező nyugati része például egyik nap a reggeli műszakban csak fél 11-kor kapta az első ürescsille szállítmányt. A frontok és a kamrafejtések teletoltak szénrel, de nem volt mibe elszállítani. De... és itt álljunk meg egy pillanatra. A fejtésekből kijövő úgynevezett „tele” csillék azonban nem tele csillék voltak. Hiányzott biz azokból a „tele” szög jócskán. Ugy egy-másfél mézsa körül.

De nemcsak a III-as, hanem az I-es és II-es üzemeknél is ugyanez a helyzet. Ugyanígy jöttek ki a csillék a 104, 162, 157, 201, 220-as csapatoktól is. Egy-egy mézsa szénét elbírt volna minden egyes csille.

Miért nem használják ki a csapatok teljesen a csilléket? Miért nem töltik meg úgy őket, hogy megegy kiló se hiányozzon belőlük? Ha egy csillébe hét mézsa szén fér, miért raknak bele csak öt és fél hat mézstát? Több lesz ezzel a teljesítményük? Az nem! De ha a csapat és körletvezetők azon lennének, hogy a csillék rendszeresen legyenek megtöltve, kevesebb lenne az üreshány és rendszeresebben folyna a szállítás is.

Takarékoskodjunk a bányafával

A gazdaságos termelés egyik legjelentősebb kérdése az anyaggal való takarékoskodás. Iparunkban a termelési költségek majdnem hetven százalékát fordítjuk anyagra. Pártunk III. kongresszusa felhívta figyelmünket az anyagtakarékosságra, a helyzet azonban eddig nem sokat javult. Nagyon sok a hanyagság, a pazarlás ezen a téren. Aki ismerik az ipart és jártasak az ipar területén, tudják, hogy milyen nehézségeink vannak az anyaggal. Joggal hihetnénk tehát, hogy ilyen körülmények között üzemünkben, bányáinkban nagy az anyag becsülete. Hogy minden egyes darabnak megvan a maga helye.

Sajnos azonban nem így van. Még mindig nagy az anyagpazarlás szerinte az országban. És így van ez itt nálunk, komlói viszonylatban is. Nézzük meg hogyan „takarékoskodnak” a bányafával a komlói bányá-

ban. Legyen ez csak egy példa a többi sok közül.

Például a VII. szinten, aránylag rövid távon több mint kétszáz darab puha és keményfa hever a vízben, sárban, iszapban. A „Molnár”-vágattól a 104-es csapat munkahelyének bejáratáig. Nem törődik vele senki. A rothadásnak, az ényészetnek van kitéve. Ugyanott hever félredobva és a rozda martaléknak adva három „Vortington” szivattyú is.

Elmegy mellettük és „rajtuk” üzem vezető, aknász, körletvezető és nem veszik észre. Vagy talán nem tudják, hogy egy olyan fának az ára 8 forint? Hagyják, hogy ott heverjen a sárban csaknem kétezer forint. De hány és hány forint hever így szét a szét az egész bányában, mikor ezen a kis helyen van kétezer. Ki a felelős ezért? Műszaki vezető és dolgozó egyaránt.

Öt nappal az ünnep előtt...

A reggeli 6 óras néppel igyekeztünk befelé az aknához, hogy időben leszállva a VII. szintre megnézhessük a munka kezdetét. Ekkor még feltételeztük, hogy a legjobb előkészítésben, szervezésben pontosan indul a munka valamennyi elővájáson, fejtésben, szállításon, feltárási- és fenntartáson egyaránt.

Miért nincs elegendő víz?

Városunk legegységesebb problémája a folytonos vízellátás kérdése. Ezen a területen még nagyon sok hiányosság van. De ki a felelős, illetve kik a felelősök rossz vízellátásunkért? E célból látogattuk meg a Komló Víz- és Villamos Vállalatot. Azt a felvilágosítást kaptuk, hogy mindent megtesznek a zavarok elkerülése érdekében. Bizonyítékként az alábbi statisztikát tették elé.

1954 januárjától áprilisig naponta 2.300 köbméter vizet biztosítottak. Ez a mennyiség bőven elegendőnek bizonyult. Azonban napjainkban még a 4.300 köbméteres vízmennyiség biztosítása sem elégíti ki lakosságunk szükségletét. Hivatkoztak a nyárra. Ilyenkor több víz kell. Panaszokadtak a 29/3. számú Csatorna- és Vízvezeték-szerelő Vállalatra, amely nem végzi el a már tavaly elkészült hat darab kút bekötését, pedig így 8.000 köbméterrel emelhetnék a napi biztosítható vízmennyiséget.

A felsorolt tények vizsgálásánál valóban kiderült, hogy a 29/3. számú vállalat az első számú felelős. Még tavaly kezdte el ezt a munkát, de a szerződésben lefektetett határidőt nem tartotta be. Mindössze, csak egy kút bekötését végezték el. De amit ezen felül elvégeztek az mind kifogásolható, nem felel meg a 100 százalékos minőségi követelményeknek.

Ezt bizonyítja a márfai trafóház

mellett általuk felépített vízgyűjtő medence tragikus története. A medence vízszáró vakolatát úgy készítették el, hogy sok helyen berepedezett és a víz átszivárgott a betonfalra. Hanyag munkájukkal, mintegy 60 ezer forintot kárt okoztak népgazdaságunknak, mert az egyszer már elkészített vakolatot le kell verni és újból helyreállítani.

A vállalat minden munkáján meglátszik, hogy szívnélkül, felelőtlenül dolgoztak. Bizonyítják ezt a befejezetlen kút-aknák építése, a kutak ideiglenes villamos vezetéke és egy egész sor hiányosság. Bár szerződésben elvállalták a vízvezeték, vízgyűjtőmedencék és a kutak bekötését, azt nem végzik el. A munkákat kiadták „alvállalatba” és azóta nem is törődnek azok elkészítésével. Jelenleg 4 fő dolgozik a 29/3. számú Vállalattól a vízvezetéseken. De ők is szívesebben mennének már. Ilyen állapotok mellett világos, hogy rossz városunk vízellátása.

Igy néz ki városunk vízellátása. Bár értesülésünk szerint bünyvadi eljárás indult a 29/3-as Vállalat ellen, de a vízkérdés végleges elintézéséhez ez nem elég. Szükséges, hogy a Szénbányászati Tröszt nagyobb gondot fordítson — mint beruházó — erre a kérdésre, mert ha ezt eddig is megtették volna, ma már lehetne víz elegendő.

Fizetik a hűségjutalmakat...

Ezekben a napokban a bányászok munkaversenyét, felajánlásait teljesítését figyeli az ország. Szeptember 5-én, a bányásznap ünnepségein az országban hálóját, elismerését fejezi ki a jól dolgozó bányászok iránt a párt, a kormány, országunk egész dolgozó népe. Kitüntetések kaptak legjobb bányászaink és hűségjutalmat részesülnek azok, akik az év folyamán hűségeiket helytálltak a munka frontján. Jelentős összeget tesz ki ez a hűségjutalom, amelyben az idén a szénbányászok mellett fokozottabb mértékben részesülnek az ér- és kobányák dolgozói is.

Milyen sok vágyat váltottak valóra eddig is a hűségjutalmak! Hogy motorkerékpár, bony új ruha lett belőlük! Mennyi család valósíthatta meg egy-egy nagyobb tervét az addig összegyűjtött pénzhez hozzátevé a hűségjutalom összegét.

Bányászaink már az első évben is átérték ennek jelentőségét, sokan egész hűségjutalmukat, mások annyi egy esztétik takarékbetétbe helyezték. Aztán mozgalomra lett ez a bányászok körében, egyre többen azt kériék, hogy hűségjutalmukat betétkönyvben adják oda nekik. Gyűjteni akarnak. Voltak, akik új bútorra, jegyzéseket otthonalapításra, mások motorkerékpárra, teltre, hízóra. Ahány család, ahány ember, mindnek terve, vágyai és ezek megvalósítását is közelebb hozza a hűségjutalom.

Az idei bányásznap előtt még jobban fokozódik a takarékosági mozgalom. Az elmúlt évek példái ott állnak a most jutalomban részesülők előtt, idősebbek győzik meg a fiatalabbakat arról, hogy takarékoskodva sok tervét, vágyát tudja megvalósítani az ember. Az idén sokaknak első be-tétje lesz ez az összeg, de még többen lesznek olyanok, akiknek már van betétkönyvük, vagy már eszközölték komoly vásárlásokat takarékbán gyűjtött pénzből. Ismételjük, egyre jelentősebb mozgalomra bontakozik ki ez a bányászaink körében. Ünnekes szöszölők vannak ennek a mozgalomnak és máris jelentős eredményeket értek el.

Már az augusztus derekára érkezett jelentések is több helyről szép eredményekről számolnak be. Az akamelyitők, Béta akna és a többi bányauzenben is megindult ez a mozgalom, sok bányász kérte, hogy takarékbetétkönyvben kapja a hűségjutalmát. És ez csak a kezdet kezdete. Ezek még csak hiányos jelentések. A bányászok aktívák egymásközötti megbeszélései szeptember 5-ig meghozzák eredményeiket. A hűségjutalmat egyre több bányász teszi majd takarékbetétkönyvbe, mert tudják, hogy gyűjtve, takarékoskodva, meg tudják mindazt valósítani, mit a maguk és családjuk javára terveznek.

BÍRALATUNK NYOMÁBAN

Nagy Dénes elvtárs a 49/1. Építőipari Vállalat dolgozója bíráló cikket írt a lap hasábjain a 106. számú Népbolt két helytelenül viseledő nődolgozójáról. Ezzel a cikkel kapcsolatosan a Komló Kiskereskedelmi Vállalat vezetősége az alábbiakat közli:

„Nagy Dénes elvtárs cikkében foglaltak ügyében a vizsgálatot megtartottuk és megállapítottuk, hogy azok a valóságnak megfelelnek. Emiatt a komló 106. számú boltunk azon két nődolgozója ellen, akik a panaszot árueladási szabálytalanságot és a vásárlóval szemben tanúsított gúnyolódó, udvariatlan magatartást elkövetették, a fegyelmi eljárást lefolytattuk és őket a cselekményük nagyságának arányában álló nevelő jellegű büntetésben részesítettük.

Kérjük Komló város dolgozóit, hogy a bolti vásárlásaikkal kapcsolatos egyéni és közérdekű panaszokat, észrevételeiket, bírálatukat hozzák tudomásunkra, hogy ezek alapján módunk legyen a hibákat, hiányosságokat megszüntetni és a munkánkat megjavítani.

dr. Vétes András.”

Helyesbítés

Az „Uj Komló” 34. számában közzétett párt- és tanács végrehajtóbizottság határozat II. fejezet 4. pontjában téves adatok szerepeltek. Az egyik adat így szólt: „A fentiek segítségével mintegy 1000 m³/pere víznyerést kell biztosítani, ami a jelenlegi vízhiányokat 25 százalékkal csökkenteni fogja”. A helyes szövegzés így szól: „1000 liter/percenként, mely 50 százalékkal csökkenteti meg a jelenlegi vízhiányt.”

A határozatban közzétett egy db 400 m³-es és 600 m³-es tároló mellett 2 db 600 m³-es gyűl. A határozatban jelzett 100 mm-teres csatorna helyett helyesen ivóvíz főnyomó- illetve ivóvízvezeték bekötését kell elvégezni.

— Augusztus 17-i számunkban a 4. oldalon bemutatott Komló dolgozóinak Winkler Lőrinc Anna-aknai járárt. Tévedések elkerülése végett most közöljük, a cikkben forgó Winkler Lőrinc nem azonos a Szénbányászati Tröszt dolgozó Winkler Lőrinc UB-elnökkel. Az Anna-aknai járárt Winkler Lőrinc.

ÚJ KOMLÓ

az MDP komló párt-végrehajtóbizottság, a DISZ, a Tröszt és a szakszervezeti bizottság lapja.

Felelős szerkesztő: Gábor Balázs
Felelős kiadó: Bogár János
Szerkesztőség: Komló, Pártiszékház, fsz. 1. 2.
Telefon: 58. 569

Kiadóhivatal: Dunántúli Napló Lapkiadó-vállalat, Pécs, Mezei-utca 16.
Baranyamegyei Szikra Nyomda Pécs, Munkácsy Mihály-utca 10. sz.
Telefon: 20-27.

Nyomdaért felel: Melles Rezső.

KOMLÓI HIREK

MIT VÁSÁROLHATUNK A BANYÁSZNAPI VÁSÁRON

A Komló Kiskereskedelmi Vállalat Fő-téren lévő 64 méter hosszú iparcikk és a 12 méter hosszú élelmiszer-cikk pavilonjaiban bő választék áll a vásárlók rendelkezésére: 10 drb férfi sertésbőr-kabát, 500 darab férfi lódenkabát, 1500 darab férfi öltöny, 400 méter bútor-szővet, 300 pár női, 200 pár gyermek gumicsizma, 200 pár férfi sárcipő, 100 darab bőrönd, 200 darab különböző női táska, 3000 darab férfiing, 1000 pár női selyemharisnya, 80 darab kar- és zsebóra, 100 darab fényképezőgép, 20 darab tűzhely, 15 darab kerékpár, 180 darab zsirosbödön, 5000 darab léggömb, 1000 darab gumilabda, továbbá 75 hektóliter palackozott sör és 40 hektóliter palackozott bor. A pavilonok szombaton reggel 7 órától, vasárnap reggel pedig 10 órától lesznek nyitva mindaddig, míg a vásárló közönség látogatja őket.

BŐSÉGES HŰS- ÉS HENTESÁRU A BANYÁSZNAPRA

A Kiskereskedelmi Vállalat a heti 60—70 mázsa átlaggal szemben 114 mázsa hús és hentesárut biztosított a bányásznapra. Megérkezett 150 mázsa zsír és 158 mázsa finomliszt is.

AZ ÁLLAMI KÖNYVESBOLT FELKÉSZÜLT AZ ÚJ TANÉVRE

Az Állami Könyvesboltba megérkeztek az új tankönyvek. Az általánosiskolák részére 5990 új tankönyv áll rendelkezésre. A gimnáziumi tanulók részére 1300, a gimnázium I—II. levelező osztály részére 235, az általános iskolai levelező hallgatók részére pedig 90 tankönyv érkezett. Ugyanakkor megérkeztek a papírboltokba az iskolai füzetek, írószerek és a szükséges segédesszközök is megfelelő mennyiségben.

VIDÉKI VÁLLALATOK ÉS SZÖVETKEZETEK A BANYÁSZNAPON

Nemcsak helybeli, hanem vidéki áruházak és szövetkezetek is felkészültek a bányásznapra. A Pécsi Állami Áruház 100 méteres pavilonnal vesz részt a komló vásáron. Bejelentették érkezésüket a dunaszek-

csői, bajai, villányi földművelőszövetkezetek is. A villányi földművelőszövetkezet 10 négyzetméternyi területen „villányi vörös” elnevezésű pavilon nyit a híres bor árusítására.

EGYRE TÖBB KÖNYVET VÁSÁROLNAK KOMLÓI DOLGOZÓI

Komló lakossága egyre jobban érdeklődik a könyvek iránt. Minden hónapban több és több dolgozó látogatja a könyvtárat és vásárol könyvet. Az Állami Könyvesboltban például csak augusztus hónapban 2655 darab könyv fogyott el.

MIT FOGYASZTHATUNK A BANYÁSZNAPON

A Közvetkezteségi Vállalat dolgozói felejthetetlennek akarják tenni a IV. bányásznapot. Erre mutat felkészülésük is. 7 vagon sör, 200 hektóliter bor és 20 hektóliter pálinka-kaféség, 2000 pár virstli és debreceni, 2000 darab szendvics, 100 kg hal, 20.000 darab sütemény, vaj, szalámi-féleségek, hűtő italok kerülnek olcsó áron forgalomba.

MEGKEZDTEK A KÖKÖNYÖSI SPORTPÁLYA GYEPESÍTÉSET

A labdarugósport híveinek örömeire megkezdtek az új kökönyösi sportpálya gyepesítését. Az előirányzott munkából eddig mintegy 200 négyzetmétert gyepesítettek be az e célra odaszállított gyepkockákkal.

MILYEN FILMEKET LÁTHATUNK SZEPTEMBERBEN

A „Máris 1” Kultúrotthonban: Twist Olivér, Eletjel, Bajazzók, Anna a férje nyakán, Béke és barátság, Egy éj Velencében, Eszaki kikötő, az Építők „Zrinyi Ilona” Kultúrotthonban: Arlberg Express, Tavasz a légen, Kis Muck története, Bűnösök, Négy szív, Kaland a Vörös-tengeren, A vér titka, Róma 11 óra című filmek kerülnek bemutatásra.

Az Építők „Zrinyi Ilona” Kultúrotthona, — amely a közelmúltban nyílt meg máris nagy látogatottságnak örvend. Filmszínházának augusztus hónapban 10.088 látogatója volt.

Helyi járat Kökönyös-felé...

— Már nem is tudnánk enélkül élni...

Tökéletes a gyümölcs- és zöldség-ellátás Kökönyösben...

... Sajnos, nem tudok fröccsöt adni...
... Mivan mester...! Már megint nincs pohár?...

... ez nehezebben török, mint a másik...
... ügylátszik javul a minőség...

Akta az van a kenyérgyárban... szita az nincs... de vannak, akik al- szanak... és vannak, akik mérgelednek...

Taggyűlés idején...

... a legelső kenyéret kérem.

— Hát te?... Hová szaladsz?... Hisz itt a Pécs-i busz...
— Így előbb érek...

... ha jól látom itt van már az anyag...
... akkor még egy évig ráérünk

nyáron...

összel...

ÚJ KOMLÓ

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEKI

AZ MDP. KOMLÓI PÁRTYÉGREHAJTÓBIZOTTSÁG, A DISZ, A TRÖSZT ÉS A SZAKSZERVEZETI-BIZOTTSÁG LAPJA

IV. EVFOLYAM, 38. SZÁM

ÁRA: 30 FILLÉR

KEDD, 1954. SZEPTEMBER 14.

A Bányásznapi után is teljesítsük terveinket!

Komló fiataljai csatlakoznak a DISZ Központi Vezetőség felhívásához

Az ország bányáira hatalmas erőfeszítést tesz, a bányászati mutatókhoz 300.000 tonnás szénlemeradás behozása érdekében. Bányászaink és köztük a diszista bányászok, naponta munkahöztettekkel bizonyítják be, hogy megértették a párt szavát és az adósság törlesztéséért indított harcukkal, újra meg újra dicsőséget szereznek a bányász névnek. Az elmúlt hónapban a DISZ Városi Bizottsága összehívta a legjobb bányász fiatalokat. Ezen a tanácskozáson alaposan megvitatták a komlói viszonylatban mutatkozó 27.000 tonnás lemaradás behozásának feltételeit. Komoly és figyelemreméltó vállalások hangzottak el. Néhány újonnan alakult ifjúsági csapatot biztatók és meglepedésre adnak okot az eddigi eredmények.

KOMLÓ Bányász fiataljai, akik mindig készen állnak a párt- és a kormányhatározatok végrehajtására, 18.424 tonna szén kitermelését vállalták tervén felül az adósság törlesztése érdekében. Ha megnézzük, hogy ezeket a vállalásokat nagyrészen olyan fiatalok tették, akik mindössze 1-2 éves bányász multra tekinthetnek vissza, akkor látnunk kell, hogy fiatalágunk tisztában van erejével és éri felelősségének súlyát, a terv teljesítéséért vívott harcban.

A Kossuth-akna I. széntermelő üzemének fiataljai vállalták, hogy az adósságnak a fiatalokra eső részéből 5.255 tonnát termelnek ki tervén felül. Nem sokkal maradnak le mögöttük a III. üzem fiataljai sem, akik 5.200 tonnát vállaltak. Béta-akna fiataljai is részt kérnek az adósság törlesztéséből, a 2.500 tonnás vállalással.

Az üzemek ifjúsági brigádjai, akik elküldték képviselőjüket, erre az elsőben így megrendezett bányász tanácskozásra, komoly és szép vállalásokat tettek. Például a III. üzem legjobb ifjúsági brigádja, a Szébenyi brigád, napi 15 csillével ad többet az elkövetkezendő időben az év végéig, mint amennyi az előírányszám. Vállalásuk teljesítésében példát is mutatnak a többi ifjúsági brigádnak. Vagy az I. üzemben Hoffmann, Jauch, Baumann csapatvezető vájárak vállalták, hogy napi 15 csillével adnak több szenet. Vállalásukból eddig együttesen 318 tonnát teljesítettek.

A gyenge DISZ szervezeti munka ellenére is a mázai bányában, Simon elvtárs csapata vállalta, hogy havi 200 csillével ad ki több szenet. De ott vannak a példamutató vállalások között a Béta-aknai Sallós-brigád tagjai is, akik vállalták, hogy decemberig feltárásban kihajítják a havi 100 folyómétert. De sorolhatnánk a vállalások hosszú sorait. Köztük sok névtelen ifjúsági hősnök van, mint a szállító csillések, a csatlósok, vagy a szénosztályozó derék fiataljai, akik a bányászok vállalását hallva, megfogadták, hogy „termeljen a bánya bármennyi szenet terven felül, ők azt rendre kiszállítják, osztályozzák és időben útnak indítják a rendeltetési helyére”.

EZ A TANÁCSKOZÁS FORDULÓ PONT VOLT az ifjúsági brigádok életében és munkájában. Vállalásaik súlya, komoly ösztönzést ad fiataljainknak, és soha nem látott lelkesedéssel küzdenek vállalásaik becsületes teljesítése érdekében.

GYŐRI ZOLTÁN.

Egy „Munka Érdemermes” bányász

Anna-aknán köves feltáráson dolgozik Fábrián Albert és csapata. Tudják ők azt, hogy milyen jelentősége van munkájuknak. Tudják, hogy a szénecsapadék tervteljesítése összefügg az ő csapatuk tervteljesítésével. Ennek szellemében dolgozott az elmúlt hónapban is Fábrián elvtárs. Az eredmény nem maradt el. Augusztusi tervét 114%-ra teljesítette. Kézierővel, sürített levegő nélkül érte el ezt a kimagasló eredményt. Jutalmul „Kiváló bányász” jelvényt és sztahanovista oklevéllel tüntették ki.

Az ünnepi műszakon, szeptember 4-én is kommunista helytállással dolgozott Fábrián elvtárs. Szénes gurítóban csapatával egy műszakon 4 métert haladt előre. A mennyiség mellett azonban vigyáz a minőségre. Legyen az köves, vagy szénes munkahely, mindenütt minőségi munkát végez.

Jó munkájának elismeréséül a Népköztársaság Elnöki Tanácsa a „Munka Érdemermes”-mel tüntette ki, a IV. bányásznapi alkalmából. Fábrián elvtárs, mint jó párttag, most azon dolgozik, hogy csapatának minden egyes tagjából legalább olyan, de még különb bányászt neveljen, amilyen ő maga.

Koronázza további siker Fábrián Albert „Munka Érdemermes”-mel kitüntetett, sztahanovista vájár munkáját.

Az Anna-aknai példája:

kommunista helytállás

Hős bányászaink a bányásznapi tisztelőre több helyen kimagasló eredményeket értek el. A szeptember 4-i „becsület” műszakon a komlói üzemek 788 tonna szénrel csökkentették adósságukat.

Nagyban hozzájárult az adósság csökkentéséhez a Komló Szénbányászati Tröszt Anna-aknai üzemének szeptember 4-i 143 százalékos eredménye is.

Az Anna-aknai dolgozók megfogadták, hogy a bányásznapi tisztelőre, — a számos nehézség dacára is — de teljesítik tervüket. „Míg a terv nem lesz teljesítve, addig nem szállunk ki”, — mondták a harmadik harmad leszálló bányászai. Önekkül, az „anya”-üzemnek 650 csille, Anna-akna Béta üzemének pedig 250 csille volt az előírányszám. Ezzel szemben a bányásznapi reggelén büszkén jelentették ki, hogy a 900 csille helyett 1268 csille szenet adtak népgazdaságunknak. Egyedül az „anya” üzem több mint 350 csille szénrel törlesztette adósságát.

Mi tette lehetővé, hogy Anna-akna dolgozói ilyen jó eredményt értek el? Hogy az eddigi tervét gyengén teljesítő üzem ilyen kimagasló eredményt tudott elérni? Nem más mint a jó agitációs és szervező munka a bányában dolgozók között. A pártszervezet harcba szólított minden kommunisztát, minden dolgozót. A párttitkár Bence Károly elvtárs, Preisendorfer József üzembizottsági elnök, valamint Harmath Béla ver-

senyfelelős nap mint nap a bányát járták. Megmagyarázták, hogy a bányák dolgozói, a tegnap kiszákmányoltjai, ma az új élet, a szabad haza építésének rohammunkásai lettek.

A szén az ipar kenyere. Minden tervezett tonna szénre szüksége van a hazának. Kevesebb szén kevesebb áramot, kevesebb fűtőanyagot jelent. Csak a tervteljesítés biztosít elegendő szenet erőtelepeinknek, fűtőanyagot a lakosságunk. — Ilyen és ehhez hasonló agitációs munka folyt Anna-aknán. Az eredmény nem is maradt el.

Ruspai József, Póra, Péter, Baranyai György háromharmados elővájási csapata 9 métert haladt előre.

S. Nagy Antal, Lovas Sándor, Bien József vájárak elővájáson 130 százalékat értek el.

Eckert József vájár és Horváth István III. csillés egy műszakon 6 mézót hajtott ki. Garai József, — aki a közelmúltban kapta meg a „Kiváló bányász” jelvényt — és Zsirmann Antal harmadvezetők 4-én a délelőtti műszakon 378 csille szenet adtak ki.

Anna-akna bányászai! A bányásznapi eredmények még nem elégségesek az adósság letörlesztéséhez. Az elmaradást csak akkor lehet behozni, ha a bányásznapi után is lankadatlan lelkesedéssel folyik a harc a terv teljesítéséért.

Terven felül: 482 csille szén

Bányászifjúságunk legjobbait, mindig a nagy tettek, a lelkesedést kívánó hősi erőfeszítések ragadták magukkal. Ott vannak mindig, ahol a haza a széntermelés ügyének biztosítása érdekében a legbátrabb, a legjobb harcosokat szöli.

Ezt bizonyítja városunk ifjú bányászainak vállalása, amelyet a párt szavára tettek meg az augusztus 18-i DISZ-ista tanácskozáson. Ezen a tanácskozáson nem kevesebb, mint 18 ezer tonna szén elmaradás behozását kérte a párt. Fiataljaink vállalták a megtisztelő feladatot, napjainkban már folyik a harc a vállalások teljesítéséért.

Az I-es üzem fiatal bányászai közül a legszebb eredményt a 201-es csapat érte el. Különösen fokozódott ez a lendület a DISZ Központi Vezetőségének felhívása óta, melyben arra kéri fiatal bányászainkat, hogy minden igyekezetükkel, minden lelkesedésükkel, harcoljanak a DISZ által vállalt 200 ezer tonna szén elmaradás fokozatos behozásáért.

A 201-es csapat fiataljai vállalták, hogy naponta 15 csillével teljesítik túl előírányszám tervüket. A lelkes fiatalok harca nyomán jó eredmény született. Vállalásukat messze túlszárnyalták, mert szeptember 8-ig 285 csille helyett 482 csille szenet termeltek terven felül. Ezzel vállalásukat 197 csille tervenfelüli szénmennyiséggel túlteljesítették.

A DISZ Városi Bizottsága éppen a bányászfiatalok kezdeményezésére és javaslatára megszervezte és beindította a „Szerezzünk dicsőséget, az ifjúság városának Komlónak” mozgalmat. E mozgalom célja, a munkaversenyszellem fokozása az ifjúság körében, és ennek következménye, eredményeképpen természetesen a termelékenység emelése, növelése is. A fiatalok számosan csatlakoztak ehhez a mozgalomhoz, mintegy válaszként a párt azon felhívására, hogy adjunk több szenet és minőségileg jobb szenet a hazának de elsősorban Sztálin városnak.

A IV. üzem fiataljai közül, elsőnek a Surányi DISZ brigád csatlakozott a mozgalomhoz. A Koppendorfer és a Surányi brigádokat összevonták és komplex brigádot szerveztek. Mint a mozgalom első szülöttjének kemény harcot kellett vívni és jól szervezett hősi munká-

A III-as üzem ifjú bányászai

Kiss József és Máté András a III-as üzem közszereplésben álló fiatal vájárjait mutatja képfünk. Nevük már sokszor volt olvasható a III. üzem falújságján, ahol jó eredményükért dícséretben részesültek.

Munkájukban nem ismernek akadályt. Példáson dolgozzák végig a napi 480 perces munkaidőt, hogy minden percet kihasználva, harcolhassanak az elmaradás behozásáért.

Kiss József és Máté András diszista vájárak augusztusi tervüket 148 százalékra teljesítették. Szeptemberben visszaesett termelésük. Munkájukat gátolta a gyakori fa és üreshány. De a lelkes fiatalok jó szervező-képessége meghozta most is az eredményt: 74 százalékos tervteljesítéssel indulva, ma már 124 százalék felett teljesítik esedékes napi tervüket.

Béta-akna jelenti

A Béta-aknai üzem ifjú bányászai néhány héttel ezelőtt megfogadták, hogy 2.500 tonna szenet termelnek ki terven felül. Így akarnak hozzájárulni szénbányászati több mint 300 ezer tonnányi adósságának törlesztéséhez.

Most a DISZ központi vezetőségének felhívása óta ezek a fiatalok

újabb lelkesedéssel indultak harcba adott szavuk valóra váltásáért.

Ebben a harcban különösen Vörös János DISZ-brigádja tűnik ki szép eredményeivel. A lelkes brigádtagok, Vörös Jánossal az élén, három hét alatt 75 tonna szenet termeltek terven felül. Bár sok nehézséggel küzdött a csapat, tervét mégis 147,3 százalékra teljesítette.

Az őszi csúcsforgalom sikere érdekében

Komló vasutasai a bányásznapi fogadalmat tettek, hogy az őszi csúcsforgalom sikere érdekében, annak ideje alatt a bánya kocsik szükségleteit maradéktalanul kielégítsék. A szénrel megrakott kocsikat ezentúl irányonként továbbítják, hogy ezáltal a kocsik, illetve a szén a lehető legrövidebb idő alatt rendeltetési helyére jusson. Ezen túlme-

nően vállalták, hogy a kocsik tartózkodási idejét további félórával csökkentik és így teljesítményüket 109 százalékra emelik.

Ezért lépett párosversenyre vasutasaink közül a „Petőfi”-brigád, a sztálinvárosi Jermann, Veress és Pécskai brigádokkal.

GÖRBE ZOLTÁN.

Új vájárakat kaptak a szénbányászati tröszt üzeimei

Vasárnap délelőtt nagy ünnepély volt a kőkőnyösi vájáriskolában; búcsúztak az iskola végzett növendékei. Egy éves kemény munka után, 65 vájár segíti majd előbbre vinni, magasabbra emelni a termelés grafikonját.

A búcsú alkalmából virággal díszített helyiségek várták a végző növendékek szüleit, valamint a vendégeket. Kilenc órakor kezdődött az ünnepélyes zászlólevonás. A búcsúzó, immár kész vájárak, azzal adták át a még továbbtanuló fiataloknak a zászlót, hogy féltő gondval őrkdjenek felette. Az elsőéves vájáratanulók fogadalmat tettek, hogy becsülettel őrzik majd a zászlót és igyekeznek minél több dicsőséget szerezni.

A zászlólevonás után, ünnepi be-

szédet mondott Dráv elvtárs, az intézet igazgatója. Többek között megemlítette, hogy jó munkát végeztek a növendékek és a tanári kar. Ezt bizonyítja a 3,5-es tanulmányi átlag is. Sok sikert kívánt további munkájukhoz és utra valóval ezzel fejezte be szavait.

— Ne feledjétek, hogy a bányászfiatalokra számít az ország, az egész nép. Legyetek azon, hogy ne csalódjunk bennetek.

Az ünnepi beszéd után felszólalt Habonyi elvtárs, az Aknamélyítő Vállalat igazgatója, Földes Lipót Pál elvtárs és Zakhajda elvtárs az intézet DISZ bizottságának titkára. Majd négy fiatalnak kiadták az „El-tanuló” jelvényt és mintegy 1.500 forint pénzjutalomban részesítették a jól tanuló fiatalokat.

Egy DISZ komplex-brigád munkája

val sikerült is elosztatni azt a rossz indulatú véleményét és rágalmazást, mely kezdetben a komplex brigáddal szemben kialakult. Tettekkel és kiváló eredményekkel bizonyították be, hogy a komplex brigád igen is életképes.

— Mi a „titka” a brigád eddigi jó eredményei nek? — tesszük fel a kérdést Surányi Lászlónak az V. szinti fősatlósoknak.

— Elsősorban talán annak köszönhetjük eddigi eredményeinket — mondja a népszerű „Laci” — hogy jó a politikai felvilágosító munka a brigádban. Ezen a téren legnagyobb érdem Draguny elvtársné, akit a brigád megalakulásakor a DISZ szervezet javaslatára politikai felelősnek választottunk meg. A munkahelyen a legnagyobb összekokottság jellemzi mun-

kánkat — viszi a szót tovább „Laci” — Szinte kéz a kézre dolgozunk az V. szinti csatlós, a társzinti csatlóssal egybehangolva végzi munkáját.

Régi jó közmondásunk szerint: „Jó az öreg a ház nál” és, hogy ez a közmondás mennyire igaz, arról Surányi DISZ brigádban dolgozó kettő-három idősebb elvtárs munkája tanuskodik. A brigád idősebb tapasztaltabb tagja, Koppendorfer Elek társzinti fősatlós, rendszeresen foglalkozik a fiatalokkal. Gyakorlatilag mutatja be, ésszerűbb és hasznos munkafogásait, hogy a fiatalok ezeket elsajátítsa, minél előbb jó csatlóssokká váljanak.

A brigádban folyó jó politikai munka lejszebb gyümölcse mégis az az elhatározás, mely egyértelműleg született meg, a brigád tagjai között, s ez pedig az, hogy a brigád minden egyes tagja részt vesz majd a DISZ Petőfi iskola oktatásain.

Cseperka Ferenc

Az agitációs munka néhány problémája

A kongresszus határozatainak megvalósítása nem kis mértékben függ attól, hogy agitációs munkánk mennyire tudja megmagyarázni a dolgozóknak azt a tényt, hogy a népiélet fokozott emelése saját kezükbe van bízva és a dolgozók jó, vagy rossz munkájától függ, hogy milyen mértékben sikerül ezt meg-

valósítani. Az agitációs munka feladata, hogy ezt alaposan megismertessük minden becsületes dolgozóval. Ahhoz, hogy ezt képes legyen agitációnk a tömegekkel megértetni az szükséges, hogy javítsuk meg agitációs munkánkat, emeljük annak színvonalát és szélesítsük a tömegekkel való kapcsolatunkat.

Pártszervezeink egyre inkább látják az agitációs munka jelentőségét

Mindinkább törekednek arra, hogy jól működő, aktív, harcos népnevelő gárdát építsenek ki és ezekre támaszkodva mozgósítsák a dolgozókat a hibák felszámolására, a tervek maradéktalan teljesítésére. Van olyan pártszervezetek is, mint például Béta-akna, Szénosztályozó, Anna-akna, Aknamélyítő Vállalat, 49/6. Építési Vállalat, szászvári bányászati sz. u., ahol szilárd, ütöképes népnevelő gárda van. Ezek a pártszervezetek rendszeresen tartanak népnevelő értekezleteket és a párttitkárok rendszeresen tájékoztatják az üzemi problémáiról, az előttük álló feladatokról a népnevelőket. De

nemcsak tájékoztatják és megszabják a feladatokat, hanem rendszeresen be is számoltatják őket végzett munkájukról.

Ennek eredményeként a párttitkárok tájékozódva vannak egész üzemük területéről, a tömegek hangulatáról és az esetleges felmerülő megoldásra váró feladatokról. Világosan látják az elkövetkezendő időben melyek azok a kérdések, amire a legnagyobb gondot kell fordítani.

Nem kis részük van a népnevelők-

nek abban, hogy például Béta-akna, Szászvár és az Aknamélyítő Vállalat nemcsak teljesíti, hanem rendszeresen túl is teljesíti havi tervét, és az igazolatlan mulasztások állandóan csökkennek. Egyre inkább megmutatkozik népnevelőink munkájában az a magatartás, hogy bátran lépnek fel a munkaterületükön megmutató hiányosságok és pazarlások ellen. Harcolnak azok megszüntetéséért. Így tesz Béta-aknán Farkas János népnevelő, aki mint anyagdiszpécser harcolt indított azért, hogy a bányából ne adjanak ki tűzifa felfűrészelés céljából olyan fát, amit még egyes földalatti munkahelyeken másodsor is fel lehet használni. Több esetben a bányából kiadott fák közül kiválogatja a még felhasználható bányafákat és visszaküldi a bányába. Ezt nemcsak ő maga teszi, hanem felvilágosító munkával meggyőzi dolgozóitársait is arról, hogy ezzel nagymértékben hozzájárulnak az önköltség csökkentéséhez.

Igy lehetne sorolni annak a számtalan harcos népnevelőnek nevét, akik szívós, kitartó agitációs munkát folytatnak a III. pártkongresszus határozatainak megvalósításáért.

Mi agitációs munkánk megváltoztatásának feltétele:

1. Fel kell számolnunk azt a helytelen nézetet, amely lebecsüli az agitációs munka jelentőségét.
2. Olyan dolgozókat kell megbízni népnevelő munkával, akiknek megvan a megfelelő képzettségük.

Akik példamutatóak és dolgozóitársaik előtt megbecsült emberek.

3. Fokozottabban kell törődnünk az értelmiségiek és a műszakiak népnevelő munkába való bevonásával.
4. Nagy gondot kell pártszervezetünknek fordítani arra, hogy a népnevelő értekezletek rendszeresen meglegyenek tartva és ezeken az értekezleteken tájékoztassák a népnevelőket pártunk és kormányunk határozatairól.

Minden egyes népnevelőnek látnia kell, hogy milyen feladatok hárulnak egyes határozatokból a saját üzemére, ezen belül az ő saját maga és beosztott dolgozóitársai munkájára. Amellett, hogy fokozottabban mértékben kell nevelni népnevelőinket önállóságra, harcosra, a hibák bátor, őszinte feltárására, arra is kell törekedni, hogy

nemcsak népnevelőik tanúsítsanak harcos helyállást, hanem erre neveljék a hozzájuk tartozó többi dolgozókat is.

Fokozottabb mértékben kell népszerűsíteni az alulról jövő kezdeményezést s a már meglévő mozgalmakat, mint például a 100 méteres, péntek, Ruffi stb. mozgalmakat.

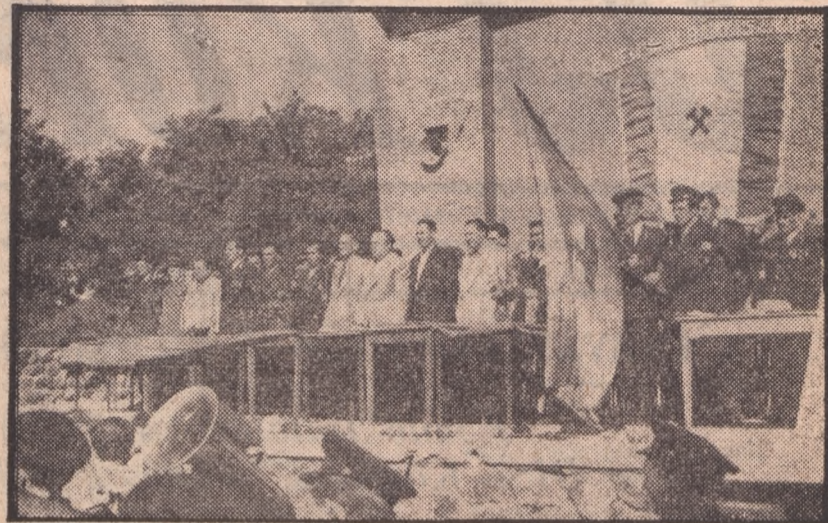
Át kell térni a jelszavakról a konkrét tettekre

Minden dolgozó világosan kell lássa azt, hogy az ő jó, vagy rossz munkája hogyan függ össze az új szakasz politikájának megvalósításával. Minden eszközzel arra kell törekednünk, hogy agitációnk ne az események után kullogjon, hanem előre átgondolt és kidolgozott terv alapján. Ne védekező, hanem támadó, a feladatokat világosan megmutató agitáció legyen. Olyan, amely időben felismeri az ellenség tevékenységét és azt a tömegek előtt bátran le is leplezi. Dolgozóink között olyan légkört kell kialakítani, amely harcol a fegyelem megszüntetéséért és a notórius mulasztókat messzemenően elítéli.

Agitációs munkánknak el kell érnie azt, hogy minden népnevelő és minden dolgozó egyénileg is érezze a felelősséget a tervek maradéktalan teljesítése, a termelékenység emelése, az önköltség csökkentése és a legmesszebbmenő takarékoság betartásáért.

Dobszai József

Képek a Bányásznapiról

A Bányásznapi nagygyűlés díszel nősége.

A Központi Népitáncosport felvonulása.

Hoffmann Pál átveszi a jó munka után járó jutalmát.

Az eredmények mellett sok még a hiányosság is

Nem egy olyan pártszervezet van, amely nem látja eléggé a politikai és agitációs munka jelentőségét. Különböző okokra hivatkozva nincs egységes kialakult népnevelő gárdája. Ha van is, akkor ezek csak papíron szerepelnek. Nem tartják meg rendszeresen a népnevelő értekezleteket és nem tájékoztatják a népnevelőket a saját üzemük problémáiról és így a népnevelők nem is fejtenek ki rendszeres agitációs munkát. Ezek közé a pártszervezetek közé tartozik az I., II., III., IV. bányászati, a Mélyfűró Vállalat, az Erőmű, a nagymányoki bányászati és még több pártszervezet, ahol a párttitkár elvtársak állásfoglalása ez: „a mi üzemünkben a sok átszervezés, a sok szakmai tanfolyam és az üzemi szétzórtsága miatt nem tudunk rendszeresen népnevelő értekezleteket tartani.”

A tanács, a községgazdálkodás és más hivatali pártszervezetek titká-

rainál eléggé gyakori ez a helytelen nézet: „Nem szükséges a hivatali pártszervezeteknél népnevelő gárda létrehozása, mert itt az osztályvezetőkön keresztül tájékozva vannak a dolgozók az üzemi, vagy a hivatali problémáiról. Az osztályvezetőkön keresztül mozgósítani is tudják az előttünk álló feladatok végrehajtására dolgozóinkat”. Ez persze nem így áll.

Azok a pártszervezetek, melyek elhanyagolják a népnevelőkkel való rendszeres foglalkozást, saját magukat fosztják meg attól a lehetőségtől, hogy az üzemük területén lévő problémákról és a dolgozók hangulatáról rendszeresen tájékozva legyenek.

A fennálló hiányosságok nem kis mértékben abból adódnak, hogy a városi párt-végrehajtóbizottság és ezen belül az agit. prop. osztály sem foglalkozott kellően eddig az agitációs munkával.

Komló csendélet...

Utcaspró:

Egész nap sepregetek, sepregetek, hogy csinos utca, de aztán jön egy 65 kilométer sebességgel száguldó gépkocsi és oda minden. Kezdek el elől. De ha nem szoltam volna már legalább tízszer vállaltam volna, hogy az összesöpört szemetet azonnal hordassák el, nem is csodálkoznék. De ők nem veszik figyelembe javaslatomat. Sokszor három napig is kupacokban hever az általam összesöpört szemét!

— Hogy a fene... Görbüljön meg a keréke!

A Bányásznapon láttuk

Rajzolóink is részt vettek a bányásznapon. Együtt örült a sugárzó arcú, ünneplő bányászokkal, akik hűségjutalmuk egy-egy részén bevásárlást eszközöltek.

Képünk is ezt ábrázolja. Egy boldog család bevásárolt. A becsületes munka meghozta gyümölcsét. Csomagokkal megrakodva térnek haza otthonukba.

Képünk jobboldalán azonban mást láthatunk. Egy elkeseredett apa forgatja ki zsebeit, hogy így bizonyítsa be gyermekeinek; ebben az évben nem kapott hűségjutalmat, mert... nehezen esik kimondani, sorozatos „bumlizó”

volt. Így tehát nem is tud vásárolni semmit. A gyerek azonban nem enged. Sirva kéri apukáját.

— Apukám, azért ha sokat is „bumlítottál” mégis vehetsz egy léggömböt. Látod, a Pistinek is van.

— Ugyan fiam, ne rimámkodj. Jövőre tíz darabot veszek, mert itt ezen a helyen igérem, hogy többet nem fogok bumlizni. En is megbecsült bányász leszek, aki jövőre sok-sok hűségjutalmat kap.

Takarékoskodjunk az ivóvízzel

Sokat foglalkoztunk már városunk vízellátásával. Megírtuk, miért nincs elegendő víz Komlón, kiket terhel érte a felelősség. Ettől azonban még mindig nem lett jobb vízellátásunk. Hogyan lehetne segíteni városunk jobb vízellátásán a jelenlegi körülmények között? Egyszóval megadható rá a felelet: takarékossgal.

Nézzük meg számokban, hogy áll a jelenlegi vízfogyasztás Komlón. Lakosságunknak 4000—4200 köbméter vízre lenne szüksége naponta. Ezzel szemben a vízművek 3600—3800 köbmétert tudnak csak adni.

Ebből az összegből kiszámítva, egy főre 200—210 liter víz jut naponta. Országos viszonylatban ez a mennyiség a legmagasabb. Budapesten, ahol a legtöbb víz fogy naponta, egy főre eső fogyasztás 120—150 liter.

Miért ilyen magas akkor Komlón az egy főre eső átlag? Azért, mert nem takarékoskodnak a vízzel sem Kökönyösben, sem Kenderföldön. Ha a padlástól a pincéig fellelhető összes edényekben nem vizet tárolnának, hanem rendeltetésüknek megfelelően mást, kisebb lenne a baj. Mert, ha jön a „friss” víz, nosza öntsük ki a „langyos”-at és töltsük

meg az összes edényeket „friss”! Hányszor történik ez naponta és folyik a jó ivóvíz le a szennyvízcsatornába. Főleg Kenderföldön gyakori az ilyen eset. Többek között ez is befolyásolja, hogy nem kapnak vizet a felvonulási épületek lakói.

Ha kevesebb ivóvíz lenne öntve naponta a szennyvízcsatornába, csökkenne az egy főre eső fogyasztási átlag is. Ugyanakkor azonban növekedne az összszükséglet mennyisége és jobban lenne biztosítva városunk, főleg a kenderföldi felvonulási épületek vízellátása.

Egy gesztenyési család problémái

Jó helyen járnak — mondja Podpác néni és betessékel bennünket a házába. Bent helyet foglalunk egy kerek kis asztal körül és máris beszélgetésbe kezdünk. Először a családról.

— Férjem már 31 éve dolgozik a bányánál. Jelenleg a III-as aknai iszapoláznál van alkalmazásban. Azelőtt vágár volt, de megbetegedése után kikerült a külszínre.

Podpác néni után, férje is megszólal. Megfontolt hangja elárulja, hogy már sokat tapasztalt hosszú életútján. Szeret másról is, a gesztenyésiek problémáiról beszélni, ám ha önmagáról kérdeik, zavartan elhallgat.

— Jó lenne, ha végre rendes iskolát kapnánk — mondja.

— Azám, az iskola és a napközi otthon — veszi át a szót felesége. Tudják így is jól élni a gesztenyésiek, de ha ez a kettő

megvolna, még gondtalanabb lenne életünk.

— Hiszen van iskolájuk — próbáljuk ellenvenni.

— Iskola az van, de az kicsi. Így hát két osztályt tanítanak egyszerre, pedig az nagyon helytelen, mert ennyi gyereket nem lehet egyszerre tanítani. A felső négy tagozatnak meg nagyon körülményes a belvárosba járni. A busz legtöbbször fel sem veszi őket és így kénytelenek gyalog járni. Most nyáron még hagyján, de télen, akkor nagyon rossz lesz.

— A tatározásról is beszélhetnénk, — fűzi tovább Podpác néni. Már tavaly kezdték, de még most sem fejezték be. Főleg belül hiányzik a vakolathelyreállítás. A Karbantartó Vállalat azonban csak ígéret, mindig azt mondja, hogy „majd azt kerül rá”. Azt hiszem itt is úgy járunk, mint a

járdaépítésnél, amit már három hónapja csinálnak, de még most sem kezdték el. Na és a kerítés; azzal sem vagyunk megelégedve, mert egyik oldal kész, a másik oldalon még a régi fakerítés áll.

Búcsúzáskor a házaszony kikísér bennünket és szerényen ennyit jegyez meg:

— Azért ne tessék azt hinni, hogy boldogtalanok vagyunk! Nem. A hibákat csak azért mondta el, hogy ezek kijavítása után még boldogabbak lehessünk.

Igen. Boldogabbak lesznek a gesztenyésiek, mert pártunk és kormányunk máris gondoskodott róluk. Az 1955-ös évben felépítik Gesztenyésen az új 6 tantermes iskolát. Jövőre már nem kell a gesztenyési gyerekeknek a távollévő belvárosi iskolába járni. Es ahogy ezt a panaszt orvosolták, orvosolják majd a többieket is.

EZZEL ÉRVELJ...

Sok kicsi sokra megy...

Jobb, boldogabb életünkért

Egy évvel ezelőtt, az 1953. évi szeptember 6-i bányásznapon, kétszeres örömmel érte a bányászokat. A nagy hűségjutalmak mellett ezen a napon jelent meg a Magyar Népköztársaság Minisztertanácsának és a Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetőségének határozata az árleszállításról. Ez az árleszállítás volt a magyarországi árleszállítások közül eddig a legnagyobb.

Boldog meglepéssel fogadta ezt minden magyar dolgozó. Nem kisebb dologról volt itt szó, mint arról, hogy ez a határozat a lakosság életszínvonalának emelését volt hivatva elősegíteni. Az árleszállítás több mint tízezer élelmi- és iparcikkre terjedt ki s egy évre számítva, mintegy 1500 millió forint összegű, tiszta megtakarítást jelentett.

Ezt követte az ez év március 15-i zsir- és húsfélésegek árleszállítása.

Azóta eltelt egy év. Most jól esik visszapillantaniunk és számbavetést csinálnunk, hogy mit jelentett az árleszállítás Komlónak, Komló bányászainak:

Bányászok, építők, tanítók, műszaki dolgozók vá-

sároltak nagy meglepéssel, rögtön az árleszállítás napján, s a következő napokon. Pozsgai Agostonéknak csak egyetlen vásárlásnál 1000 forint megtakarítást jelentett az árleszállítás. Mosoni József tanító és családja az első napokon 260 forint megtakarításról számolt be.

Bárány Józsefék 795, Nagy Istvánné 219 forintot, Rázics Józsefék az „Ideál” 5 darabos bútor garnitúra vásárlásánál 972 forintot, Szalai Sándorék költségvetése csak a háztartási és fogyasztási cikkekénél 374,40 forint megtakarítást mutatott ki egy hónapban. Mindenki tervezgetett, számított, jobb munkát ígért és adott. Azóta eltelt egy év.

Egy esztendő! De sok változást hozott ez a komlóiak életében is. Elmondhatjuk:

Kaptunk a párttól, az államtól, Adtunk is. Jobb munkát, pénzösszeget a IV. Békekölcson jegyzésnél. Nem kevesebbet, mint ötmilliókettőszáznyolcvanötzet. Még kimondani is nehéz. De számoljunk csak:

Megérte...

25 millió 706 ezer... 94 millió 72 ezer... 59 ezer... és így tovább... Számokkal teleirt papírlap fekszik előttem. Adatok...

Ipari beruházás... Lakásépítés... Bányász saját családiház... Szociális beruházások... Egészségügyi létesítmények... Munkavédelmi beruházások... Mennyi minden valósult meg és valósul meg még ebben az évben Komlón.

Ahogy a számokat, a létesítmények felsorolását nézem önkénytelenül is elgondolkodom:

Háromszázötvenmillió forint! Nagy összeg. Körülbelül ennyit ruházott be államunk Komlón 1954-ben. De lehet, hogy többet. Pontosan nem tudom, de ez is sok. Mennyi új létesítmény:

A 12 tantermes új iskola, a 8 tantermes épülő új iskola, a bányászfürdő, az új sportstadion, a 808 darab lakás, a 210 bányász saját kislakás, napköziotthon, bölcsőde, az új szálloda, a tanácsház, az utépítések, s ki tudná még felsorolni mindazt, amit egy év alatt kaptunk a nép államtól.

Ebben a hatalmas összegben van benne a mi forintunk. Az az ötmilliókettőszáznyolcvanötzet forint, amelyet 1953 szeptemberében a IV. Békekölcson kiadását követően jegyeztünk.

Ugye elvtársak megérte ez a befektetés. Jól kamatozott. Erdemes volt Békekölcson jegyezni.

A napokban Dobos Józseffel, a I-es üzem harmadvezetőjével beszélgettem. Meghitt társalgásunk során, sok mindenről került elő a szó. Ő elmesélte, hogy már 17 éve dolgozik a komlói bányánál. A fiatal tükösi fiúból csillás, majd hosszú idő után vajúró és a felszabadulás után harmadvezető lett.

Ezt a múlt rendszerben sosem érhettem volna el — mondja — mert akkor nem a szakmai tudást vették alapul, hanem a protekciót, esetleg a spiclikedést. Ma minden segítséget megkapunk, hogy tudásunkat gyarapíthassuk. És úgy érzem, hogy ehhez az én munkám és az eddigi kölcsönjegyzéseim is hozzájárultak.

Igen, hozzájárult, mert az általam jegyzett békekölcsonok, ha kis részben is, de mind hozzájárultak életünk szebbé és jobbátételéhez — mondja Dobos elvtárs. Eddig valamennyi államkölcsönből jegyeztem és meg kell mondom, szívesen teszem ezt, mert látom, hogy forintjaim, ha nem is közvetlenül, de visszatérnek.

— Mennyit jegyzett tavaly? — kérdeztem.

— Tavaly 1.500 forintot jegyeztem le, fizetésem felét. De úgy beszélünk meg feleségemmel, ha lesz az idén is kölcsönjegyzés, úgy most is példásan jegyzek majd. Örömmel jegyzek, hiszen magamnak és családomnak adom a kölcsönt. A felszabadulás előtt nagyon rosszul éltünk. Apám bányász volt és az a kevés, amit keresett, nem nagyon volt elég még az életfenntartáshoz sem.

— Ma jól élek. Van ruhám, szépen berendezett lakásom, amit nem kis mértékben az árleszállítás után vásároltam — mondja Dobos elvtárs. Továbbra is jegyzek, mert nyerni akarok, amikor ezt mondom, nemcsak az 1.500 forintra, és a kisebb nyereségekre gondolok, amit a sorsolásoknál mindannyian kaptunk és kapunk, hanem elsősorban arra, hogy ezeknek a kölcsönöknek a nyerteséi, minden esztendőben, minden hónapban, minden nap mi magunk vagyunk, az egyszerű dolgozó emberek.

A szerencsés ember

Egy tavaly épült csinos, emeletesház előtt állok. Az első emeleten laknak Kelemenék, mondták az előbb. Fürgén szaladok a lépcsőkön. Végre ott állok az ajtó előtt. Csengetek. Jól öltözött asszonyka fogad. Elmondom miért keresem. Elmosolyodik.

Mink volnánk azok — mondja — de az már elévült. Hogy, hogy elévült? Miért? — Hát úgy, mert már régen elfogyott a pénz — teszi hozzá és bevezet egy csinosan berendezett szobába.

Bent ül Kelemen elvtárs az asztalnál. Két gyermekevel játszik, labdáznak. Leülünk beszélgetni. Megtudom, hogy azelőtt kómures

volt Kelemen elvtárs. Most a 49-es Építőipari Tröszt munkaiügyi osztályvezetője.

— Bizony jó — mondja Kelemen elvtárs. — De azt is meg kell mondanom, hogy számítottam is rá. Eddig — a tervek kölcson is beszámítva — 16.000 forintot jegyeztünk a feleségemmel. Azóta minden húzásnál jött valami vissza, hol 100, hol 200 forint. Jelenleg már csak 10.600 forintról van kölcsonunk. Biztosra veszem, hogy ennek többszörösét kapom majd vissza, hiszen majdnem felét már visszakaptam. En mondom magának, jó dolog nyerni — mondja befejezésül Kelemen elvtárs. Elhiszem, tudom...

Mit jelent a mi számunkra az árleszállítás egy év alatt?

Elfogyott 960 mázsa édességárú, 360 ezret, az elfogyasztott péksüteménynél ennél nem kevesebb, mint 96.000 forintot takarítottunk meg. A száraztésztá félelégeknél 42.000 forintot, az elfogyasztott 3000 mázsa cukornál 680 ezret, a hárommillióhatszázezer

Közel ötmillió forint!

Ennyit tesz ki az egy évi megtakarítás. Ilyen formában is visszakaptuk tehát a múltévben jegyzett Békekölcsonunkat. Ötmillió forint. Mire is fordítottuk ezt az összeget:

A Komlói Kiskereskedelmi Vállalat boltjaiban ezek fogytak el 1954 első felében:

270 mázsa mosószippan,
100 mázsa pipereszappan,
600 darab rádiókészülék,

25 millió forint kerül kisorsolásra szeptember 19-én a IV. Békekölcson első húzásán

Immár négy éve szinte megszokottá vált, hogy minden esztendőben rendszeresen húzzák az Ötéves terv és a Békekölcson kötvényeket.

Most a IV. Békekölcson első sorsolása napján, szeptember 19-én Cegléden lesz a VI-ik államkölcsönsorsolás ebben az esztendőben. Az új rendszer szerinti sorsoláson 78.501 nyeresémet húznak ki, összesen mintegy 24.014.000 forint összegben.

Még három államkölcsönsorsolás lesz a szeptember 19-in kívül ebben az esztendőben. Október 26-29-

ig a II. Békekölcson, november 26-29-ig az I. Békekölcson, december 30-án pedig a III. Békekölcson kötvényei kerülnek sorsolásra.

Eddig 21 államkölcsön sorsolás volt. A kisorsolt kötvények száma meghaladja a nyolcmilliót. A kötvénytulajdonosoknak visszafizetett összeg pedig meghaladja az egymillióháromszázmillió forintot. Az év végén sorrakerülő további három húzásán pedig még körülbelül 290 millió forint kerül sorsolásra.

A KORMÁNYPROGRAMM MEGVALÓSÍTÁSA KOMLÓN 1954-BEN

EZT KAPTUK NEPGAZDASÁGUNKTÓL 1954-BEN

343,500.000 Ft.

BÁNYAMÉLVITÉS
94,000.000 Ft.

KOSSUTH-AKNAI GÉPHÁZ
1,446.000 Ft.

LAKÁSOK (808 lakás)
88,488.000 Ft.

ISKOLÁK
5,500.000 Ft.

KISLAKÁS ÉPÍTÉS
7,560.000 Ft.

EGYÉB BERUHÁZÁS
78,374.000 Ft.

BÖLCSÖDE, NAPKÖZI
1,629.000 Ft.

MUNKAVÉDELMI BERENDEZÉS
8,400.000 Ft.

SIKONDA FEJLESZTÉSE
612.000 Ft.

BÁNYÁSZ FÜRDŐ
10,618.000 Ft.

SZÉNOSZTÁLYOZÓ BŐVÍTÉS
20,000.000 Ft.

BÉKE SZÁLLO
2,971.000 Ft.

TANÁCS-HÁZ
8,902.000 Ft.

UTÉPÍTÉS
15,000.000 Ft.

Excell Segít fizetni a kormányprogramot nagyváltású kölcsönökkel 1953-64-ig. HÁROMMILLIÓFT. BEJEGYZETEK KOMLÓI BÉKEKÖLCSON

Bányászok és műszaki vezetők közös tanácskozásán . . .

A sikeres tervteljesítésnek sok feltétele van. Különösen akkor, ha azért is küzdeni kell, — mint itt Komlón is — hogy a mindennapi tervteljesítés mellett behozzuk a lemaradást, törlesszük az adósságot. Ebben a nagy munkában van igazán szükség a tömegek, mindenegyes bányász, fizikai és műszaki dolgozó tettekre és készségeire. A munkát csak akkor érthetjük el, illetve valósíthatjuk meg, ha bevonjuk a dolgozókat egytől-egyig a vezetésbe. Ha az üzem vezetői, parancsnokai igénybe veszik a dolgozók, bányászok tapasztalatait, javaslatait. Ha a bányászok vezetői tanácskoznak a bányászokkal, akkor döntések helyesebbek, realisabbak és előbbre viszik a termelés sikeres teljesítésének ügyét.

Végigjártuk már korán reggel az üzemeket. Az újfürdőben elhelyezett hangszóró hangját hallottuk mindenütt:

— Az I. üzem és III-as üzem a felolvasóban lévő körletirodában, a II-es és a IV. üzem a II. emeleti szokott helyen tartja termelési értekezletét.

A III. üzemnél 25-en, az I. üzemnél körülbelül 40-en, a IV. üzemnél 55-en voltak az értekezleten. A II. üzemnél reggel csak 8-an jelentek meg, (delután már 60-an voltak).

A IV. üzemnél jól ment a hozzájárulás.

Vezetők és munkások tanácskoznak: közcse. Hogyan lehetne jobban, hogyan olcsóbban? Egymásután hangzanak el a hasznos javaslatok. A jegyzőkönyvvezető kezében gyorsan sülk a ceruza, telik a fehér papír, az együttesen megvitattott kérdéseket. Így válnak közösen, a IV. üzemnél vezető és munkások akadályok leküzdésének aktív, önkéntes harcosai, az üzem felelős gazdái.

Az I. üzemben éppen Molnár Ottó beszélt.

— A 10-es telepi munkahelyen nem történt meg a gépek időbeni szere-

lése. A szerelők még Lukács elvtárs szavára sem teljesítik feladatukat, — mondja, majd így folytatja: — Mi akarjuk a tervet teljesíteni, de így nem tudjuk. Most azt kérjük újból, hogy az üzem vezetősége sokkal nagyobb gondot fordítson a munkahelyekre és követelje meg a kiadott utasítás végrehajtását, a szerelőkötől is.

S Nagy elvtárs

az általuk hajtott gurító problémáit veti fel. Megemlíti:

— Ha műszaki vezetőink biztosítják, hogy nem kell hátra jönnünk szabályozni, ha megkapjuk időben a zománccs csúszdát és nem kell négy-szeresen átlapátolni, akkor vállaljuk, hogy két héten belül lyukasztunk.

Tóth elvtárs a minőségi munka megköveteléséről beszélt:

— Legyen a felügyelet is következetesebb. Ne legyenek ők is hanyagok és követeljék meg a minőségi munkát a bővítésnél, fentartásnál is. De ügyeljenek a bánya tisztaságára is.

Igy vetették fel sorra a problémákat. Farkas Károly, az 1-es csapatról, Kovács elvtárs a 15-ös csapatról. Ezt a jó egészséges javaslat sorozatot, hiba felvetést szakította félbe Lukács elvtárs szava:

— Munkatársak! Felajánlás nincs? Azt tegyenek. Ne csak a hibákat mondják el.

Kovács elvtárs, a 15-ös csapat vájárja, erre a felszólításra így válaszolt:

— Jól van Lukács munkatárs. Az s lesz, de előbb biztosítsanak megfelelő munkahelyet, munkakörülményt, illetve feltételt. Szüntessék meg a hiányosságokat.

— És igazuk van. Addig ne követeljünk felajánlást, amíg nem biztosítottuk hozzá a megfelelő munkahelyet, szállítási lehetőséget. Addig fogadjuk meg a tanácsot, a javaslatot és ezek gyors, közös megvalósításával segítsük elő a munka lendülését, a munkaverseny kiszélesedését.

Személyi igazolványok kiadása

A B. M. Komló Városi Osztálya felhívja Komló város dolgozóit, hogy személyi igazolványaik átvételéig végezzék a sajtó és a bányászrádió által hirdetett időpontban és helyen pontosan jelenjenek meg.

Az igazolványok kiosztása a mai napig nem haladt az előírt ütemben. Sokan nem jelentek meg az igazolvány átvétel céljából.

Ezért felhívom a város lakosságát, hogy minden 16 évet betöltött személy a kihirdetett időpontban és helyen köteles megjelenni és igazolványát átvenni. Az a személy, aki ezen felhívásnak nem tesz eleget és elmaradását alapos indokkal ki nem menti, kihágást követ el és 100 forintig terjedhető pénzbírsággal büntetendő.

Az üzemi igazolvány-kiosztó helyeket a sajtóban és rádióban folyamatosan közölni fogom. Jelenleg működő üzemi kiosztóhelyek, ahol kizárólag az üzem dolgozói kapják igazolványaikat:

1. Bányagépjárató Vállalat altároló 7-11-ig és 13-17 óráig. 2. 49-es Tröszt Berek u. 8-17 óráig. Itt kapják igazolványaikat: 49-es Tröszt, 49/2, 49/3, vállalatok és a kenyérgyár dolgozói. 3. Városi tanácsnál kapják: a tanács, postahivatal, víz-mű, községgazdálkodási vállalat, vegyesjavító és helyiipari vállalatok, valamint az orvosi rendelő dolgozói, 8-17-ig. 4. Bányafürdő: itt kapják a szénbánya I., II., III. üzemek dolgozói 7-11-ig és 13-17-ig. 5. Szénosztályozó: 7-11-ig, 13-17 óráig. 6. Aknamélyítő Vállalat: 6-10-ig és 13-17 óráig a vállalat irodájában. 7. Kökönyösi általános iskola: 8-17 óráig. Itt kapják a vájáriskola tanulói és alkalmazottjai, valamint Kökönyösön lakó azon személyek, akik a háztartásban, vagy kisebb hivatalokban, vagy szerveknél dolgoznak.

Komló belváros lakosai, akik háztartásban, vagy kisebb hivatalnál, szervnél dolgoznak, az alábbi időpontban jelentkezzenek irataikkal a városi tanácsnál működő kirendelt-ségen:

Szeptember 13, Pécsi út 23-34-ig, Zaika Máté utca, Somogyi Béla utca és Kisfaludi utca lakói. Szeptember 14-én, Rákóczi utca, Madács Imre utca lakói, valamint a Tavasz utca 1-6 szám alatti lakók. Szeptember 15-én, Tavasz utca, 7-től végig, Akáca utca és Hársfa utca 1-12 szám alatti lakók. Szeptember 16-án Hársfa utca 13-tól végig. Tél utca és Ösz utca lakói. Szeptember 17-én Diófa utca, Béketelep I., II., III. sor, Sósóti és Majálistéren lakók. Szeptember 18-án Baicsi-Zsilinszky utca, Kölcsei utca és Dózsa György utca lakói. Szeptember 20-án Kossuth Lajos utca 1-38-ig és Kiss János utca lakói. Szeptember 21-én Kossuth Lajos utca 39-80 szám alatti lakók. Szeptember 22-én Táncsics Mihály utca, Gadányi-köbortelep és a szőlő-hegy lakói. Szeptember 23-án Barakör és azok a dolgozók, akik valami oknál fogva (betegség, stb.) megjelenni nem tudtak.

Felhívom a lakosságot a jelentkezési idők pontos betartására.

B. M. Komló Városi Osztály Vezetője.

SZURKA-PISZKA

Levél nem megy el bélyeg nélkül . . .

Nem szándékozunk kétségbevonni azon szakértők megállapítását, hogy városunk legjobb szórakozóhelye a „Keringő Esternék”. Ez a megállapítás kétségtelenül helyt áll. Kezdetben a zenekaron, amely „fővárosi” színvonalon szórakoztatja a nevetti és táncolni vágyókat, vagy a fűrgén szaladó pincéreknek, akik egymással versenyben szolgálják ki szereit vendégeiket.

Valami hiba azonban mégis van. Igaz, hogy nem létező, óriási probléma, hanem egy egész aprócska kis hibácska, melyet a „fővárosi” színvonalon megszólító, idegen tájakat odavarázsoló zenészek, könyveden és persze anyagi veszteségek mellett felszámolhatnának. Ez pedig a következő:

Sokszor figyeltem, hogy a szórakozó vendégek kis cédulákat küldenek a pincérnek a zenészekhez. A cédulán fel van tüntetve a kért mű, vagy éppen dalocská címe. Az említett zenészek szakszerűtlenül bontogatják a cédulákat. Ha nagyon vastag, akkor mohó örömmel, ha vékonyabb már csak kevés örömmel, ha vékonyabb már nem is kerül felbontásra. Híynkor megkérdezik a pincértől: — Levél nem megy el? Ha a pincér nemet mond, akkor így felelnek: — Levél nem megy el bélyeg nélkül — a cédulát összegyűrik és eldobják. Bizonyára tudja már kedves olvasó, hogy a „bélyeg” szócska ez esetben egy zöldhasú bankót jelent, melyet imádnak a fővárosi színvonalon zenélő zenekar zenészei.

Ezt szeretném végre tisztázni. Ha a zenészek 75 forintot napi díjazásban részesülnek, miért kell külön boraválasz? Vajjon ezek az emberek nem érzik azt, hogy mai társadalmunkban ez megalázó? Nem érzik azt, hogy talán jóval kevesebbet kereső embertársuk zsebéből veszik ki a pénzt? Pedig ezt kellene éreztetni! És nem azt, „hogy ha kifizelné nem fizetnek a szórakozni vágyó emberek, akkor egész este, csak 15-17 számot adunk elő”. Azt hisszük ez nem szocialista szemléletű szórakoztatás!

HALOSZÓBA, díjazás, fazonos, fényezett eladó. Klein asztalos, Vorosilov u. 33. (Felsővámbáz u.)

KOMLÓI HÍREK

Emelkedik a házasságkötések és születések száma.

1953 szeptember 1-től 1954 szeptember 1-ig a hivatalos anyakönyvi adatok szerint 229 házasságkötés és 723 születés történt. A tavalyi évhez viszonyítva növekedett a házasságkötések és születések száma. Míg 1953-ban 139 házasságkötés és 493 születés történt, addig az idei év első nyolc hónapjában 165 volt a házasság, 533 pedig a születések száma.

ATALAKÍTYÁK A „MÁJUS” KULTÜRÖTTÖN mozitermének gép házá. Megkapták a jövőben épülő 300 személyes mozi új gépeit, melyek a közeljövőben megkezdődik a rendszeres filmkövetés.

MIT FOGYASZTOTTAK A BANYÁSZNAPON.

A Közétközvetési Vállalat adatai szerint Komló város dolgozói a negyedik bányásznapon elfogyasztottak 250 hektóliter sör, 25 hektóliter bort, 150 kilogramm virstlit, debrecenit, 2700 darab szendvicset, 55 kilogramm halat, 3000 darab pogácsát, 24.000 darab cukrászsüteményt, valamint egy és fél mázsa fagyaltot.

FODRÁSZVERSENY KOMLÓN.

Az Építők „Zrínyi Ilona” kultúr-otthonában szeptember 19-én délután fél 3 órakor fodrászverseny lesz a Komló és pécsi Helyiipari Vállalatok fodrász részlegeinek részvételével. Versenyszámok: női és férfi frizurák készítése.

MEGSZÜNIK A VÍZHIÁNY.

Szeptember 15-én egy új 600 köbméteres víztároló medencét kapcsolnak be a vízszolgáltatásba, mintegy 4 és fél kilométer hosszú vízvezeték hálózattal. Ezzel megszűnik a vízhiány és elégséges vízhez jutnak

Mit vásároltak a dolgozók a Komló Kiskereskedelmi Vállalat pavilonjában?

Az idei bányásznapi vásár forgalma az előző évi bányásznapi forgalmának mintegy 233 százaléka. Főleg a nagyobb értékű lakásberendezési és kultúrcikkek vásároltak a közönség. Legnagyobb forgalom a játékosztályon volt. Különösen nagy volt a kereslet gumijátékokban, felhúzható kisautók, traktorok és dömperekben. Eladásra került többek között 38 darab rádió, 7 darab kerékpár, 100 darab kerékpárköpeny, 7 darab tűzhely, 100 darab zsírosbűdön, 100 darab villanyvasaló, 5 darab bőrkabát, 70.000 forint értékű cipő, 76 darab paplan, 82 darab ebédlőszőnyeg, 310 folyóméter futó-

Kenderföld, valamint a felvonulási épületek lakói is. Ezzel a mennyiséggel együtt most már biztosítva lesz Komló vízellátása.

NORMÁLMOZI NYÍLIK KÖKÖNYÖSÜN.

A kökönyösi volt „Zrínyi Miklós” kultúröthön helyiségében a közeljövőben megnyílik Komló harmadik normál-filmszínháza. Az újonnan alakításra kerülő filmszínházban naponta lesznek előadások. Ezzel elkezdhető lesz a meglévő két mozi zsúfoltsága és a kökönyösi dolgozóknak nem kell majd kilométereket gyalogolni, ha egy jó filmet akarnak látni.

ÚJ MUNKÁSJÁRAT GESZTENYÉSBŐL.

A gesztenyét dolgozó jogos kérelmére a MÁVAUT új munkásjáratot indított gesztenyéből. Ezzel megszűnik a dolgozók gyalogjárása munkahelyeikre. Az új járat indulási időpontja a következő: reggel fél 5, délután fél 1, este fél 9 óra.

A KOMLÓI VÁROSI TANÁCS mezőgazdasági osztálya értesíti Komló város lakosságát, hogy a Budapest szeptember 11. és 28-a között tartandó Országos Mezőgazdasági Kiállításra 50 százalékos vasúti kedvezmény igénybevehető. A kiállításra felutazó dolgozók a kiállítás belépőjéért a városi tanács népművelési osztályán (II. emelet 219. számú iroda helyiségében) darabonként 3 forintért megvásárolhatják.

— LAKOSSÁGUNK kulturális igényeinek növekedését bizonyítja a könyvek iránti nagy kereslet. Az Állami Könyvesbolt könyvsátrában egyedül csak a bányásznapon 174 darab könyv fogyott el, mintegy 1300 forint értékben.

Mit vásároltak a dolgozók a Komló Kiskereskedelmi Vállalat pavilonjában?

Az idei bányásznapi vásár forgalma az előző évi bányásznapi forgalmának mintegy 233 százaléka. Főleg a nagyobb értékű lakásberendezési és kultúrcikkek vásároltak a közönség. Legnagyobb forgalom a játékosztályon volt. Különösen nagy volt a kereslet gumijátékokban, felhúzható kisautók, traktorok és dömperekben. Eladásra került többek között 38 darab rádió, 7 darab kerékpár, 100 darab kerékpárköpeny, 7 darab tűzhely, 100 darab zsírosbűdön, 100 darab villanyvasaló, 5 darab bőrkabát, 70.000 forint értékű cipő, 76 darab paplan, 82 darab ebédlőszőnyeg, 310 darab ágygarnitúra, 60 darab fényképezőgép, 140 darab óra, 3 darab tangóharmonika, 600 darab gumilabda, 5000 darab léggömb. Élelmiszercikkekben a Kiskereskedelmi Vállalat eladott 13 hektóliter sör, 40 lada bort, 200 kilogramm virstli-hentesarut, valamint 3 mázsa csokoládé és cukorkaféleségeket.

Tücsöret illeti a Kiskereskedelmi Vállalatot azért a figyelmességéért, hogy a vásárló közönséget külön ajándéklemezekkel köszöntötte. Németh Károly és Gaál István elvtársak figyelmessége folytán változott, színes zenei műsorban is szórakozhattak a vásárló dolgozók.

Bírálatunk nyomában

Az augusztus 31-i „Uj Komló”-ban „Mikor van hivatalos záróra?” című cikkben foglaltakat kivizsgáltuk és a következő intézkedéseket tettük meg:

Utasítottuk az üzem vezetőit, hogy a nyitvatartás idejére, így a 23 órai záróóra vonatkozó rendelkezéseket szigorúan tartsák be, mert ismétlődés esetén felelősségre vonást eszközölünk.

Ami a fehér asztalterítőket illeti, közöljük, hogy az üzem el van látva fehér és színes asztalterítővel, melyeket a szükséghez képest cserélnek. Egyébként a BKM. 17-101/1954. I. számú utasítása szerint, fehér asztalterítőt csak I. osztályú üzemben kötelező használni. A Bányászterem III. osztályú üzem, en-

nélfogva nem kötelező a fehér asztalterítők használata.

VILÁGI ZOLTAN igazgató, SZEGŐ ANDRÁS áruforgalmi o. v.

Helyesnek tartjuk a vállalat vezetőségének intézkedését a záróra vonatkozó utasítás kihelyezésével kapcsolatban. De nem tartjuk helyesnek azt, hogy a fehér, vagy nem fehér asztalterítő ügyében rendeletekre hivatkoznak. Ugyanis a leközölt cikkben nem az volt a kifogás, hogy fehér-e, vagy színes az asztalterítő, hanem az, hogy mosatlan, piszkos volt. Kérjük a vállalat vezetőségét, hogy ezirányú vizsgálatát ejtse meg, mert még sok esetben található piszkos asztalterítő színesben is. (Szetk.)

Komló Bányász—Pécsi Vörös Lobogó 5:0 (2:0)

Komló, Kökönyös. 3000 néző, vezette Pósfalvi.

Komló Bányász Magyar (Szirtes) — Kanizsai, Orosz, Csárdás — Károlyi, Fáskeri — Pólinger, Szám II., Korom, (Szám I.) Daum II., Huszti, Edző: Vágó Z.

Pécsi Vörös Lobogó: Galács — Nográdi, Marton, Berta — Szalai, Morvaj — Zombori, Dara, Ligei, Hifekér, Karácsony, Edző:

A hazai csapat mindjárt támadásba lendült, s szinte állandóan támadásban is maradt. Helyzetek azonban nehezen alakultak ki, mert a Vörös Lobogó minden erővel védekezik. A hazai csapat csatárai nem mindig helyezkednek megfelelően és nem mindig kellő gyorsak. Az első percekben látszólag sok adogatással építik fel támadásaikat, s ezért az ellenfél rendszerint kábe tud lépni.

Hosszú mezőnyjáték folyik. Egyre inkább csapkodóvá válik a játék. Az utolsó helyen álló pécsi csapat, nagy akaratú küzd, keményen játszik. Sőt sok esetben durván. A 25. percben Huszti hozza fel a labdát, bevetel középre és Pólinger bombalövés 30 centiméterrel sühán el a jobb alsó kapufa mellett. Erősitenek a hazaiak és a 30-ik percben veszélyes támadás indul a vendégesaptnak kapuja ellen. Orosz félmagas labdát küld előre, a pécsiek kapusa azonban kiejti azt kezéből és a személtés Pólinger kihátrálva az alkalmat a bal sarkoska fejével.

A 6. óráig a pécsiek jéyekeznek támadásba lendülni, de védelmünk szerez és máris előre felvöldek a labda Pólingerhez, aki azt félmagas Husztihoz továbbítja. Huszti jó helyezkedve védhetetlenül fejel a bal sarkoska 2:0.

A második félidőben javult a hazai csapat formája. Erőteljesebb támadásokok látnak. A vendégesaptnak kapusának sok dolga van. A 7. percben büntetőúráshoz jut csapatunk, Pólinger a sorfal fölött a jobb felső sarokba lök, 3:0.

Újból a hazai csapat támad a 24. percben. Szép lyukkafutásokban, ötletes cselezésekben győztesen fordítják a közönség. A labda Fáskeritől Károlyihoz, onnan Számhoz, majd Pólingerhez kerül, aki hatalmas lövést küld a vendégesaptnak kapujába. A mérkőzés legszép gólja, 4:0.

A pécsieknél gyomlál az iram, nincs erőnlét. Ezt az előnyt jól használják ki a frissen mozgó hazaiak, akik újból támadnak és a 25. percben Huszti fejese révén újból szépítenek, 5:0.

Játékosaink, az első félidőben eltekinve jól mozogtak, különösen a védelem mutatott jó formát. Jók: Csárdás, Orosz, Pólinger, Huszti, illetve Galács és Karácsonyi. A játéktechnikai rendkívül sokat töve-dett. Ez okozta a mérkőzés eldurvulását is.

ÚJ KOMLÓ

az MDP komló párt-végrehajtóbizottság, a DISZ, a Tröszt és a szakszervezeti bizottság lapja.

Felolvas szerkesztő: Gábor Balázs

Felolvas kiadó: Bogár János

Szerkesztőség: Komló, Pártsekélyház, fsz. 1, 2.

Telefon: 98, 569

Kiadóhivatal: Dunántúli Napló Lapkiadó-vállalat, Pécs, Meze-utca 16.

Barnaymegyén Szikra Nyomda Pécs, Munkácsy Mihály-utca 10. sz.

Telefon: 20.27.

Nyomdát felül: Melles Rezső.

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJÉTEK!

UJ KOMLÓ

AZ MDP KOMLÓI PÁRTVEGREHAJTÓBIZOTTSÁG, A DISZ., A TRÜSZT ÉS A SZAKSZERVEZETI-BIZOTTSÁG LAPJA

IV. EVFOLYAM, 39. SZÁM ÁRA: 30 FILLÉR KEDD, 1954. SZEPTEMBER 23.

A Magyar Népköziársaság Minisztertanácsának felhívása az ötödik békekölcsön jegyzésére

Magyarország dolgozó népéhez!

A Magyar Népköziársaság Minisztertanácsa kibocsátja az új államkölcsönt. Felhívjuk dolgozó népünket, hogy szorgalmas építő munkája mellett a kölcsön jegyzésével segítsé a kormányprogram célkitűzéseinek megvalósítását. Az új államkölcsönt az ötödik békekölcsönt ezerszáz millió forintban bocsátja ki államunk, melynek jegyzése a mai nappal kezdődik.

Tíz esztendővel ezelőtt Magyarországot akkori urai a pusztulás szélére taszították. Háború dúlta fel hazánkat, a fasizmus sanyargatta népünket. Minden becsületes ember úgy érezte, hogy népünk sorsát, hazánk jövőjét, családját és a maga életét végső pusztulás fenyegeti.

Egy évtized múltán büszkén hirdetjük, hogy nemcsak a háború okozta romok tűntek el hazánk földjéről, hanem új, egészséges élet lüktet gyaráinkban, mezőinkben, iskoláinkban, otthonainkban. Népi demokratikus rendünk minden becsületes dolgozó igazi hazájává tette országunkat, s ma biztos léptekkel haladunk a szocializmus építése útján a még szebb, még boldogabb jövő felé.

A változás alapja — hazánk felszabadulása. A szabad országban a hatalom birtokosa a dolgozó nép lett. Eredményeinket elsősorban a munkásosztály, a dolgozó parasztság, az értelmiség, egész népünk áldozatos, jó munkájának köszönhetjük. De hozzájárult eredményeink eléréséhez az az összeg is, amelyet dolgozó népünk az államkölcsönök jegyzésével bocsátott rendelkezésre. Az államkölcsönök minden forintjával gondosan gazdálkodott a nép állama, s az építés költségeinek fedezésére, a népélet növelésére használta fel azt. Az államkölcsönök — a béke kölcsönei, a békes építési, a haza megerősödésére szolgáltak. A költsönök évente kétszeri sorsolása, a visszatérített és nyereséggel tetézt összegekkel a jegyzők közvetlen hasznára is váltak.

A kormányprogram új távlatokat nyitott meg dolgozóink előtt s hatalmas eredmények eléréséhez mutatott utat egész népünknek. Ezeket az eredményeket a munkafegyelmegszilárdításával, a termelékenység emelésével, a minőség javításával, az önköltség csökkentésével, a legszigorúbb takarékoság megvalósításával érhetjük el. Jól tudja ezt dolgozó népünk s a biztató, szép célok elérése érdekében vállalja is a feladatokat végrehajtását. De túl ezen, a kormányprogram megvalósításához az államkölcsön összege is hozzásegített. Az ötödik békekölcsön ezerszáz millió forintos összegét kormányunk az egész dolgozó nép érdekében arra fordítja, hogy jelentősen hozzájáruljon a mezőgazdasági termelés fejlesztéséhez, növelje a közszükségleti cikkek termelését, emelje valamennyi dolgozóink életszínvonalát.

Tudjuk, hogy a kormányunk ezt a felhívását minden magyar dolgozó a maga ügyének érzi s az ötödik békekölcsön jegyzésével is ki akarja venni részét népünk növekvő jólétének megvalósításából.

Magyar Dolgozók! Munkások! Parasztok! Értelmiségiek!

A haza felemelkedése, a nép jóléte további emelése érdekében fordulunk hozzátok.

A haza javára, a maga hasznára jegyezzen mindenki békekölcsönt!

Budapest, 1954. szeptember 23.

A MAGYAR NÉPKÖZTÁRSASÁG MINISZTERTANÁCSA

- Az ötödik békekölcsön kibocsátási feltételei:**
1. Az ötödik békekölcsön 1954. október elsején, 1955. március hó 1-től 1975 március hó 1-ig terjedő időre kerül kibocsátásra.
 2. A kölcsönt kizárólag a lakosság körében lehet elhelyezni. A kölcsönjegyzés rendjét a pénzügyminiszter állapítja meg.
 3. A kölcsön száz millió forintos osztályokra tagozódik. Minden osztály húsz ezer sorozatból áll. Egy-egy osztály kötvényeinek „sorozat” száma 40.001-től 60.000-ig, egy sorozaton belül a kötvények „száma” 01-től 50-ig terjed.
 4. A kölcsön száz forintos névértékű alapcímletekben kerül kibocsátásra. Forgalomba kerülnek összevont kötvények 200 és 500 forintos névértékben, amelyek kettő, illetve öt darab száz forintos kötvénynek felelnek meg. Az összevont kötvények az azon feltüntetett számoknak megfelelő kettő, illetve öt nyereséményre jogosítanak. Az ötven forintos félkötvény és az időközi elszámolások céljaira szolgáló negyedkötvények a száz forint névértékű kötvényre eső nyeresémény megfelelő hányadára jogosítanak.
 5. Az évenkénti kisorsolásra kerülő nyeresémények összege megfelel a kölcsönösszeg 20 évre szóló, évi négy százalékos kamata egy évre eső átlagának. A nyereséményekből húsz százalék nyereséményilleték levonására kerül. A kölcsön nyereséményei: százezer forintos főnyeresémény, 50.000, 25.000, 10.000, 5.000, 1.000, ötszáz, kétszáz forintos nyeresémények, melyek a száz forintos kötvényre vonatkoznak és magukban foglalják a kötvény névértékét is. A kötvények harmincöt százaléka nyereséménnyel kerül kisorsolásra.
 6. A kölcsön húsz évi időtartama alatt évenként két, összesen 40 nyereséménysorsolás lesz, a pénzügyminiszter által megállapított időpontokban.
 7. Az egyes nyereséménysorsolások alkalmával, minden száz millió forint névértékű osztályra a következő nyereséményeket kell kisorsolni:

100 Ft névértékű kötvényre eső nyeresémény, beleértve a névértéket is:	Egy sorsolás alkalmával db	Kisorsolásra kerülő nyeresémények mennyisége az összes sorsolás alkalmával db:
50.000	1	40
25.000	1	40
10.000	2	80
5.000	6	240
1.000	50	2000
500	650	26.000
200	8.040	321.600
Nyeresémények száma összesen:	8.750	350.000
A nyeresémények Ft összege:	2.180.000	84.320.000

- Ezenkívül minden sorsoláson kisorsolásra kerül egy darab százezer forintos főnyeresémény is.
8. A nyereséménnyel ki nem sorsolt kötvények 1960. évtől 1975-ig terjedő 15 év alatt, a pénzügyminiszter által megállapított időpontokban, névértékben kerülnek kisorsolásra.
 9. A nyereséménnyel kisorsolt, valamint a névértékben visszaváltásra kerülő kötvényeket, 1978 március elsejéig lehet beváltani. A határidő után még be nem váltott kötvények érvényüket veszítik és azokra sem a névértéket, sem a nyereséményt kifizetni már nem lehet.

A Komló — Mázai Erőmű jelenti: 288 ezer forint megtakarítás két hónap alatt

A III. negyedév elmúlt két hónapjában az alábbi eredményeket érték el:

A megtakarítás terén 195 kalória megtakarítást értünk el kwo-ként. Ezzel két hónap alatt 39,8 tonna szénnet 5.063 forint értékben takarítottunk meg.

A kazán és malom revízióknál 409.200 kwo-megtakarítást értünk el. Ezzel — önköltségi árat számítva — 105.731 forintot takarítottunk meg.

Kimagasló eredményt értünk el az újítás terén is. A beadott újítások száma 106 volt. Elfogadva 60, bevezetve eddig 31 újítás lett. Az előkalkulált megtakarítás itt 178 ezer forint. Eddig kifizettünk a 60 elfogadott újítás után 11 ezer 800 forint újítási díjat,

„A haza javára, a magad hasznára”...

Vájtartanulóink életéből

Képünkön hét fiatal vájáriskolák látható, amint vidáman indulnak el a gyönyörű intézet kapujából, gyakorlati munkára. Derűs arcukon látszik, hogy gondtalanul élnek ezek a fiatalok. Igen gondtalanul, mert államunk biztosította a lehetőségeket ahhoz, hogy egy év elmúltával, alapképzettséggel rendelkező vájáriskolák válhassanak.

Bent az intézetben izlésesen be rendezett tantermek, hálószobák és játéktérmekek várják a fiatalokat. Gyönyörű élet. Az élelmezésről az intézet konyhája gondoskodik, amiért a fiataloknak nem kell külön költséget viselni. A tudomány, a szakszerű bányaművelés elsajátításáról az intézet tanárikara gondoskodik. Szívvel-lélekkel segítik a fiatalokat, hogy tudásuk gyarapodjék és ha egyszer kikerülnek az iskola kapuin kívül, hogy becsülettel megállják helyüket.

Valamikor nem volt ilyen korszerű iskola. Bányászaink hosszú évek keserves munkája után jutottak csak el a vájáriskolák. Ma ez már megszűnt, szerte az országban várják a fiatalokat a komlóhoz hasonló vájáriskolák.

A haza javára, a magad hasznára

A haza javára, a magad hasznára jegyezz békekölcsönt! — ezzel a felhívással fordul minden magyar dolgozóhoz pártunk és kormányunk.

A párt, a kormány új hazafias tettekre szólít bennünket és mi tudjuk, hogy ez új győzelmeink forrása lesz. Mennyi öröm és büszkeség tölti el szívünket, amikor azokra az eredményekre gondolunk, amelyeket a felszabadulás óta pártunk vezetésével elértünk városunk építésében. Ki ne emlékeznék, honnan, milyen nyomorúságos sárszékéből indult ki Komló az egykori kis bányászfalucska 1944 november 28-án, a felszabadulás után. A népryűző bányabárók, a Hortly-rendszer, az éhséget, a pusztulást, a reménytelenséget juttatva osztályrészt nekünk bányászokhoz is. Szakadék szélén állt az ország, de mi nem csüggedtünk el. A párt velünk volt. Nagy barátunk, a Szovjetunió segítette, s mi itt Komlón is elkezdjük az új élet építését. A felszabadulás után sok volt a csüggedet ember. A kommunisták azonban az élére álltak az építésnek s példájuk nyomán ezrek és tízezrek fogtak munkához, s teremtettek romokból új, szebb hazát. Ma már jól élünk. Kőlkönyösön, Kenderföldön a bányászalakosok száza épültek fel. Új iskolák, napközi, bölcsődék, középületek, ipari létesítmények néma nyelven át megváltoztatták az egész vidék arculatát. Azelőtt 40-50 vagon szén termelt a komlói öreg akna. Ma több modern akna ontja már a szenet, és az altárón, az új kötélpályán keresztül tízszer annyi szén kerül a modern, légszűrő szénosztályozó gépegyeire, mint a felszabadulás előtt. Egyre szebben fejlődő, új szocialista bányavárosává lettünk.

Minden eddigi eredményünk a felszabadult bányászok, építők, iparosok, és egyéb dolgozók kemény munkájának, alkotó erejének gyümölcse. Ezt a munkát segítették elő azok a megtakarított forintosok is, amelyeket a dolgozó nép, köztük mi komlóiak a köz javára, a maguk boldogulására évről-évre már hatodszor adunk kölcsön kormányunknak. A bányászok, építők és egyéb dolgozók hősi munkájának, anyagi hozzájárulásának eredményei, a népgazdaság eddigi sikerei teszik lehetővé, hogy kormányunk most mindenekelőtt a mezőgazdaság gyors fejlesztésére, a dolgozó ember, a mi életszínvonalunk emelésére fordítja az ország gazdasági erőforrásait. Eddigi eredményeinknek alapulnak a kormányprogram megvalósult tényei. A mi munkánk gyümölcse a múlt évi széleskörű árleszállítás. Az ez év márciusi hús- és zsir árak leszállítása, s egyéb kormányintézkedések. Ezen az úton: a kormányprogram megvalósulása, a felemelkedés, a jólét útján visz bennünket előre a most kibocsátott Ötödik Békekölcsön is.

Bizalommal és szeretettel szólunk pártunk, kormányunk hozzánk és mi mélyszéges bizalommal válaszolunk a kormány felhívására, mert meggyőződünk számtalanszor arról, hogy pártunk szavára úgy építhetünk, mint a kősziklára, tudjuk, hogy kormányunk tettét a dolgozó nép, a mi érdekeink vezérik. Örömmel és öntudatosan vállaltuk a nagy ország építő feladatokat eddig is, szívesen és öntudatosan adtuk kölcsön egyéni megtakarításainkat az államnak, de most még nagyobb odaadással vagyunk készek segíteni nagy célkitűzéseinket.

Az elmúlt évben éreztük és tudtuk csak értékelni, hogy minden tonna szén melyet termelünk, az államkölcsön minden egyes forintja egyéni boldogulásunkat, egész népünk érdekeit szolgálja.

Az Ötödik Békekölcsön, amely most ezeregyszázmillió forint összegben kerül kibocsátásra, új erőfor-

rás a kormányprogram megvalósításához, ahhoz, hogy terveink sikeres teljesítése nyomán tovább folytathassuk az árleszállítás politikáját, hogy jobban fejleszthessük mezőgazdaságunkat, könnyűiparunkat, élelmiszeriparunkat, hogy bőséget és jólétet teremthessünk városunk és falunk. Bizvást mondhatjuk tehát: aki kölcsönt jegyez a kormányprogramjára, az életszínvonal emelésére, a még szebb, még boldogabb életünk re szavaz. Új napfnyes lakások épülnek. Napköziotthonok, szociális intézmények létesülnek városunk üzemében. Mindezekre, békes építőmunkánk további sikereire szavaz minden bányász, építő és egyéb munkás, dolgozó paraszt itt a legnagyobbodott Komlón is, aki kölcsönt jegyez. De a kölcsön minden forintja közvetlenül is visszatérül: kormányunk eddig összesen 1.337.966.250 forintot fizetett vissza nyeresémények és törlesztés formájában, s csupán ebben az esztendőben még további 183,5 millió forintot kapnak vissza a kötvénytulajdonosok.

Az új államkölcsön az előbbiekhöz hasonlóan nyereséménykötvények formájában kerül kibocsátásra. A jegyzett kölcsön összegét a munkások és alkalmazottak, szokás szerint tíz hónap alatt törleszthetik. A kötvény összegét 20 év alatt fizeti vissza az állam. A kötvények 35 százaléka nyereséménnyel kerül kisorsolásra. A város lakossága (egyéni gazdálkodók, háztartásiak stb.) körében a kölcsön jegyzéseket a helyi tanács szervei fogadják el. A tanácsok által gyűjtött és kifizetett jegyzések után 25 százaléki illeti meg a tanácsokat. Ezt az összeget minden helyi tanács szabadon felhasználhatja szociális és kulturális beruházásokra.

Kormányunk tőlünk dolgozóktól kér kölcsön, a megtakarított pénzből, hogy ennek felhasználásával a dolgozó nép érdekeit szolgáló célok megvalósítását elősegítse. Az új kölcsönből befolyó összegek eredményben elősegítik a különböző iparcikkek, mezőgazdasági termékek és élelmiszerek gyártásának növelését. Más szavakkal: a kölcsön kibocsátásának célja az, hogy a nép — tehát mi magunk — még jobban éljen, még jobban kilehessen elégteleni állandóan növekvő anyagi és kulturális szükségleteit.

Erdemes tehát ilyen kölcsönt jegyezni, amely meggyorsítja fejlődésünket, amellyel nyerni lehet, s amelyet évek során teljesen visszafizet az állam.

Legyen ez a kölcsönjegyzés egy nagy seregszemle. Egy nagy beszélgetés a dolgozókkal. Kapcsolódjon össze ez a jegyzés a terv rendszeres túlteljesítésével. Járjanak elő jó példával kommunisták, szakszervezeti aktívák a jegyzésnél és a párton kívüli tömegek meggyőzésénél. Szeretettel és türelmesen beszélgessenek a népnevelők, a dolgozó társaikkal.

A lejegyzett kölcsön minden forintja akkor kamatozik majd igazán bőségesen, ha minden munkás és értelmiségi még nagyobb lendülettel dolgozik az évi terv sikeréért, ha Komló minden dolgozója együtt harcol az adósság törlesztéséért.

A kölcsön jegyzés nagy eseménye életünknek. Ennek sikerével teszünk ismét hitet a béke ügye mellett, a Szovjetunió vezette békétábor mellett. Ezzel mérünk újabb csapást hazánk belső és külső ellenségeire. Hazánk építésére, terveinkre, békének védelmére szavaz, aki kölcsönt jegyez.

Népköziársaságunk kormánya új sikerek kivívására hív fel bennünket, bányászokat is. Válaszoljon hát minden becsületes komló bányász, építő és egyéb munkás lelkes odaadással, öntudatos tettekkel, jó munkával,

Miért hallgatnak a Bányagépjavitó Vállalat népinevelői?

Az elmúlt évek alatt, sokat fejlődött a Bányagépjavitó Vállalat. Termelése egyenletesen növekedett és nem utolsó sorban egyre javult a szelőkészítő üzemek közötti kapcsolata is. Ez már azért is fontos, mert a vállalaton belül, csupa olyan dolgozókat gyártanak és javítanak, ami nélkülözhetetlen a tröszt üzemi zavartalan termelésének biztosításához. Ezt a feladatot többé-kevésbé, jól látja az üzem, de sok esetben az elért eredményeket, szürke foltok takarják, melyek arról tesznek tanúságot, hogy az eredmények mellett, vannak még hibák is.

De nezzük csak sorjában! Az elmúlt hetekben egy olyan levél érkezett be szerkesztőségünkbe, amelynek írói nagyon sok hiányosságot vetettek fel. Többek között a fegyelmezetlenségről, a tervszerűtlenségről, az anyagpazarlásról és az egészségvédelem elhanyagoltságának állapotairól számoltak be. A levél kivizsgálása az alábbiakat eredményezte, amelyeknek felszámolása, illetve megszüntetése a legfontosabb feladat kell legyen az üzem vezetősége és párt-szervezete előtt.

Baj van a munkafegyellemmel

Délután 13 óra 30 perc. Az üzem dolgozói közül egyesek már letették a szerszámot. A legtöbb gép már meg állt, csak a forgácsolók dolgoznak még szorgalmasan, de 13 óra 40 perckor már ott is csomagolnak. Készülődnek hazafelé. Öt perccel a kötelező munkaidő befejezése előtt hagyták abba a munkát és meg kell mondanunk, hogy ott voltak közöttük az üzem kommunisztái és népinevelői is.

Háromnegyed kettő. A délutános szaknak most kellene kezdeni, de a gépek még nem zakatolnak. Senki sem dolgozik még. A dolgozók kisebb csoportokban beszélgetnek, cigarettáznak. Először úgy véltük, hogy most beszélnek meg a munkaadást a következő műszak alatti teendőket. Nem így volt, mert két óra már elmúlt, de még kevés dolgozó

vette fel a szerszámot. A többiek do logtalanul lézengtek, egymással beszélgettek.

Amikor megkérdeztünk egy szőke fiatalembert, hogy miért nem kezdnek időben, ezt felelte:

— Beszélgetünk egy kicsit. Majd bepótoljuk az időt.

Nem helyes az ilyen vélemény. A Bányagépjavitó Vállalat minden dolgozójának tudni kellene, hogy a mulasztott idő, bepótolhatatlan. Vegyük csak figyelembe azt, hogy egy műszakban körülbelül száz munkás dolgozik az üzemben, mindhárom műszakban közel háromszáz. Ha minden váltásnál egy-egy dolgozó csak tíz percet áll tétlenül, az már naponta 50 órás, havonta pedig 1.300 órás kiesést jelent. Ez idő alatt sok hibás bányagépet lehetne kijavítani.

„Bumli-e, vagy nem „bumli“?

A munkafegyelem előbb említett lazasága nem egyedülálló az üzemben. Akadnak olyan dolgozók is, akik nem járnak rendszeresen műszakra. Igaz, hogy az ilyenek száma kevés. De a meglévő, úgynevezett notórius mulasztók számát is csökkenteni lehetne, ha a vállalat vezetősége határozottabban venné kezébe ekérdést és nem nézne el olyan súlyos hibákat, amelyek a munkafegyelem további lazítására adnak okot.

Példa erre a következő eset. Maracsik Ferenc és Kolesznyikov Antal az elmúlt hetek egyik napján igazolatlanul mulasztottak. Munka helyett elindultak egy balatoni motortúrúra. A lakatosüzem vezetője, Biácsi Árpád elvtárs igen helyesen járt el,

amikor nevezetteknek hiányt írt a műszakkönyvbe. De nem így Ambrus elvtárs, a vállalat főmérnöke, aki ahelyett, hogy megrotta volna a két hiányzót az elkövetett hibáért, még utasította Biácsi elvtársat, hogy a hiányt törölje és utólagosan engedélyezett szabadságot jegyezzen be.

Ilyen ellentétes intézkedésekkel nem lehet megszilárdítani a fegyelmet, sőt ellenkezőleg: tápot adnak a fegyelmezetlenség további elharapódzására. Olyan hangokat is lehet hallani, hogy a hiányokat azért néztek el Ambrus elvtárs, mert Maracsik és Kolesznyikov elvtársak sokszor megjavítják motorját. A kérdés végleges tisztázása a párt-szervezetre vár.

Nagy még az anyagpazarlás is

A hegesztőknél a következő esetre lettem figyelmes. A 250 milliméter átmérőjű lazakarimákat, nagy tábla lemezekből készítik. A lazakarimának kivágott részéből sok anyag lecsik, a közepe teljesen és a széléből is igen tetemes mennyiség kerül hulladékba. Az anyag 50 százaléka marad felhasználatlanul, összedarabolva az üzemben. Nem kerül felhasználásra, pedig Nagy Béla elvtárs, az üzem párttitkárnak véleménye szerint ezekből jó csillekampókat lehetne gyártani, amit eddig más anyagból készítettek el. Így persze a VAFEM-hez kerül.

Anyagpazarlás mutatkozik még a forgácsoló részénél is. Anyaghiány következtében sokszor jóval nagyobb átmérőű anyag kerül kidolgozásra, mint a szükséges méret. Nagyarányú pazarlást jelent ez, mert nemcsak a felesleges anyag leforgácsolása jelent kárt, hanem a többlet munkaidő is, amit természetesen ki kell fizetni, mert ellenkező esetben a dolgozó károsodik meg.

Mindez elkerülhetővé válna, ha az anyagbeszerző vállalat megfelelő és elegendő árut biztosítana az üzem anyagellátásához.

Néhány szó az egészségvédelemről

Bár eléggé hiányos tervek szerint épült a Bányagépjavitó Vállalat üzemrészé, még sem háriható át a felelősség kérdése a tervezőkre, és a beruházásokra. Pedig az üzem műszaki vezetői valahogy így vélekednek az egészségvédelem kérdésében.

A kovácsműhelyben nincs kiszívó ventilátor, pedig nagy szükség lenne rá, mert a műhelyben sok a szénáz, ami egészségügyileg káros

hatással van a dolgozókra. Igaz, hogy beépítettek egy befűvő ventilátort, de azt nem használják, mert a beáramló friss levegő tüdőgyulladást okozhat a hőségben dolgozó kovácsoknak. Ezen a téren is sürgős intézkedésre van szükség, nem engedhető meg, hogy egyes vezetők nemtörődősége folytán 15 ember szénázos levegőben végezze munkáját.

Csökkent a selejt

A selejt kérdését vizsgálva megállapítható, hogy szép eredményeket ért el az üzem dolgozói. Az I. negyedéves 2.53 százalékos átlagról a

selejtgyártmányokat 0.65 százalékra csökkentették.

A dolgozókkal beszélgetve kitudt, hogy még ezt az aránylag kicsinek

Kiváló szállítóbrigád

Képünk Hilák Ernő szállító-brigádját ábrázolja. A brigád tagjai a meghibásodott vontató javításához készülődnek.

mondható selejtet is csökkenteni lehetne, ha a rajzokat és a művelet-terveket jól készítenék el az üzem műszaki rajzolói. Sok esetben a hibás rajzokból, rosszul megadott méretekből adódnak a selejtek, pedig ezt egy kis figyelmességgel el lehetne kerülni.

Nincs munkaverseny a brigádok között

A bányásznap tiszteletére elindított munkaverseny szép eredményeket hozott. Olyan brigádok tünnek ki, melyek azelőtt kevésbé értek el jó eredményeket.

A bányásznak után azonban megszünt ez a verseny. A versenytábla még a három héttel ezelőtti eredményeket hirdeti. Sok dolgozó hiányolja ezt, de mégsem történt intézkedés, mert a versenynek nincs gazdája, nincs aki irányítsa. A munkaverseny pedig nem állhat le, nem szabad kampányfeladatnak tekinteni, mert feltétlenül a termelésen fog megmutakozni e hiányosság.

Gyenge az üzemben folyó agitáció

Mihalek János elvtársal beszélgetve kiderült, hogy a legtöbb hiba alapvető okozója a megfelelő agitáció és nevelő munka hiánya. Amikor megkérdeztük, hogy mikor volt utoljára pártcsoportvezetői értekezlet, ezt felelte:

— Közél három hónapja nem voltam pártcsoportvezetői értekezleten. Így természetes, hogy csoportom tagjait nem is tudom mozgósítani a feladatok megoldására.

Később kiderült, hogy népinevelő értekezlet sem volt az utóbbi időben, pedig mindkettő nagyon fontos, mert az előbb említett hiányosságok leküzdéséhez, nagy szükség van a lelkesítő szóra, a buzdításra és a megfontolt tanácsokra.

A hiba egyik oka, hogy az üzem párt-szervezete a falusi termelőszövetkezetek patronálása mellett, nem végez más munkát, vagy ha igen, akkor igen keveset. És ez a baj. Fodor István pártcsoportvezető példátul egyetlen egy érvt sem tudott mondani, amivel agitálni lehetne, amivel meg lehetne győzni az üzem dolgozóit. Az ő bevallása szerint, körülbelül másfél hónapja nem kapott felvilágosítást, érveket a párt-szervezettől. Igaz, hogy azelőtt ez rendszeresen folyt, de most ellaposodott.

Ahhoz, hogy a Bányagépjavitó Vállalaton belül felvetett hiányosságok megszűnjének, alapvetően javulni kell a politikai munkának. Hívják össze a pártcsoportvezetőket és népinevelőket, hogy harcba vessék őket és ne csak akkor tartsanak népinevelő értekezletet, amikor a pártbizottság illetékes vezetői erre utasítást adnak.

Ha megmentik a kárba vesző percekét, megszüntetik az anyagpazarlást, ezzel elősegítik, hogy az üzem még jobban lássa el feladatát, időben javítsák ki a hibás bányagépeket.

„A mi munkásosztályunk — mondta Rákosi elvtárs a Központi Vezetőség beszámolójában — a termelésben, a munkaversenyben csodákat tud művelni, ha lelkesítjük, támogatjuk kezdeményezéseit, találékonyságát, megmutatjuk az összefüggést, amely mindennapi egyszerű munkája és a szocialista jövő nagy célkitűzése között fennáll.” A bányagépjavitó dolgozói is tudtak — és tudnak is — nagyszerű eredményeket elérni. De ehhez az kell, hogy a párt-szervezet sokkal jobban törődjön az agitációval és a meggyőzéssel.

Felhívás!

Komló városi tanács v. b. igazgatási osztálya felhívja a város lakossága közül mindazokat, akik 1951. évi július hó 1. napjától kezdve a Komló Szénbányászati Tröszt, illetve annak üzemi vagy vállalatai által mezőgazdaságunkban a függő termés letarolása, a termőterületek átalakítása vagy a területek ideiglenes használata következtében kárt szenvedtek. Kárigényüket a károsodás helye, vagyis az ingatlan fekvése szerinti tanács végrehajtóbizottságánál, tehát a komlói ingatlan tulajdonosok Komló városi tanács v. b.-nál (jogügyi előadótanácsház, földszint 4-es ajtó) nyolc napon belül nyilvántartásbavétel végett feltétlenül jelentésk be, mert a későbbi bejelentések már nem lesznek figyelembe vehetők.

Csaba Jenő
oszt. vez. h.

Példamutató mozdonyvezető

Képünkön Runyai András mozdonyvezető látható. Munkájával nagyban hozzájárult a zavartalan szállítás lebonyolításához.

HÁROM JÓMADÁR

A címben megírt három jómadár nem járt együtt. Egész biztos, hogy nem ismerték egymást, de mindhárom egy úton jártak, vétettek az állam ellen, vétettek dolgozó társaik ellen. Vétettek azért, hogy munka nélkül tudjanak szórakozásukra, italozásukra könnyű pénzt szerezni.

Ez a három jómadár úgy gondolta, ha hozzányúlunk az állam, vagy a dolgozóitarsaik tulajdonához, ezzel könnyű pénzt szereznek maguknak. De valószínűleg megfeledeztek arról, hogy ebben az országban csak azok számára van szabadság, akik becsületes munkával hozzájárulnak az ország építéséhez. De azok számára, akik vétének a fennálló törvények ellen és meglopják az államot, a dolgozóitarsaikat, azok nem érdemlik meg a szabadságot.

Az első jómadarat Kulcsár Károlynak hívják, s mint segéd munkás dolgozott a 49/6-os számú építő vállalatnál. Kulcsár Károly 8.000 forint értékű munkaruhát vett fel a vállalatától, azt eladta, a pénzt elitta. Amikor

elfogták, a ruházatnak már csak egy kis részét találták meg nála. Az ítélet társadalmi tulajdon sérelmére elkövetett sikkasztás büntetése, ezért egy év, hat hónapi börtönt kapott.

A második jómadár esetében az a címet is adhatnánk, hogy kecskére bízták a káposztát. Szereplője Balogh József, a Szénbányászati Tröszt fürdőjének takarítója, aki az őrizetere bizott szelvényeket feltörte, és a dolgozók holmiját, értékeit, míg azok a sznyában dolgoztak, ellopta.

Balogh József szerezte az italt, de csak nagyban. Ezt bizonyítja, hogy az arkádsori büfféből egy sörshordót 25 liter sörrel elloptott. A komló járásbírósa az ötszörösen büntetett előéletű Balogh Józsefet 5 évi börtönrre ítélte.

A harmadik jómadár esete is, intő példa lehet azok számára, akik könnyen gondolkodnak és munka nélkül akar-nak megélni. Varga Istvánnak hívják a harmadik jómadarat, csillás volt a bányában. Azért írjuk, hogy volt,

mert biztosak vagyunk abban, hogy Varga István szívesen cserélné fel a jelenlegi helyét a bányával, ahol csillás volt, ahol becsületes fizetésért dolgozott.

Varga István 1954 év februárjában, önkényesen elhagyta a munkahelyét, és könnyű pénz szerzésre határozta el magát. Ittas barátját, aki öt munkanélkülisége idején segítette, megtámadta, lelopta kezéről a karóráját, azt eladta, s az így szerzett pénzt elitta. A bíróság rablás-és közveszélyes munkakertelés címen három évi börtönrre ítélte.

Három ember, három különböző büntetést, mégis egyforma. Az italt, a könnyű életet, a felelőtlenességet vitte őket a züllés útjára. A komló bírósági tárgyalóteremben elhangzott az ítélet. Az ítélet indokolásában majdnem mindig ez a három ok szerepelt: ital, könnyű élet, felelőtlenesség. Vajjon megjavulnak-e ezek az emberek? Azt hisszük igen, mert erről a Magyar Népköztársaság szigorú, de igazságos törvénye gondoskodik.

LICHTER JENŐ.

Jelentkezz a képzőművészeti tanfolyamra

A komló Bányász Szakszervezet és a Népművészeti Intézet által 1953 novemberében létrehozott hivatalos képzőművészeti kör, amely a „Május 1” kultúrthozonban működik az új iskolai évet ez év szeptember 14-ével nyitotta meg.

Foglalkozások ideje kedden és csütörtökön délután 4—7-ig.

Foglalkozások anyaga: Tárgy és alakrajz, festés, szobrászat, művészettörténet, bonctan, látványtan, népművészeti ismeretek. Az oktatás ingyenes. Felszerelést a kör ad.

Mind az általános, mint a közép-

iskolás tanulók rajzos érdeklődés: típusai számára fontos a fenti kör látogatása. Az úttörők hasonló szakköröknek legjobbjai itt készülhetnek fel jobban a szakkörök vezetésére. A középiskolások a hiányos rajzoktatást itt pótolhatják. Igen szívesen vennék, ha a rajzos szakoktató elvtársak szintén igénybevennék a képzőművészeti kört. Állandó jelentkezés a foglalkozási időben a kultúrthozon képzőművész kör helyiségében Erdősi András festőművész tanárnál elvtársnál.

Kunszt Antal
igazgató.

1954 szeptemberében?

— Sokat ittam pajtikám, bocsáss meg, de bevagyok rúgva, — mondta szembejövő barátomnak, minnek előtte alaposan összekoccantottuk kobakunkat.

— Nem jól látsz te, nincs neked semmi bajod. Vegyél szemüveget, majd jobban látsz! — ezzel otthagytott.

Nem jól látok? Az lehet. De... hm... az még elválílik. Csak még egyszer találkozzam azzal a csi... csi... csa... csakugyan!!! Mi ez! Jaj! Hol vagyok! Nem jól látok? Csakugyan igazza lenne annak a... annak a... barátomnak?

Előttem egy ház. A házon egy tábla. Behunyom a szemem, — nincs a tábla. Kinyitom a szemem, — ott a tábla. Behunyom, kinyitom, behunyom, kinyitom. Nincs ott, ott van, nincs ott, ott van. Megdörzsölöm, hogy majdnem kipotyognak. Semmi. Csillagokkal keverve is, de ott a tábla. Közél megyek, ott a tábla. Távol megyek, ott a tábla. Előre megyek ott a tábla. Hátra megyek ott a tábla.

Körülöttem csoportosulás. Nevetek, kacagnak, sőt „röhögnek“ sta-

fétázásomon. Futok jobbra, futok balra, ott a tábla, ott a tábla. Hangfoszlányokat hallok:..., ez... bolond.

Egyszer csak... egy ordító hang az agyamig hatol!

— Ha futni akar, menjen a kökönyösi sportpályára! Ne akadályozza Komló kellős közepén a forgómat! Nem látja mennyien nézik magát! Ha pedig bolond, akkor a pécsi Rét utcában van a helye!

Igen. Ez a figyelmeztetés hatott. Körülnéztem. Láttam, mennyien néznek engem. Megfordultam, és...

és... jól láttam a táblát is. De mellette egy másikat: Kossuth Lajos út 73. Boldogan fellélegeztem. Nincs semmi baj a szememmel. Komló kellős közepén állók, a fent említett ház előtt. Hogy elmebeli állapotommal is egészen tisztában legyek, megkértem a körülöttem állókat: olvassuk egyszerre, hangosan a tábla szövegét. És a közönség olvasva, jó magam látva, ezen szöveget hallva: „Ezen ház a jános uradalom tulajdona.”

Komló kellős közepén, 1954 szeptemberében???

Kedves Somogyvári elvtárs, drága jó barátom!

Közel két hónapja ismerjük egymást, amióta a csapatodba kerültem, s harcoltam veled a terv teljesítéséért, Komló város fejlesztéséért, s a szocializmus építéséért.

A kötelesség most új frontszakaszra hív. Vissza a könyvek mellé, a Rákosi Egyetemre. Mint annak idején megbeszéltük, a kapcsolatot továbbra is baráti, elvtársi módon fenntartjuk és értesítjük egymást az elért eredményekről.

Somogyvári elvtárs! Jenő pajtásom! Mi együtt harcoltunk azért, hogy a 100 méteres mozgalmat tovább fejlesszük és diadalra vigyük. Ennél melletted ismertem meg a komló bányászságát, s te tanítottál meg igazán arra, hogy mi a munka, mi a becsület bányász munkája.

Most, amikor itt vagyok az egyetemen, kérsz fordulóhoz hozzád! Szeretném, ha versenyben állnánk egymással. Te lent, több száz méter mélységben, valahol a VI. szinten harcolva a metánnal, meleggel, s a többi ártalmas bányabeli ellenséggel, én pedig a könyvek mellett. Szeretném, ha ez a versenykihívás mozgalmammá szélesedne, melyet több egyetemi diák-társam követne azzal a jelszóval: „Harcoljunk csakánnyal, könyvvel a szocializmus építéséért, drága szép hazánk boldogságáért!”

A versenykihívás elfogadását és a választást várva ölelek, soha el nem múló baráti és elvtársi szeretettel, munkátokhoz jószerecséért kívánva:

Méke K. Áttila,
a Rákosi Mátyas Nehézipari Egyetem
bányamérnök hallgatója

SZÍVÜNKBŐL ADUNK

Kér tőled az ország, adjál most nek',
Mert háf nem másnak, magadnak adod.
Hogy fóg majd szíved vidáman dobanni,
Ha látod szebb lett falud, városod.

Épülnek a gyárak, házak, iskolák,
Bölcsőde nyílik szép arnyas helyen,
Gügyögnek benne csöp kicsi fiókák,
S ott vagy te is köztük drága gyermekem.

Nyugodtan mehet dolgozni anyuka,
Nincs gondja téged hova is tegyen.
Gondoskodik rólad a drága magyar haza,
S te megköszönöd ezt majd az egyetemen.

Nem csak enyém, de minden dolgozó
Gyermeke előtt nyitva áll az út,
Szükségünk van tanult emberekre,
Épül még sok-sok kövesút, vasút.

Épül Sztálinváros, itt van Komló,
Fenn északon pedig Barcika.
Budapesten a szép földalatti,
Dunántúlon ragyog, világít Inota.

Mindent nekünk építi az ország,
S az ország nem más, mi magunk vagyunk.
Miénk lesz majd a jólét és boldogság,
Jelszavunk legyen hát: szívünkől adunk.

VARGA JÁNOS.

Ezzel érvelj:

Gondoskodás az öregekről

Valamikor, nem is olyan régen — a Horthy-korszak idején — még itt nálunk sem becsülték a kiöregedett munkásokat. A maguk sorsára, a hozzátartozók jóindulatára voltak bízva — ha ilyenek léteztek. — A másokra utaltság, a biztos nyomor, a koldusbot réme fenyegette a dolgozók nagy tömegét, megrokkánás vagy öregség esetén. 1938-ban, az agyon emlegetett „béké”-ben a munkások öregségi nyugdíja 12—20 pengő volt, az özvegyi járadékok 6—10 pengő között mozogtak. Jellemző erre az időre, hogy a bürokrácia költéségei majdnem ugyanannyit tettek ki, mint maguk a nyugdíjak. De még ennek a nyomorúságos „nyugdíjnak” a terheit is nagyrészt a munkások viselték.

Hazánk felszabadulása ezen a téren is változtatott. Pártunk kezdeményezésére 1945 óta hat ízben, utoljára ez év áprilisában emelte kormányunk a nyugdíjakat. 1952-ben egységes, minden dolgozóra érvényes, szocialista jellegű nyugdíjtörvényt hoztunk létre. Ezzel még távolról sem volt biztosítva, hogy a nyugdíjba menő fiatalnak, öregnek egyformán nyugodt, biztonságos pihenést teremtsünk. A dolgozók, a szakszervezetek útján orvoslást kértek. Ennek a kérésnek tett most eleget az Elnöki Tanács új törvényerejű rendelete.

Mit jelentenek a dolgozóknak az új törvény legfontosabb rendelkezései?

Azt, hogy a nyugdíj-korhatárt elérő dolgozó nyugdíjaztatása esetén keresetének oly magas hányadát

kapja, amely az eddiginél jóval nagyobb mértékben fedezi megélhetését. A jövőben — 1954. október 1-től — minden hatvanadik életévét betöltő dolgozó az eddigi összegnek közel három és félszeresét, fizetésének 50 százalékát kapja alapnyugdíjként, amire az 1945 óta munkában töltött minden év után egy százalék nyugdíjkiegészítés jár. Az egyszázalék nyugdíjkiegészítést az alapnyugdíj összege után kell számítani.

A nyugdíj jogosultság megszerzésében továbbra is tíz év szolgálati idő szükséges. Az illy módon megállapításra kerülő nyugdíj legkisebb összege általában havi 500 forint, kivételt képeznek egyes alacsony — havi 600 forintnál kisebb keresetű dolgozók, akiknek legalacsonyabb nyugdíját fizetésük 75 százalékában állapították meg. A nyugdíj a nőket 55, a férfiakat 60 éves koruktól illeti meg.

Különös gonddal foglalkozik az új nyugdíjtörvény a nehéz munkafeltételek között dolgozók, így elsősorban a föld alatt dolgozó bányászok, továbbá a rokkantsági nyugdíjban részesülők kérdésével. Ezek a fel-emelt összegű nyugdíj 50 százalékát, a baleset következtében megrokkantak pedig 75 százalékát akkor is megkapják, ha munkában állanak. Az özvegyi nyugdíj pedig abban az esetben is teljes összegben jár, ha az özvegy dolgozik.

A már nyugdíjban lévőek közül azok, akiknek munkaviszonya 1954. július elsejét megelőzően szűnt meg, 1954. november 1-től kezdve 25 százalékos nyugdíjpótlékban részesülnek.

Az év végéig újabb 4 ezer tonna szenet adunk terven felül

Béta-akna dolgozói azok közé tartoznak, akik az év elejétől napjainkig rendszeresen teljesítik, sőt túlteljesítik tervüket. De nemcsak a tervüket, hanem ígéretüket is valóra váltották mind eddig. Szeptember 20-ig azzal büszkélkednek, hogy január 1-től a mai napig 8688,3 tonna szenet adtak terven felül. Komoly mennyiség ez 2172 bányászalad egy évi tüzelő járandóságra elegendő.

Béta-akna kommunistái, párttagjai, munkások nem nyugodtak meg és nem ülnek a babérokra. Most az V. Békekölcsön jegyzés napján új fogadalmat tettek:

— Elhatároztuk, hogy az év végéig terven felül újabb 4000 tonna szenet termelünk. Ezzel is hozzájárulunk a tröszt adósságának csökkentéséhez.

Ezekben a vállalásokban a DISZ és az MSZT brigádok jártak az élen. Vörös Jánosék a III. negyedév végéig 1200 csille túlteljesítést vállaltak, már 1600-at adtak. A Sallós-brigád, a Gáspár brigád, a Hunyadi brigád a 100 méteres mozgalomban, a Gitz Sándor „Ifjú Gárda”-brigád a gurítóhajásban mutat példát és tett ígéretet, hogy a hátralévő napokban 36 méter gurítót hajt ki.

Boros Gyula brigádja 4,8 csille fejtelési mérték helyett 5,5 csillét, Eszes Károly MSZT brigádja 4 csille helyett 4,5 csille fejtelési mértéket váltott.

De így lehetne tovább sorolni a Juhász, a Hósi, a Molnár, a Fűri brigádok csatlakozását e nemes kezdeményezéshez. Ezek a felajánlások mind azt bizonyítják, hogy Béta-akna bányászai egy egészet alkotnak, hogy Béta-aknán jól dolgozik a párt-szervezet, hogy ott a kommunisták példát mutatnak.

Értesítés

A körzeti párt-szervezet vezetése ezúton is közli tagságával és a város lakóival, hogy szeptember 30-án, csütörtökön délután 5 órakor a párt-székház földszinti nagyszobájában, nyilvános pártnapot tart. A pártnap anyaga:

1. Kül- és belpolitikai tájékoztató,
2. Az ipar soronlévő feladatai,
3. A tanácsválasztás feladatai.

— Az MSZT városi titkársága Kossuth utca 30. szám alól átköltöztött az új párt-ház földszinti 16. számú helyiségébe!

— Az MNDSZ városi titkársága Kossuth utca 30. szám alól átköltöztött az új párt-ház földszinti 14—15. számú helyiségébe.

— Az MSZHSZ városi titkársága átköltöztött eddigi helyiségéből az új párt-székház földszinti 3. számú helyiségébe.

Jobb munkával, a terv rendszeres túlteljesítésével támogatjuk a sztrájkoló chilei bányászok harcát

A komló szénbánya valamennyi üzemében átérzik a chilei bányászok sztrájkharcait és segíteni akarnak a chilei bányászok mozgalmanak sikerében azzal, hogy tervteljesítést vállalnak.

A Novacsics János brigád 10 csille szén napi túlteljesítést; a Hornyik brigád 10 folyóméter kihajtással többet vállalt. Szekeres János elvtárs 10-es csapatban dolgozó pártosportója vállalta, hogy minden csapatban dolgozó naponta két csille szénnel termel többet. Nagy András a 220-as csapat összes egyéniben dolgozó vájárjait versenyre hívja és 20 csille szén terv túlteljesítést vállalt. Ezek a vállalások azóta nap-nap után valóra válnak. Ez a bányászbecsület. Ez a kommunista példamutatás.

Munkásokat keresnek

A szénbányászati tröszt üzemei felvesznek földalatti munkára csillészeket. Jelentkezni szabályos munkakönyvvel 18-tól 40 éves korig lehet a Komló Szénbányászati Tröszt munkaügyi osztályán.

PATYOLAT Mosoda Vállalat komló telephelyén azonnali belépésel alkalmaz villany-szerelésben jártas karbantartó szakmunkást. Jelentkezés hivatalos órák alatt a vállalat komló telephelyén, vagy Szabadság u. 13. sz. alatt.

A barakkalakástól a parkettás szobáig

Barakkalakások. Eldugott, sötét helyen szűk kis viskók. Élelőkamráknak megfelelő konyhával, valamivel nagyobb szobával. Szenny és piszok, egerek és patkányok elválaszthatatlanul hozzátartoznak a múlt rendszer átoklakásaihoz.

Ilyen „lakásokban” éltek a múlt kizsákmányolt bányászai. Tata-bányán, Dorogon, Szabolcsan, Komlón egyaránt. A népnéző kormány nem törődött azzal, hogyan élnek ők, a nyomorúságos viskók éhes bányászai. Összeszűfelve, egyrakáson, egerekkel és patkányokkal körülveve.

Ehhez hasonló lakásban lakott Bika József és családja is. Azért írom, hogy hasonló, mert a velem szemben szorgoskodó fiatalasszony szerint a piszkától, patkányoktól való, hogy megvédjük lakásukat.

— Nem is jó már ezekre gondolni — mondja Bikáné, miközben az ebédet teszi a tűzhelyre. — Férjem körletaknász, délelőtti, szereti a pontosságot, — és sűrű bocsánatkérések között hol ezt, hol azt rak a különböző edényekbe.

A jól ebéd inycsiklandozó szaga terjeng a szép tiszta konyha levegőjében. Húsleves, sertéssült, sütemény, no meg egy kis sör is kerül majd mellé az asztalra.

Míg föl az ebéd, meg nézzük a szép tiszta, parkettás szobákat. Az asszony szemből örömszillog, arcáról megelégedettség sugárzik, miközben röviden elmondja történetüket.

1950 óta laknak kölönösen, a Möricz Zsigmond út 11. számú ház II. emeletén. Azelőtt „újtelegen”, még előtte pedig a már említett barakkalakásokban

laktak. — Nem volt semmink, mikor összerültünk, — ezeket meg tavaly, tavalyelőtt vettük, — mondja Bikáné a gyönyörűen berendezett kombinált szobába lépve.

Igen. Gyönyörű és szép minden. A hálószoba, kombinált szoba, fürdő szoba, konyha és élőkamra egyaránt. A padlón szőnyegek, szebbnél-szebb tájképek a falon. De nem hiányzik egy-két oklevél sem, mely Bika József körletaknász kiváló munkáját bizonyítja. A rend és tisztaság viszont a feleség kezemunkájának eredménye.

Békés, boldog, megelégedett család, amelyik mint egy rossz álomra, úgy gondol vissza a múlt nyomortanyájára a szép parkettás szobából.

EGY BOLDOG NYERTES

Kienle Jánost a 49-es számú Ajlami Építőipari Tröszt asztalosüzemének dolgozóit szeptember 20-án nagy meglepetés érte. A Negyedik Békekölcsön első sorsolása alkalmával, egy 200 forintos kötvénnyel 5.200 forintot nyert. A boldog nyertest munkahelyén kerestük fel. Kérdésünkre a következőket válaszolta: — A nyert összegem konyhabútor, sejtont, családomnak téli ruhát és lábbelit vásárolt. Amikor tavaly jegyeztem, tudtam, hogy pénzem visszatérül majd, csak azt nem, hogy már az idén és ekkora összegben. A mostani nyereségem összes kölcsönjegyzéseim kétszeresét teszi ki. Tehát, ha csak a nyereséget ve-

szem figyelembe, mindenki láthatja, hogy jól jártam.

— En azonban nemcsak ezt veszem figyelembe, hanem azt is, hogy fiám jelentős kedvezményekkel a Pécsi Építőipari Technikumon tanul. Ebben is látom forintjaim kamatozását.

Amikor azt kérdeztük Kienle elvtársától, hogy az Ötödik Békekölcsön jegyzésből hogyan veszi ki majd részét, így felelt:

— Ismét jegyzek, mert nyerni akarok. Ha nem ma, holnapután. De azért is jegyzek majd, mert tudom, hogy ezzel népünk boldogulását segítem elő.

Megnövekedett a bútorforgalom...

Városunk lakóinak életszínvonal emelését bizonyítja ez. Jó a pénzeset, olcsóbbak az áruk, több jut bútorra is. A múltban 10 év alatt nem fogott el annyi bútort, mint egy 25.000 lakosú városkában, mint most egy év alatt Komlón. Ime néhány számadat Komló lakóinak egy év alatti bútortvásárlásáról.

1953. szeptembertől 1954. szeptemberig elfogyott: 230 drb hálósobabútor, darabonkénti ára 4000—8000

forintig. 320 darab konyhabútor, darabonkénti ára: 1001—2700 forintig. 60 darab kombinált szekrény, 2700—6000 forintig. 20 darab hét részes kárpitos garnitúra, 5700—6500 forintig. 150 darab sejtont, 717—1000 forintig. 300 darab szimpla és dupla fedélű, cöhányzó, íróasztal, 270—330 forintig. 120 darab kárpitozott szék, 140—300 forintig. 10.000 darab faszék, 50—108 forintig.

A kölcsönjegyzés jó befektetés, mert meglérül

Komló ipari létesítményeire az elmúlt 10 év alatt a népgazdaság 800 millió forintot fordított. Így térül vissza a kölcsönadott forint.

A KORMÁNY-PROGRAMM TESZTI LEHETŐVÉ...

...hogy Komló beruházásai folytatódhatnak. A kötetkező évben 84 millió forint értékű beruházást ad a kormányprogram Komlónak.

BOLDOG OTTHONOD MEGTEREMTÉSÉÉRT JEGYEZZ BÉKEKÖLCSÖNT!

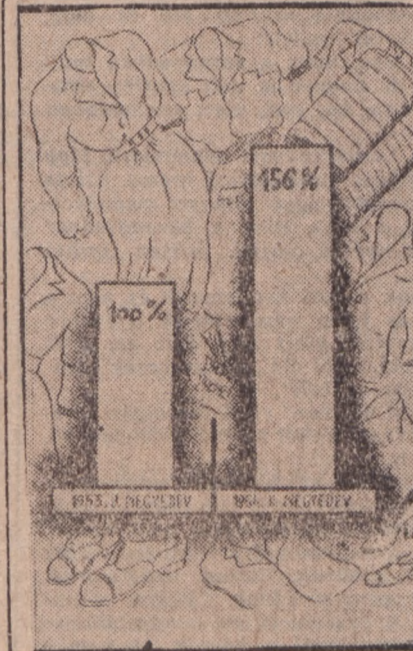
A városfejlesztés során eddig 2.123 lakást kaptak a dolgozók népgazdaságunktól.

VÉDJÜK A DOLGOZÓK EGÉRSZSÉGÉT.

A dolgozók egészségvédelmének érdekében épült meg a nagy rendelőintézet. A város különböző helyein öt orvosi rendelő és szülőotthon épült.

KOMLÓ A MIÉNK

Az új városrészek építéséhez 32 kilométer vízvezeték hálózatot létesítettek 25 m² területet parkosítottak. Megépült a Mánfa—pécsi aszfalt-út, és Mecsekjános—Magyarszék felé makadámút létesült.

A JO GEFESTÉS KIMÉLI AZ EMBERT.

A felszabadulás előtt csak egy fűró berendezés működött Komlón. Az elmúlt pár esztendő során újrendszerű Rotary berendezésekkel két és félszer annyi fűrőnk készült el, mint a felszabadulás előtt 30 év alatt.

EVROL-ÉVRE TÖBBET KAPUNK.

A Komló Szénbányászati Tröszt 1953. évben egymilliónyolcszázhuszonegyezer forintot fordított munkavédelmi beruházásokra. A kormányprogramjának 1954. évben már 8 millió forintot fordított a beruházásra.

— A dolgozók védelmére a kormány 1954. évben a mai napig 5 millió 145 ezer forintot fordított. Minden dolgozót ellátott gumicsizmával, vésőruhával, téli sapkával, halinacsizmával, védőruhával.

— 1955 évben 60 ezer forintos beruházási költséggel megjavítják a gyalogközlekedést a Berek-utcában.

KOMLÓI HÍREK

JELENTKEZZ A DOLGOZÓK ALTALÁNOS ISKOLÁJÁBA

A dolgozók általános iskolája esti tagozatának V.-VI. osztálya részére 20 fő jelentkezése esetén tanfolyamot indít a Szénbányászati Tröszt Szakoktatási Osztálya. Ugyancsak tanfolyam indulna a VII.-VIII. osztály részére is 15 fő jelentkezése esetén. Jelentkezni lehet a szakoktatási osztályon, tröszt épület, földszint 11. szám alatt.

FEJLŐDNEK KULTÚROTTHONAINK

A „Május 1” kultúrotthon 1955-ben 619 ezer forintos beruházással bővíti helyiségeit. A dolgozók kényelmét és jobb szórakozását szolgálja az a beruházás is, mely 800 ezer forintot irányoz elő berendezési tárgyakra.

SZEPÜL KENDERFÖLD

Ebben az évben kenderföldi városrészünkben két kilométer műút készült el. Ugyancsak ebben az évben elkészül egy játszótér a kenderföldi gyermekek számára. A jövő évben

megkezdik Kenderföld parkosítását is, mintegy 600 ezer forintos beruházással.

OLCSÓ KARÓRÁK

A hónap végefelé 50 darab karóra érkezik a Német Demokratikus Köztársaságból. A közkedvelt karórákat 300 forintos áron hozza forgalomba a komlói kiskereskedelmi vállalat.

ÚJ BÉLYEGEK A KOMLÓI POSTÁN.

Az elmúlt napokban került kiadásra a postai bélyegek egy új sorozata, a „gyümölcs” sorozat. A bélyegek különböző címletekben a komlói posta fiókjában szerezhetők be.

TOVÁBBI KULTÚRLÉTESÍTMÉNYEK ÉPÜLNEK

Ez évben városunk különböző részein a következő kultúrlétesítmények épültek: 2 iskola, nyolc, illetve tizenkettő tanteremmel, 3 óvoda, 2 bölcsőde, 3 napköziotthon. A következő évben további 24 millió forint lesz kultúrlétesítmények építésére fordítva.

V. Békekölcsön

Jegyzek én is. Utódzó imárr, S ezt különösen értem, kis fiam, A harmadiknál te még sem voltál. — Most ágyadban szunyadjsz boldogan.

Hisz minden Néked szépül s épül itt. Hol tíz év előtt tombolt vad vihar, Lerázta végre népünk rabláncait, Szabad lett a szív, szabad a kar!

Bárhogy tiporták, feltámadt a nép! A békiyóba folytott, béna nemzet Kivirult, dúst lett, mint a tavaszi rét És holdog, vidám jövőt nemzet.

A szó tetté vált: miénk a föld, A gyár, az ország, a jog, hatalom! Népünk ereje már mindent beölt, Tetté vált a Nagy Forradalom!

Névd, fényét messze ontja Inota, S oly szép, mint még soha a Főváros, Ma a miénk itt minden palota, Minden öröm csak reánk vár most.

Millió szív dobban új ütemben, Nálunk nincsen úr és nincsen szolga, Millió kar épít, minden üzemben, Becsület s dicsőség a munka!

Épül tíz-ezernyi holdog otthon, Iskola, napközi, út és üzem, Munka, dal, új élet zendül ott, hol Kopár domb állt magtalan, szűzen.

Ezért jegyzek ötödözör imárr, S tállépjem a tervem, úgy dolgozom, Ne szégyenkezem, ha fiam elem áll S kérdi: Apám, te mit tettél akkor.

SUDAR MIKLÓS

Újítási mozgalom indult a Szénzállítóknál

A Komlói Szénzállító és Szolgáltató Vállalat újítási mozgalma előtt nagy feladatok állnak a tére való felkészülésre. Vállalatunknál az újító mozgalom vissza esett. Ez annak tudható be, hogy nem volt egyáltalán, vagy kevés propaganda volt csak kifejtve annak érdekében, hogy minél többen, a dolgozók nagy tömegei bekapcsolódjanak az újító mozgalomba.

Most egy nagy mozgalmat indítottunk „Készülj fel a tére” címmel, amelynek keretén belül a beadott és elfogadott újításokat még külön is jutalmazzuk az újítási díjon felül. Ennek a mozgalomnak már eredménye is van. Péter Márton természet, aki a múlt évi kemény telet a jelenlegi munkahelyén már végig dolgozta, adott be egy újítást, amelyvel a téli munkát, az egyik legsúlyosabb helyen a körbuktatónál megkönnyíti. Ezzel az újítással megoldja a szén minőség szerinti feladását, növelni fogja a gázzszen kihozatalát.

A műszaki vezetők a legmesszebbmenőkig támogatják az újító mozgalmat, tanácsaikkal, tapasztalataikkal, hisz az ő munkájuk is könnyebbé válik minden bevezetett jó újítással.

Nagy Tibor újítási megbízott.

BEMUTATJUK...

Kukoly Albert a III. üzem dolgozója a betegsége ideje alatt részegeskedett. A konyha dolgozóival szemtelenkedett és igen erkölcselen életet élt, és él. Valósággal élőködik a becsületes dolgozók nyakán. III. üzem dolgozó! Legényszálláson lakó becsületes bányászok! Meddig tűritek Kukoly Albert tetteit?

ELEK MARGIT ELMYERTE MÉLTÓ JUTALMÁT

Elek Margit, a Szénzállító és Szolgáltató Vállalat dolgozója volt. Az osztályozó dolgozói azonban kiközösítették maguk közül. Ő is betegsége ideje alatt, vagy mondhatnánk annak ürügye alatt éjjel-nappal mulatozott. Erkölcselen életet élt. Bumlizásba vitte Kiss András vajúrt is. Most a vállalat dolgozói fegyelmi úton elbocsájtották Elek Margitot.

LŐRINC GÉZA a 49-es építő vállalat bérelszámoló csoport vezetője a legutóbbi békekölcsön sorsoláson 5000 forintot nyert.

Elkülöszhetetlen az agitáció munkában

ÚJ KOMLÓ

az MDP komlói párt-végrehajtó bizottság, a DISZ, a Tröszt és a szakszervezeti bizottság lapja. Felelős szerkesztő: Gábor Balázs Felelős kiadó: Bogár János Szerkesztőség: Komló, Pártszékház, I. sz. 1. 2. Telefon: 58. 569 Kiadóhivatal: Dunántúli Napló Lapkiadó-vállalat, Pécs, Mezei-utca 16. Baranyamegyei Szikra Nyomda Pécs, Munkácsy Mihály-utca 10. sz. Telefon: 20-27. Nyomdaiért felel: Melles Rezső.

Az Anna-aknaiak példája

HÁROM HOSSZÚ, NEHÉZ HÓNAP múlt el az Anna-aknai bányászok fölött. Tíz, tíz után tizenhat a hatvan éve művelt régi bányában és az Anna-aknai bányászok minden igyekezte hiábavaló volt, hogy a meglévő munkahelyekről kihozzák a terv előírta szén. Sok verejték, keserves kínlódás árán sem tudták teljesíteni a tervet. Természetesen sem a műszaki vezetés, sem a bányászok nem nézték ölbetét kézzel ezt a keserves állapotot. Minden erőt a légutak megteremtésére és az izsapmunka elkészítésére fordították. A szívós, áldozatos munkának nem is maradt el az eredménye. Az elmúlt hét folyamán három légosztály levegőellátását biztosították a légutak lyukasztatásával és a bánya legnagyobb részében így ismét megfelelő munkakörülmények között dolgozhatnak a bányászok.

Ez az eredmény azonban még csak fél eredmény lett volna, hiszen az öngyulladásra hajlamos telepek újabb tüze könnyen semmivé tehetné az eddigi hősi munka minden eredményét. A megfelelő állapotok fenntartására szükség volt arra, hogy a felesleges és veszélyes vádakat, régi műveleteket, amelyek örökös veszélyt rejtegettek, izsapolással tegyék veszélytelenné és a tüzzel való állandó embertelen kínlódás helyett minden erőt a termelésre tudjanak áttálgítani.

A SZELLŐZTETÉS MEGOLDÁSA után elérkezett szeptember 19-e is, amikor a bányászok, iparosok, műszaki vezetők feszült várakozása mellett végre zúgni kezdett az izsapvezetékek és hatalmas sugárban megjelent az első víz és utána az izsap. Anna-aknába először ment le izsap ez az tény, ez az eredmény a bizonyítéka annak, hogy az Anna-aknai bányászok nem alusznak és ahogyan végrehajtották ezeket a nagy feladatokat, ugyanúgy végrehajjták korábbi ígéretüket is és év végéig, ha talán nem is teljesen, de nagyobb részben behozták az elmúlt három hónap elmaradását.

Hol kell jelentkezni a személyi igazolványokért

Értesítem Komló város dolgozóit, hogy a személyi igazolványok kiadása az alábbi időben és helyeken történik:

I. Üzemi kiosztóhelyek, ahol a vállalatok dolgozói kapják igazolványukat: Anyagbeszerző Vállalat, a vállalat irodájában. 49-es tröszt épületében kapják a tröszt és a hozzátartozó összes vállalatok dolgozói. A Bányafürdőben lévő kirendeltségnél a Szénbánya L., II. és III. üzem dolgozói. (A IV. üzem részére később történik a kiosztás.) A villamos üzem dolgozói Kossuth-aknáknál a vállalat irodájában. Kőbánya bejáratánál lévő épületben a kőbánya dolgozói. A városi tanács I. emeletén működő kirendeltségnél az „Új Komló” 1954. szeptember 14-iki számában közzétett hírdetmény szerint folyik a kiadás.

Kenderföldön a régi kultúrtházban az alábbiak szerint történik a kiosztás:

Szeptember 24-én: Kossuth Lajos-út 80-tól 11-ig, Berek-út 2, 3, 5, 9, 11, 503/a, 503/b, 504/a, 504/b, és az 508/b épületek lakói, Szeptember 25-én: Berek-utca 506/b és Zrínyi M.-út 8, 10, 12, 14, 16, 18, 20, 22, 24, 26, 28 és 30 szám alatt lakók. Szeptember 27-én: Zrínyi M.-út 32, 34 és 36 sz. Arany János-u. 1, 2, 5, 7, 9. szám alatti lakói. Szeptember 28-án: Arany János-út 6, 8, 10, 11, 13, 15, 17, 19 és 21 szám. Szeptember 29-én: Arany János-út 12/a, 14, 16, 23, 25 számok és az 530, 531, 532-es épületek lakói. Szeptember 30-án: a Kenderföldi Barakktelep lakói. A Kenderföldi 507-es MTH. Intézetben az igazolvány osztása szeptember 23-án lesz.

A még hátralevő üzemekben a kiosztások idejét és helyét a helyi sajtóban folyamatosan fogom közölni.

B. M. Városi Osztály vezetője.

Pécsi Dózsa—Komlói Bányász 4:1 (0:0)

Pécs, Tüzér utcai pálya, 2000 néző, vezette: Berdó (Horváth, Sutyor).

PECSI DÓZSA: Krausz—Szentanna, Cséh, Sárközi—Michele, Barkányi—Pataki, Haász, Poluzsik, Csákalvi, Légrádi, Edző: Czibulka Mihály.

KOMLÓI BÁNYÁSZ: Szirtes—Kanizsa, Csárdás, Orosz—Károlyi, Fászkerti—Pölinger, Szám I, Szám II, Daum II, Huszti, Edző: Vágó Zoltán.

A Komlói Bányász csatársa már az első percekben kezdeményezett, de Daum II. a bal alsó kapura mellé lö. A 7. percig folytatód az iram, ennek ellenére mégis a bányászcapat támad többet.

A 8. percben Kanizsa előreléte labdáját Károlyi kaparintja meg, az további küldi Szám II-nek, aki egy-két lépés után a kapu elé lép, a jökor érkező Huszti Krausz kezébe fejezi a labdát. Nagy helyzet volt.

Krausz kirugását Haász felszállvhoz továbbítja, a balkötő kigrugja Poluzsiko, aki a 9. percben nagy erővel a kapura felső élének lö. A vissapatnáló labdát így-kezelte a bányászcapat védő kifejelet, Nagy tömörülés kelekkezik, végülis Haász szerzi meg a labdát, de a védőjátékosoktól zavarva 2 méterrel mellé lö.

A 10. percben nagy nyomással támadnak a Dózsa csatárai és ez a nyomás csak a 20. percben szűnik meg eredmény nélkül. Bár a Bányász védelme jól állta meg helyét, mégis sokat hibázott. Hosszú felszabadító lövések helyett lapos adatagásokkal igyekezett tisztázni, amit a lelkesen, nagy hajrával játszó pécsi csatárok mindig megkaparintottak.

A 20. perctől hullámzóvá válik a játék, majd a Komlói Bányász csatárai erősö-étek. A támadások azonban nem tudnak kibontakozni, csak a 25. percben, amikor Fászkerti hosszú előrelévelléssel kigrugja Szám II-öt, de a bányászcapat közepesen nem jól helyezkedik és messziről lö kapura, holott senkitől sem zavartatva, nyugodtan gölt érhetett volna el. A lövést Krausz könnyedén fogja, majd kirugja és másris támadásba lendül a Dózsa csatárai. De Kanizsa megállítja a támadást, Előreléte Fászkertihez, aki egy darabig vezeti a labdát, majd továbbítja Pölingernek. A Bányász jobb-szeleje kieselezi a védelmet és a Kapu elé helyezi a lövést, a lyukra helyezkedik Szám II, azonban fölé lö. A Bányász csatárai sokat körülmenyeskednek.

A 30. perctől a 39. percig nagy nyomás helyezkedik a komlóiak kapujára, de jó formát mutató védelmünk, többé-kevésbé ötletes szerelésekkel ment. Helyzet, helyzet után alakul a bányászcapat kapujá elé, de a Dózsa csatárai sokat kihagy-nak. Lövések legtöbbször elkerülnek a kapu. A 40. percben büntetőrugásos jut a Pécsi Dózsa csapat, amit Sárközi végez el, de Szirtes véd.

Szünet után a játékidő legnagyobb részében egykapura folyt a játék. A szem-melláthatóan gyorsabb Dózsa-csatárok sok helyzetet teremtettek, de kapuralövéshez nem jutott idejünk, mert védőink jó ér-zéssel, időben küzbavatkoztak. De a pécsi-csatárok sok helyzetet ki is hagytak.

Végre a Bányász-csatárok is támadásba lendülnek. Szép, ötletes húzásokban gyönyörűdhettek a közönség, Fászkerti Pölingerhez, Pölinger Daum II-höz játszik, a jobb-kötő átível Huszti-nak, Huszti kigrugja a Szám II-öt, aki a nagy tömörülésben nem jól helyezve a labdát, Krausz kezébe lö.

A nagy helyzet kihagyása után újból a pécsi-csatárok támadnak. Nagy kavarodás van a kapu előtt, a Dózsa csatárai megzavarod-tak, mert védelmünk jó érzéssel közbe-

avatkozik, végülis Kanizsa tisztáz. Par-percel később újból nyomás nehezedik a komlóiak védelmére, de Csákalvi mellé lö. A kirugás után ismét a mi kapunk felé gördül a támadás, de a kapura lött labda nagyon gyenge volt és így Szirtes könnyedén véd.

A 8. percben szabálytalankodik védelmünk. A játékezőtől lefujja az esetet és 1-es ítélet. Légrádi áll a rugás elvégzéséhez, kicsit kívár, majd nekiszalad és lö. A lövés Szirtes feje felett kerül a hálóba. Meg kell jegyezni: kis szerencsével védhető lett volna ez a gól, 1-0.

A gól után a komlóiak lendülnek támadásba, most már erőteljesebben. A szép támadás azonban eredménytelenül végződik, mert Pölinger beadását Szám II, mellé lövi. Ismét a pécsi-csatárok támadnak, de Szirtes szögletre ment. A szögletrugást Légrádi szépen a kapu elé iveli és Michele könnyedén a kapuba fejelet. 2-0. A 25. percben Károlyi szépít, közvetlen közelről a kieselejét kapus mellett a hálóba lö. 2-1. Ezután erőteln Dózsa-támadás következik.

A 27. percben a pécsi-csatárok próbálkoznak. Poluzsik kigrük és nagy iramban tör kapura. Csárdás nyomom követi és szabálytalankodik. Bár a szabálytalankodás 16-0-on kívül történt, a játékezőt 11-es ítélet. Légrádi végzi el a lövést. 3-1. A 39. percben újból a Dózsa-csatárok erődfenek fö-madást Szirtes kapuja felé. Haász kigrük és a közbeavatkozó Csárdás mellett a hálóba lö, mintegy 16 méterrel. Vitatható ez a gól, mert sokan úgy látták, hogy Csárdás öngölt rugott, rosszul sikerült hazaadástól. 4-1.

Ez eredmény után már nem változott. A Pécsi Dózsa — a játékezőt sorozatos tévedés ellenére — megérdemelten győ-zött. Góllövők: Légrádi 2, (mindkettő 11-esből), Michele, Haász, illetve Károlyi, Jók: Sárközi, Michele, Poluzsik, illetve Kanizsa, Károlyi és Szám II.

A Komlói Bányász Sportkör Elnöksége értesíti Komló város sportkedvelőit és közönségét, hogy a sportklub helyiségét a volt városi tanács helyéről a volt középiskola napköziotthon helyiségébe helyezte át. Kérjük a dolgozókat és a sportkörü tagokat, hogy itt keressenek fel a tagsági könyvük rendezésére, illetve új tagok belépésére.

Bányász Sportkör Elnöksége

Table with 3 columns: Rank, Name, Score. Includes entries like Pécsi Lok, Kőb. Dózsa, P. Bányász, Komló, Nagykanizsa, Szombath, V, Várpalota, Sopron, Pápa, Száv, Építők, Gyöngy Lok, Pécsi Dózsa, Száv, Honvéd, Csallaghegy, Tatab. Építők, Pécsi VL.

Vegyük igénybe a MAVTRANSZ darabáruforgalmát

A MAVTRANSZ és a városi vb. kezdeményezésére az autóközlekedési főigazgatóság folyó évi augusztus hó 2-ától Pécs—Komló—Bonyhád útvonalon rendszeres darabárus tehergépkocsi járatot indított. Minden munkanapra eső hétfőn és pénteken indul Pécs vasútállomás MAVTRANSZ-ról reggel 8 órakor, Mánfa, Sikonda, Magyarzséket, Mecsekpölcskét, Mecsekejánosit érintve, dél-élelt 11 órakor érkezik Komló vasútállomás MAVTRANSZ-ra, ahonnan déli 12 órakor indul tovább Zó-bák, Magyareregery, Szászvár, Nagy-

mányok, Majoson át Bonyhádra, ahová délután negyed 6 órakor érkezik. Az ellenjárat minden munkanap-ra eső kedden és csütörtökön indul reggel Bonyhádról 8 órakor, Komló-ra érkezik 13 óra 21 perckor és egy órai időzés után tovább indul Pécs-re, ahová este 17 óra 18 perckor érkezik.

A járat beindítása a Pécs—Komló —Bonyhádi vonalon nemcsak meggyorsítja a darabárus forgalmat, hanem megszüntetheti az úgynevezett fekete fuvarokat és a tehergépkocsi gazdaságos használatát segíti elő.

Jelentsük be a lakásépítést

A városi tanács az 1045/1954. minisztertanácsi rendelet alapján felhívja mindazokat, akik 1945. évben vagy ezt követően jutottak Gesztenyében házhelyhez, jelentsék be a városi tanács városgazdálkodási osztályánál, hogy a juttatott házhelyen egy éven belül a lakóházépítkezést megkezdik és két éven belül befejezik. Ellenkező esetben a tanács vb. a házhelyet igénybe veheti és olyan személynek juttathatja, akik magán-

erőből történő lakóépítkezéshez házhelyet igényelnek. A minisztertanácsi határozat szerint azok, akik a földreform során házhelyhez jutottak, a házhelyet oly feltétellel kapták meg, hogy azon a juttatástól számított öt éven belül kötelezen lakó-házat építeni. Miután ezen kötelezettségének a házhelytulajdonosok Gesztenyében nem tettek eleget, így részükre a juttatott házhelyek üresen állnak.

Mégegyszer a tiszta asztalterítőkről

„Bírálatunk nyomában” című rovatunkban olvastam az asztalterítők problémájáról, — s engedjék meg dolgozó társaim, hogy azok gyors bepiszkolódásáért saját magunkat is okoljam.

Erre is gondoljunk amikor kifogásoljuk annak tisztaságát. Nekünk kell vigyáznunk reá úgy, mintha saját otthonunkban ennénk.

Nézünk csak végig egy étkezést, amikor a húsban csont is van. — Lerágjuk a húst és rátesszük az abroszra. A leveses, zsíros kanalat is az abroszra tesszük. Ugyanoda kerül a szilvماغ, az almacsutka és a dinnye leve is. Sokszor mi magunk hanyagul, felelőtlenül mocskoljuk össze a fehér-vagy színes abroszt, egy étkezés alatt.

Itt kérjük az étkezdek vezetőit, hogy az étkezések idejére tegyenek egy kis tányért is az asztalra, hogy a csontot, stb. arra tegyük.

S itt kérem a munkatársaimat, hogy mi is vigyázzunk jobban és értsük meg, hogy minden étkezéshez nem lehet tiszta terítőt adni.

Budai Lajos csillás.

Kéпкиállítás

Ez év nyarán járt Komlón a Művészeti Alap közkönyösi alkotók öttónában Ruzicska György festőmű-vész. Munkája nyomán papíron és vízszon színes pasztellképek formájában életre kelt Komló.

Ezekből a képekből most kiállítást tervez a Szénbányászati Tröszt. Intézkedés történt Ruzicska által készített képek színes reprodukció sorozatának kiadására is.

„Ezekkel a kakasokkal baj van“

Sosem felejttem el azt a pillanatot, amikor a múlt hét egyik napján a „Keringő Étterem” zenekara rázendített egy érzélgős kis dalra. A zenekar dobosa, — aki egyébként énekes — odaállt a mikrofon elé és lágy, baromfiudvart odavarázsló hangon énekelni kezdett:

— Ezekkel a kakasokkal baj van, baj van, mert a szomszédban tyúk van. Hazajött a kakas uram elázva, jaj de nagyon le volt szegényy strapálva. (Ref.) Ezekkel a kakasokkal baj van, baj van, mert szomszédban csak van...

Es itt álljunk meg egy pillanatra. A baromfiudvart odavarázsló lágy hangon éneklő dobos, úgylátszik szenvedélyes szórakoztató iparos. Szinte erőszakkal törekszik arra, hogy a szórakozni vágyó tömeget megnevettesse. Közben nem törődik ő azzal, hogy a tyúk, mint a baromfiudvar büszkesége, nem keverhető össze a jassz nyelvű csújjal, hiszen ordító balgaság süll ki belőle.

Ezek a zenészek a legjobb esetben csak a kottákat ismerik és nem a szórakozni vágyó dolgozók izlésvilágát és főleg nem ismerik a kották mögötti érzéseket. Pedig ezt kellene ismerniök. Mert nem igaz az, amit ezek a kozmopolita szórakoztatóipar műveléséből élő „szakemberek” állítanak, hogy „ez kell a komlóiaknak, csakis ez kell”.

De nemcsak az „Ezekkel a kakasokkal baj van” című kispolgári gics-et hallhatják a „Keringő” vendégei, hanem ennél sokkal izléstelenebb, a zenészek által szövegezett műdalokat is.

Egyik alkalommal megfigyeltem a jelenlévő vendégeket. Csak nagyon kevesen fejezték ki tetszésüket, a legtöbbben izléstelenül elfordították fejüket, amellyel az előadott dal iránti utálatukat fejezték ki.

Sajnos nem egyedülálló formája ez a rosszirányú szórakoztatás. Az étterem zenészei sok esetben asszalkolnáló zenélnék. Három, négy vendéget szórakoztatnak, a többi 100-al már nem törődnek. Vajjon mikor értik meg a „Keringő Étterem” zenészei, hogy a szocialista vendéglátóipar ilyen megalázást nem tűr, mert nem az asztaloknál a helyük, hanem a dobogón,

ÚJ KOMLÓ

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

AZ MDP KOMLÓI PÁRTVEGREHAJTÓBIZOTTSÁG, A DISZ, A TRÖSZT ÉS A SZAKSZERVEZETI-BIZOTTSÁG LAPJA

IV. EVFOLYAM, 30. SZÁM

ÁRA: 30 FILLÉR

1954 SZEPTEMBER 28

Komló dolgozói békekölcsönt jegyeznek

Öt napja folyik a békekölcsön jegyzése. Ez idő alatt szép eredmények is születtek, s a további meggyőző munka eredménye elhozza majd a végleges, a teljes sikert is. De ehhez az szükséges, hogy minden kommunista példát mutasson és meggyőzze dolgozó társait a békekölcsönjegyzés helyességéről.

Öt napja jelent meg a felhívás „Jegyezzen mindenki békekölcsönt!” S e pár nap alatt már sok ezer dolgozó adta kölcsön forintjait az államnak, hogy minél gyorsabban félrelökhesük útunkból a népjólét további emelésének akadályait; hogy szebb, jobb, tartalmasabb életet teremthessünk az ország minden honpolgára számára.

A szombat déli 12 óráig beérkező hírek szerint 6.101.100 forintot tettek városunk dolgozói a haza asztalára. Kezdetnek szép eredmény, de korántsem kielégítő, mert ennek az összegnek még emelkedni kell.

Példák sora mutatja az üzemekben, hogy sok elvtárs éri a felelősségét. Az Aknamélyítő Vállalat kom-

munistái már csaknem kivétel nélkül lejegyezték, s már nagyon sok pártönkivüli követte példájukat. Így Molnár István 100 méteres brigádja is az elsők között van. Valóban példát mutat ez a brigád, nemcsak a munkában, hanem a kölcsönjegyzésben is. A 18 tagú kollektíva 51.700 forintot jegyzett. Molnár elvtárs maga 3700 forintos jegyzésével mutatott példát és a brigád tagjai követték azt, jegyzési átlaguk, 2872 forintra emelkedett.

Az Aknamélyítő Vállalat kommunistáinak példája megmutatta, hogy ahol a kommunisták éljenek, személyesen példát mutatnak, ott nem marad el az eredmény.

Azonban nem mindenütt van ez így. Nagymányokon, Mázán, Szászváron és a komló énitőiparnál baj van a kommunista példamutatással. Pedig ott is szükség van arra, hogy a kommunisták magukkal ragadják az embereket. A párt azt várja a kommunistáktól, hogy nevük az elsők között szerepeljen a jegyzési íveken, s olyan összeggel, amellyel nincs mit szégyenkezni.

Példát mutatnak a fiatalok is

Lelkes ünnepélyes röpgyűlésen kezdték meg az ötödik békekölcsönjegyzést a Béta-aknai bányászok. Az idős bányászok mellett ott voltak a fiatalok is. Vörös János DISZ brigádvezető az elsők között jegyzett. Szép gömbölyű betűkkel írta az apró kockába a 2.000 forintot.

A Vörös brigád tagjai elhatározták, hogy a minisztertanács felhívását nemcsak forintjaikkal támogatják, hanem elsősorban termeléssel. A lelkes fiatalok leszállás előtt kijelentették, hogy előbb nem szállnak fel a bányából, amíg nem lesz a 200 százalékos tervteljesítés.

Az elhatározást lázas tevékenység követte. A Vörös brigád úgy dolgozott ezen a napon, mint még soha. Multak az órák, s egymásután teltek a csillék. Műszaki végére a brigád büszkén jelentette, hogy tervét 206 százalékra teljesítette, s ezzel 17 csille szenetet adott ki terven felül.

A III-as üzem fiataljai is példásan jegyezték. Például Beck Antal II. csillás alacsony keresete ellenére is 1000 forintot jegyzett, vagy Máté András ifjú vajúr 2.000 forintos jegyzésével ragadta magával az üzem többi fiataljait.

A gesztenyési aknamélyítők jegyzése

Ezekben a napokban, amikor az egész ország népe adja kölcsönbe forintjait, a gesztenyésiek is jó példával járnak elől. Jó munkát végeztek a kommunista és pártönkivüli néppel, mert már büszkén jelenthetik, hogy csaknem minden dolgozó jegyzett már V. békekölcsönt. Kiemelkedő a gesztenyési dolgozók átlagjegyzése, amely eléri az 1.502 forintot.

Éljenjártak a jegyzésben: Pallai Sándor 3.500, Lucza Ferenc 3.250, Radó János I. 3.300 forintos jegyzéssel. De a többiek sem maradtak le, Bartók János vajúr 2.850, Pásztor Gyula 2.800 és Szabados Márton 2.850 forintos jegyzéssel mutattak példát.

Béta-aknai örjárat...

Válahányszor Béta-aknán járok, valami kimondhatatlan boldogság tölti be szívem. Mintha ebben a kis üzemben más emberek élének és dolgoznának, mint a szénbányászati tröszt többi üzemében. Igen, úgy látszik — és az eredmények, a tények is ezt bizonyítják, hogy mások.

Ha véletlenül találkozom egy Béta-aknai dolgozóval, mindig azon csodálkozom, hogy büszkén és egyenesen jár. Legyen az bárki: üzemvezető, vajúr, vagy csillás, arca boldogan sugárzik az örömtől. Mintha csak ezt mondaná: „Ide figyelj te idegen! Úgy nézz ám a Béta-aknákra, hogy ők az egyedüliek a komlóiak közül, akikki túlteljesítik terveiket!”

Igaz, Béta-akna az egyedüli üzem Komlón, ahol nap mint nap tervteljesítés van. És amikor ez eszembe jut, már nem is csodálkozom azon, hogy itt büszkék, boldogok az emberek. Hiszen joggal, mert eleget tesznek a haza, az állam által rájuk rótt kötelezettségeknek.

Az egész üzem úgy néz ki, mintha a mesébéli „boldogság” szigete lenne. Még a madarak is vidámabban csiripelnek, mint Anna, vagy Kosuth-aknán, mert az emberek boldogsága rájuk is átragad. A jókedv, ragályos.

Ezért szeretem Béta-aknát. De másért is, mert itt panaszoktól ritkán hall az ember. És mindez azért fordulhat elő, mert Béta-aknai kommunisták jó példát mutatnak dol-

gozó társaiknak. Olyan példát, melyet érdemes követni.

Az emberek szeme a kommunistákon van. Kíváncsian figyelik mit tesznek az éltársak: előhaladnak-e a termelésben, takarékoskodnak-e fával és általában minden mozdulatukat figyelemmel kísérik, mer tudják, hogy tanulhatnak tőlük. Ha dolgozók nehézségekre bukknak, a kommunisták segítenek, hogy azokat legyőzzék és legtöbb-ször eredménnyel. Erről tanuskodik hónapok óta az üzem tervteljesítése.

Béta-akna kommunistái nem fásulnak el. Az üzem pártszervezete folyton gondoskodik arról, hogy mindig új feladatokat kelljen megoldani. Ehhez megkapják a kellő segítséget is.

Teljesítették III. negyedéves tervüket

Szeptember 22-én, reggel hat órákor nagyszerű eredmény született Béta-aknán. Nyolc nappal a III. negyedév befejezése előtt, teljesítették negyedévi tervüket.

Szép eredmény Mátrai elvtárs véleménye szerint ezt az eredményt még azzal tetézik majd be az üzem dolgozói, hogy a III. negyedév még hátralévő napjaiban, 4.400 tonna tervenfelüli szenet adnak hazánk iparának. A kérdéses mennyiség kitermeléséhez, már eddig is jó úton járnak Béta-akna bányászai. Szeptember 23-án, 424 tonnával teljesítették túl esedékes tervüket.

Ahhoz, hogy ilyen jó eredményt ért el a Béta-aknai üzem, hozzájárultak az üzem kiváló csapatai is.

Olyanok, mint Sallós György elvtárs csapatának tagjai, akik 129 százalékra teljesítették eddig, havi tervüket, vagy a 32 tagú Eszes Károly MSZT-brigád, amely 134,2 százalékra teljesítette — átlagosan — eddigi tervét.

Az üzem kommunistáinak is nagy szerepe van ebben az eredményben. A pártszervezet vezetőségének irányítása mellett, 140 kommunista magyarázta el a dolgozóknak, az előttük álló feladatokat. Többek között azt, hogy a tervek mindennapos teljesítése, egyik döntő előfeltétele annak, hogy életszínvonalunk fokozatosan emelhesse.

Olyan kommunisták végezték el ezt a munkát, mint Györfi Sándor elvtárs, aki fáradhatatlanul dolgozik munkahelyén. A terv teljesíté-

sére való mozgósításával egyidejűleg a munkaidő kihasználására is kiterjedt figyelmé. Előfordult az, hogy téves elosztás miatt Györfi elvtárs csapata nem kapott elegendő fát. Ilyenkor sem állt le a csapat kollektívája, hanem Györfi elvtárs személyes példamutatásával, sokszor 200 méterről hozták vállon a biztosításhoz szükséges fát.

De a műszaki vezetők rossz szervezése folytán Molnár Béla elvtárs is és mások is ezt tették. Sok esetben 3-400 méterről hordták vállon a szükséges mennyiségű fát, hogy teljesíthessék aznap előirányzatukat. Ha a fa hiánya nem fordulna elő, még nagyobb eredményeket, még több tervenfelüli szenet járulhatnának hozzá a többi üzem adósságának csökkentéséhez.

Eredmények az anyagtakarékosság terén

Ha figyelmesen megvizsgáljuk Béta-akna termelési értéke után jelentkező anyagtakarékosság alakulását, láthatjuk, hogy arányos csökkenés mutatkozik az anyagfelhasználás terén. A felhasználási költségek, amelyek végső fokán a szén önköltségét is befolyásolják, augusztusban az év első hónapjához viszonyítva, mintegy 25 százalékkal csökkentek. Ez a szép eredmény nem magától alakult ki, hanem a bányászok, gazdasági, párt- és tömegszervezeti vezetők jó együttműködése nyomán.

MÉG MÁJUSBAN tartottak egy olyan értekezletet, ahol az üzem vezetői megbeszélték a teendőket az önköltség csökkentésére vonatkozólag. Az értekezleten egy műszaki intézkedési tervet készítettek. A tervben kidolgozták, hogy a bányatárségekben elfekvő fát hogyan használják majd fel.

Több javaslat született. Végül elhatározták, hogy az elfekvő faanyagokat kiszállítják a külszínre, szállagfűrész segítségével átalakítják megfelelő méretűvé és újból felhasználják.

A TERVET TETT KÖVETTE. Az elfekvő fát kiszállították, a vastagabbat kettéhasították és így nagymennyiségű új bányafát nyertek. Júliusban lemérték, hogy a bevezetett intézkedés után mennyi a megtakarítás. Kitént, hogy 15.200 forint a teljes megtakarított összeg. Augusztusban még jobb eredményeket értek el, mert jóval több mint 17 ezer forintos megtakarítást értek el az elfekvő anyag felhasználásával.

Éljen szeptember 29 a Néphadsereg Napja!

A Néphadsereg napja alkalmából, a városi DISZ bizottság műsoros estet rendez a „Május 1” Kultúrotthonban. Az ünnepély 28-án este 6 órakor kezdődik. Vidám jelenetek, szavalatok, majd éjfélig tánc — szerepel a műsortervben. Az ünnepély rendezése kéri a város dolgozóit, ifjú munkásait, hogy minél nagyobb számban jelenjenek meg a műsoros esten.

valatok, majd éjfélig tánc — szerepel a műsortervben. Az ünnepély rendezése kéri a város dolgozóit, ifjú munkásait, hogy minél nagyobb számban jelenjenek meg a műsoros esten.

Bányászfialalok a terv teljesítéséért

Komló város bányászfialaljai, akik mindig készen állnak a párt és kormányhatározatok végrehajtására. A párt megbízásából 18.424 tonna szén kitermelését vállalták terven felül, az adósság törlesztése érdekében.

Ha megnézzük, hogy ezeket a vállalatokat olyan fiatalok tették, akik még ezidáig mindig beváltották adott szavukat, akkor látnunk kell, hogy városunk ifjú bányászai tisztában vannak erejük nagyságával. Látnunk kell, hogy városunk fiataljai érzik a

tervteljesítés iránti felelősséget.

Sok fiatal tett vállalást. S a vállalások teljesítésében jó úton haladnak. Eddig összesen 4.258 tonna szenet termeltek terven felül. Kiemelkedik vállalatának teljesítésében Jászka Emil csapata, amely terven felül 2.790 csillével törlesztette üzemének elmaradását. Jól teljesítik vállalásukat a Hoffmann János frontbrigádjának tagjai is, akik 380 csillét termeltek terven felül.

Kitüntetett DISZ-vezetők

Szeptember 23-án az Elnöki Tanács fogadótermében DISZ funkcionáriusokat, vállalati igazgatókat, munkásokat, orvosokat, tudományos, műszaki és más dolgozókat tüntetett ki kiváló munkájuk elismeréséül a Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa.

A kitüntetéseket Dobi István, az Elnöki Tanács elnöke adta át. Az ünnepségen résztvettek: Darabos

Iván, az Elnöki Tanács titkára és Kádas István a DISZ központi vezetőségének titkára.

A nyolc ifjúvási vezető közül „Munka Erdemérem” kitüntetésben részesültek: Németh Ferenc a komló I-es szénüzem DISZ titkára és Bogó László, a komló városi DISZ bizottság helyettes titkára.

Nyilatkozatok a kölcsönjegyzésről:

Családom boldogabb jövőjéért

Városunk építéséből már 1948 óta veszem ki részem. A III-as üzemnél dolgozom, mint sztahanovista vajúr. Munkámban nagy segítséget kapok az üzem MSZT szervezetétől, mert különböző brossurákból és folyóiratokból állandóan tanulmányozom az élenjáró szovjet munkamódszereket. Úgy érzem, hogy jól végzett munkám után, megbecsült dolgozója vagyok üzememnek. Ezt bizonyítja az is, hogy a Berei-utcában szép világos, összkomfortos lakást kaptam.

Most jegyeztem ötöször békekölcsönt. Úgy érzem, hogy az általam adott 3000 forint is hozzájárul dolgozó népünk életszínvonalának emeléséhez. Elmondhatom, hogy minden alkalommal tudtam miért jegyeztem, de ebben az esztendőben különösen tudom. Két hónapja vagyok nős. Az én életem most szebbé, derűsebbé, a

jövő számomra sokkal fontosabbá vált. Most már családom jövőjéről van szó, s én ezért minél többet akarok tenni.

De nemcsak mint jegyző akarok élni, hanem mint jegyeztető is. Éppen ezért elhatároztam, hogy meg szoktam üdülésemet és bernegetek az üzembe jegyeztetni. Szívesen teszem ezt, mert tudom, hogy ezekkel szebb életünk elérését segítem elő.

Elvtársak! Bányászok! Segítsük önlamunkát. Ne feledkezzünk meg arról, hogy kölcsönről van szó, a kölcsön pedig fakarékosság. Az államnak adott kölcsönt mindenki az utolsó fillérig pontosan visszakapja. Sőt meglehet, hogy egy évvel később a jegyzett összeg többszöröse jön vissza, nyereséggel.

Kiss Géza sztahanovista vajúr.

Számít ránk az ország

Immár hatodszor tesszük forintjainkat a haza asztalára. Most újonnan azért, hogy segítséget adjunk mezőgazdaságunk szocialista átszervezésének nagy munkájához.

Az ötödik békekölcsönjegyzésig, nagy utat tettünk meg, s eredményeink is nagyok. Nehéz lenne felsorolni mindazt, amit mi bányászok kaptunk az államtól. Ezzel az újabb jegyzéssel azt akarjuk elérni, hogy még többet kapjunk, még szebben éljünk és még nagyobbak legyenek eredményeink.

Ennek végrehajtásához a maga nemében a legteljesebb egyetértéssel úgy járultam hozzá, hogy 3000 forintos fizetésemből 2000 forint V. békekölcsönt jegyeztem. De vállalom azt is, hogy a jegyzés ideje alatt és után

100 százalék fölött teljesítem tervem.

Erre szólítom fel többi bányásztársaimat is. Jegyezzen mindenki erejéhez mérten békekölcsönt. Mutasson meg, hogy ránk bányászokra biztos számíthat az ország népe. De ne csak forintjainkkal járuljunk jobb életünk megjobbításához, hanem a tervek teljesítésével is. Úgy érzem, hogy szá munkra nem lehet közömbös, hogy mikor érünk el még könnyebb, még szebb élethez. Ne csak a márt, hanem a holnapért is harcoljunk.

Ezzel a jelszóval hívok harcba minden bányászt: „A békekölcsönjegyzés ideje alatt és után példás jegyzésünk mellett, teljesítsük terveinket!”

Györfi Sándor vajúr

Teljesítsük túl terveinket

Tavaly októberben kerültem a komló III-as üzemhez. Napjainkig aránylag rövid idő telt el. Számomra azonban nem rövid, mert ez idő alatt kiváló eredménnyel tettem le a vajúrvizsgát és már július óta, mint vajúr dolgozom a 116-os csapatban.

Abban, hogy ilyen rövid idő alatt lehettem vajúr, látom kormányunk és pártunk fokozott gondoskodását a törődését a dolgozók iránt. De ezt másban is tapasztaltam. Gyönyörű kétszobás lakást kaptam üzememtől gyermekeim szép, új iskolában tanulhatnak. Az iskolát már a mi erőnkől építették.

Most új felhívással fordult felénk a kormány. Jegyezzünk békekölcsönt! Én ezt a felhívást helyesen tartom és erőmhöz mérten támogatni kívánom. Keresetem 1200 forint, ennek ellenére nem 600 forintot, hanem 800 forintot jegyeztem. Tudom, hogy ezt miért tettem. A kormány felhívásából az tűnik ki, hogy nem szándékozik idegen államoktól kölcsönöket

felyenni, mert tisztában van azzal, hogy ez függetlenségünk elvesztésével járna. Ezzel szemben a dolgozók erejére támaszkodik a dolgozóknak bizik és ez feltétlenül a még magasabb életszínvonal elérését eredményezi majd. Azok a dolgozók, akik még gondolkoznak a jegyzés! Illetően, határozzanak. Csatlakozzanak azokhoz az élenjáró jegyzőkhöz, akik megértették, hogy az állam számít forintjaikra, mert életünk még szebbé tétele csak így érhető el.

A békekölcsönjegyzés alkalmából felhívással fordulok azokhoz a fiatal gyakorlólávárokhöz, akikkel együtt végeztem el a vajúrtanfolyamot. Hogy a jegyzés ideje alatt teljesítsük túl terveinket. Úgy érzem ezzel is meg kellene értenünk, hogy ilyen rövid idő alatt lehettünk megbecsült dolgozó a magyar szénbányászatnak, a komló bányák üzemének.

Mancs József gyakorlólávár.

Az MNDSZ elnökség választása

Október 3-án tartja Komló város MNDSZ szervezete évi beszámolóját. A régi vezetőség tagjai ekkor számolnak be az MNDSZ tagság előtt, hogy milyen munkát végeztek a város életében, a haza építésében és a béke-mozgalom erősítésében.

A vezetőség tagjai a legjobb tudásukkal álltak posztjukon ahová őket

a tagság helyezte. Október 3-án egyben az új elnökség megválasztásának napja is.

Minden MNDSZ tagot és minden igaz komlóit asszonyt vár az MNDSZ szervezete, hogy az új elnökség megválasztása, s az MNDSZ munkájának megjavítása valóban minden asszony tevékenysége legyen.

Az új pártoktatási év jó előkészítése rajtunk propagandistákon is múlik

Hamarosan megkezdődik az 1954-1955. évi pártoktatási év. Ez az oktatási évad komolyabb, felelősségteljesebb feladatok elé állítja a propagandistákat, mint eddig.

A pártoktatásban a mostani évadtól eltérően az volt a legnagyobb hiba, hogy túlnyomórészt a gyakorlati elvonatkoztatva tárgyaltuk meg az ideológiai és pártpolitikai kérdéseket.

Ezen a téren döntő változást jelent a Központi Vezetőség határozata, melynek értelmében az 1954/55-ös pártoktatási évben az MDP III. kongresszusának anyagát kell tanulmányozni minden oktatási formában.

A komoly önállóság megeremtése érdekében a propagandisták egyéni tanulási formájában készülnek fel megfizető és felelősségteljes feladatokra, a szemináriumok vezetésére.

A kongresszus anyagának tanulmányozása nagy figyelmet és elmélyült, rendszeres tanulást követel meg a propagandistáktól. Ez az anyag nagyon sok problémát tisztáz, sok — eddig félreértett — el-

méleti kérdésre adja meg a világos választ. Így például a munkás-pártoktatás szövege tartalmát, jelentőségét a szocialista iparosítást, a párttagok felelősségét világítja meg az új szakasz politikájával összefüggően. A kongresszusi anyag újat mutat a szocializmus felépítésére hazánkban.

Ezek a felvetett fontos szempontok arra figyelmeztetnek bennünket propagandistákat, hogy az eddigieknél gondosabb munkával készüljünk a következő oktatási évre.

E fontos kérdések komolyságát átérve, igyekszem felkészülni én is, mint propagandista az előttem álló nehéz, de szép feladat végrehajtására. A tanuláshoz minden segítséget megad a Komlói Városi Pártvégrehajtóbizottság. A konzultációs kérdések tisztázását, a klasszikus irodalom tanulmányozását, a tanulmányhelyi biztosítását lehetővé teszi a párt-végrehajtóbizottság a Pártoktatók Háza keretein belül. Az a baj, hogy ezekkel a lehetőségekkel nem nagyon élünk, pedig az anyag tanulmányozásában még komoly lemaradások vannak.

A magam részéről úgy tanulmányozom a kongresszus anyagát, hogy az útmutató szerint négy részre felosztott anyagból, illetve irodalomból egy-egy részt egy héten belül gondosan áttanulmányozok és jegyzeteket. Így a négy fejezetet egy hónapon belül áttanulmányozom. A klasszikus irodalom idevonatkozó részénél és esetleg előttem nem világos kérdéseknél a Pártoktatók Háza lehetőségeit veszem igénybe.

Különös figyelmet kell fordítani véleményem szerint az anyag tanulmányozásánál a munkás-pártoktatás szövegének magasabb színvonalon való megvalósulására, a népi demokrácia miatt a proletárdiktatúra válfaja, a tanácsok szerepére, a tanácsok miatt államhatalmi szervek, a párttagság kötelességeire és ezzel kapcsolatban a módosított szervezeti szabályzat részletes elemzésére. Ezen feladatok tudatában, a hibák megszüntetésével készülünk a következő pártoktatási évre.

Szajkó István
propagandista.

LAKÁSAVATÓ

Új lakást kaptam — s most, hogy költözöm, eszembe jut sok régi költözés... Anyám szeméből hulló könny — özön, apám szeméből néma szenvedés. A lueskos, ősi, külvárosi utcán mint rozstart galya bolyong kis kocsi. — Hol a rév, hol megpihenhet útján, hol a fény, mely hívogatva int?

Emlékezem: a ház, hol születtem, egy külvárosi, szűk utcában állt. Homályos lyuk a lakás, a műhely, ágyban anyám — apám a földön hált. Egy sarkában vén csikó tűzhely állott, haj sokszor kihült rajta a fazék. Petróleum láng adott világot ha volt, — s ha nem, hát a holdas ég.

Hajnaltól napestig görnyedt apám, és anyám kényes nagysádokhoz járt... A mosoly korán elhervadt szép arcán. — A háziúr bére csak két napot várt. — Anyám csak félve szelt le kenyeret, és puha szóval töltötte hasam. Hány kérek-re volt „nincs” a felelet. ...Ha kitesznek, csak az utca van!

— S most lakásom ablakánál állva tűnik a múlt és távol a jövő! Új élet tüze gyulad minden házban, És új házior a dombroló! És bizalom, s hála ébred bennem, győzelmes hit: Az élet szép lesz itt! Tánmadhat száz és ezernyi ellen. Szabad népiünk, jövőt nem veszít!

SUDÁR MIKLÓS

Megalakult a Hazafias Népfront helyi-bizottsága

Szeptember 25-én a belvárosi szabadtéri színpadon ünnepélyes keretek között zajlott le a Hazafias Népfront előkészítő bizottságának választói nagygyűlése. A Nagygyűlésen mintegy hat-hétszázán jöttek össze, hogy megválasszák Komló népfrent-bizottságát. Símek Árpád elvtárs tanácselnök megnyitotta az ünnepi beszédét. Beszédében többek között ezeket mondotta:

— A Hazafias Népfrontban a függetlenség és a szabadság évszázados küzdelmekben fogant eszméi szervezen forrnak össze a szabadság tíz esztendeje alatt diadalmasan fejlődő demokratikus és szocialista eszmékkel.

A Hazafias Népfrent tehát a megváltozott történelmi körülmények között eszméileg folytatja és kiterjeszti a nemzeti egységért vívott százados harcok és pártunk népfrentpoli-

tikája legnemesebb hagyományait. Szervezésben és tartalmában azonban új mozgalom, mert népi demokráciánk új szakaszában jön létre, új célja, új jelentősége van — majd így folytatta:

— Bonyolultak és nehezek az előttünk álló feladatok.

Ahhoz, hogy magasabb fokra tudjuk emelni, hogy megszilárdíthassuk a népjóltét eddigi eredményeit, megalapozhassuk az élet-színvonal további növekedését, elsősorban is termelési terüinket maradéktalanul teljesíteni kell.

A komlói bányászok több, mint 30 ezer tonna szénrel adósak népgazdaságunknak. Ez a jelentős szénadós-ság súlyosan veszélyezteti azon üzemek tervteljesítését, melyek közvetve vagy közvetlenül összefüggésben vannak a szénrel.

Ezért a Hazafias Népfrent helyi-bizottságának legfontosabb feladata, hogy harcra indítsa Komló dolgozóit a szénleamaradás behozásáért.

Majd ismertette Komló Hazafias Népfrent bizottsága akció programjának célkitűzéseit és befejezésül ezeket mondotta:

— Juttassa kifejezésre minden komlói dolgozó azt, hogy egyetért a párt programjával úgy, hogy több szentet, több lakást, több kulturális és szociális létesítményt, művelődési és sportolási lehetőséget teremtsen a város dolgozóinak.

Ezután került sor a Hazafias Népfrent 40 tagú komlói helyi bizottságának megválasztására. A választás során olyan dolgozók kerültek a népfrent-bizottságba, mint Kusz János, Oláh József, Novacsics János, Dr. Ormos Károly, Pinter Mihály, Pfeifer Alajos és Szilas Rudolf. A 40 tagú bizottság úgy határozott, hogy pár napon belül megtartja első ülését és részletes tervet készít az előkövetkező munkákra. A nagygyűlést megválasztotta a megyei, illetve az országos kongresszus küldöttein is.

Október 3-án kezdődik az ideji könyvhét

Ebben az évben tízed szer rendezük meg a felszabadult magyar könyv ünnepét. A könyvkiadók számtalan, régen várt klasszikus kiadvánnyal kedveskednek ez alkalommal az olvasóközönségnek. Szép izléses kötetben, nagy mesemondók, Jókai Mór több művét jelentették meg. Többek között „A köszívű ember fiait”, „Lőrökvilág Magyarországon”, Erdély aranykorát.

A csillogós sziporkázó és pártatlan humorú Karinyth Frigyes művei közül ismét kiadásra kerül az „Omniusz”, a „Tanár úr kérem”. Megjelenik egyik legnagyobb sikerű műve, az „Így írta” is.

Móricz Zsigmondnak, a magyar olvasóközönség másik kedvenc író-

jának a „Rokonok”, „Elbeszélések” IV. kötete, „Pillangó” című művei kerülnek forgalomba.

Ezenkívül a magyar irodalom számos kiemelkedő alkotása, Móra Aranykoporsó, Krúdy Gyula: Hét bagoly, Boldogult úrfi koromban, Tamási Áron: Szegénység szárnyai, József Attila: Összes versei, Mikszáth: Szent Péter esernyője, Elbeszélések I. kötet, Oravecz: Kócos, Veres Péter: Almáskert-je jelenik meg és kerül forgalomba az ünnepi könyvhét alatt.

Az orosz és szovjet irodalomból Puskin: Anyegin; Erenburg: Páris bukása, Maja Kovyckij: Neki a tollai, Panova: Évszakok, Tolsztoj: I. Péter című művek jelennek meg. Kiadásra kerülnek

nyugati, klasszikus és haladó írók művei közül: Lope de Vega, Mark Twain, Weerth Georg, André Stil, Howard Fast, La Fontaine, Balzac, Aristophanes, Swift, Verne, Fielding alkotásai.

Mit olvassunk, milyen könyvet válasszunk, ha vásárolunk? — vetődik fel a kérdés. Olvassuk azokat az írókat, akik megérdemlik megbecsülését és szeretetünket, mert ők is becsülték, szerették az emberiséget. Olvassuk azokat, akiknek igazsága nem múlik el, mert a jövőnek, nekünk írtak. Olvassuk azokat, akik velünk, köztünk élnek és rólunk adnak majd képet utódainknak. Olvassuk azokat, akik segítenek szeretőnknek nekünk, hogy sokkal többet tudjunk a világról, melynek sorsáért mi vagyunk felelősek.

Gábor Balázs:

HIÉNÁK...

Városunk rendőrhatalosa előzetes letartóztatásba helyezte Kemenes Györgyöt, a Komlói Készítéstechnikai Vállalat volt áruforgalmi osztályvezetőjét és Szokoli Lászlót, a vállalat ellenőreit. A vád minkeftőlük ellen: a nép vagyonának gondatlan, hűtlen kezelése és árdrágítás. A büntető kivizsgálása folyamatban van.

Egyszer volt, holnem volt, még az óperenciás tengeren is túl, ott ahol a kurta farkú malac tőr, élt egy bornagykereskedő, aki csak műborokat gyártott és adott el. A bornagykereskedő egyszer csak nagy beteg lett. Amikor már közel érezte halálós óráját, magához hívatta egyetlen fiát és így szólt hozzá:

— Most, mivel már ügyis meghalok elárulok neked egy titkot, — és ezzel magához húzta fiát és a fülebe súgta.

— Szőlőből is lehet bort csinálni! — Ezzel egyet sóhajtott, hátrahányat lott párnájára és kiadta „ártatlan” lelkét. Eddig a mese. Hogy miért juttott éppen ez most az eszembe? Csak azért, mert tudomást szereztem a Komlói Készítéstechnikai Vállalat volt áruforgalmi osztályvezetőjének Kemenes Györgynek, és a vállalat ellenőrének Szokoli Lászlónak az esetéről. Ok ugyan nem ezt súgták egymás fülebe, hanem azt: — és itt ebben az esetben az apa szerepét Kemenes játszotta:

— 6-8 Malligand fokos borból is lehet 13,8—14,2 Malligand fokos bort csinálni, Sőt, árdrágítani is lehet! Eddig a Kemenes — Szokoli féle eset rövid vázlatja és még egy: Van egy olyan közmondás itt nálunk magyarban, hogy:

— Minden zsák megtalálja a maga fojtját. Ez is vonatkozik Kemenesekre. De nézzük csak sorjában:

TAKÁCS FELKERESI KEMENEST

Ez év június közepe táján megjelent a vállalat központjában álláskezesés ügye alatt Takács József szederkényi lakos, aki azelőtt raktáros volt a Déldunántúli Üzemeltetési Vállalatnál. — Itt felkereste Kemeneset, aki a beszélgetés során említette Takácsnak, hogy a vállalatnak nagyobb mennyiségű borra lenne szüksége.

Takács kapva-kapott az alkalmon, — hiszen végrecéményben ezért is jött, a búsás haszonért — és elmondta, hogy községében, Szederkényben lehet felvásárolni nagyobb mennyiségű bort. A beszélgetés, az „állítás” ügy, ekkor abba maradt. A zsák,

mint Kemenes megtalálta fojtját, már mint Takácsot, a bor-felhajtót.

Majd egy alkalommal újból megjelent „állástügyben”, de most már 8—10 bormintát is hozott a szederkényi borokból. Ezek a borminták 10,6—12,8 Malligand fokot mutattak. Ekkor kezdődött a vásár.

Kemenes közölte Takácsal:

— Az erősebb, tehát a jobb minőségű borokból venne a vállalat egy nagyobb mennyiséget, ha kapna. — Takács, a fojt így válaszolt:

— Vállalom a nagyobb mennyiség felhajtását.

Kemenes, a zsák:

Több levél és jegyzőkönyv érkezett szerkesztőségünkbe a II. üzem-könyvnyi legénységállásának dolgozóitól. Leveleikből áradt a panasz, észrevétel és javaslat az ugyanott lévő 36-os bányakonyha vezetője és személyzete ellen. Hibák és hiányosságok hosszú sora volt leírva a munkáslevelekben.

Egyik poros, tikkadt szeptemberi délután kezembe vettem „vándorbotomat” és nekivágtam a közkönyv-nyi hegyoldalnak. Utam végcélja a „hat-szekciós” legényszálló volt. Megállva előtte, elgönyörködtem a szép épületen. Sajnos az építészeti eme remekét nem sokáig nézhettem. A tikkadt melegben borzostól bűz terjengett a levegőben. Emelgyógymorral és elsőtétül szemmel elindultam hát, be az épületbe. Amíg felkapaszkodtam a lépcsőn a II. emeletre, állandóan magam előtt látam azt a sok szemetet és ételhulladékokat, amely az épület köré volt öntve. Már vissza akartam fordulni abban a hiszemben, hogy itt egy élő, egészséges lelket sem fogok találni. Balsejtlem azonban nem vált valóra. A II. emelet egyik szobájából hangfoszlányokat hallottam kiszűrődni. Hja! Ugy látszik vannak még emberek, kiknek nem árt meg semmi sem.

Bélelve a szobába, három embert pillantottam meg. Beszélgettek. Engem megpillantva elhallgattak és kérdőn néztek rám. Bemutatkoztam, majd elmondtam jövetelem célját. Nosza, volt mit hallgatnom. Vagy másfél órán át csak úgy dől belőlük a panasz. Szinte egyszerre tört ki belőlük a szó, meg-megismételve:

— Nagy bajok vannak itt elvtárs. Ideje lenne már ezeken változtatni.

— Akkor írásbeli megbízást adok magának nagyobb mennyiségű bor felvásárlására és kap literenként 20 fillér jutalékot. Majd kiállította a megbízólevelet és abban hivatkozott a Bel. Ker. azon utasítására, amely a bor szabad felvásárlását szabályozta. Ezután jött a harmadik személy.

Kemenes György június 22-én utasította Szokoli László ellenőrt:

— Vegyen fel a pénztárból 100.000 forintot. Menjen ki Szederkénybe, keresse fel Takács Józsefet és vásárolja fel a lefokolt bort 10—11 forintos áron.

(Folytatása következik.)

Szervusz... szervusz... mi ujság?...

Moslék termelés folyik itt, minőségi moslék termelés.

— Hát a közéletet és vállalat ellenőreit nem járnak ide? — kérdeztem.

— De, elszoktak jönni — felelő Tóth elvtárs, a főgondnok, — csak éppen nem ellenőriznek. Szervusz... szervusz... mi ujság... hogy vagytok... nincs valami nagyobb dísznőség... na jól van öregem, de már megyek is, mert még sok helyre kell mennem... szervusz... — és be van fejezve az ell-nörzés.

Ilyen ellenőrzés bizony semmi. Az ilyen ellenőrzés jobban tennék ha otthon maradnának. Mert több értékű cipőtalpat koptatnak el, mint amennyit munkájuk ér.

— Hogy vannak megelégedve az étel minőségével, mennyiségével? — tesszem fel a kérdést Boskovics Ferencnek.

— A mennyiséggel van, sokszor baj. Például 11-én reggelire pótlék-ként sajt volt. Többben keveselték a mennyiséget, — köztük jó magam is — próbáljékppen tehát lemértetem 15—20 adagot. Átlagosan 1—1 és fél dekagramm hiányzott minden adagból. De előfordul ez nemcsak a sajtnál, hanem a szalonna, vaj, szalámi, vagy egyéb pótlékoknál is. Nem tudom, az így megmaradt tetemes mennyiség hová tűnik? — fordul felénk kérdő arccal Boskovics elvtárs.

Tetemes mennyiség? Bizony az. Mert ha csak 1 dekát vesznek el egy adagból, az étkezési létszámhoz viszonyítva 8—9 kilogrammot jelent. Mennyi a sajt, szalámi, szalonna, vaj ára? Mindenki tudja, ennyi az ilyen 8—9 kilós „tévedések” ára?

300—400 forint. És ki teszi zsebre ezt a pénzt? Ezt is szeretné, de nagyon szeretné mindenki tudni. Főleg a konyhán étkező 800—900 bányász dolgozó.

— Nemcsak a mennyiséggel van baj, hanem a minőséggel is — mondja a közben bejött Tauber Ferenc. — A MEZŐKER olyan gyümölcs-árut küld, amelyet a boltok már nem vesznek át. Eretilen alma, körte, ehettelen dinnye, ez mind megtalálható nálunk. A telepvezető „hűt”-ilyet küldtek” megjegyzéssel átveszi a rossz, selejt árut.

Közben lassan megtelik a szoba. Egymásután jönnek a Koltai Ferenc, Verőcei László, Vőfény István, Fabriczi György, Soltész Miklós, Bagó László bányászok. Csendben leülnek, hallgatnak. Mikor megtudják miről folyik a beszélgetés, élénkebb lesz a kis csoport.

— Rendet kell teremteni! — ez egyöntetű véleményük.

— Ellenben a moslék minősége javult — mondja hangosabban Boskovics Ferenc. — Mert itt van például a 11-i kukorica eset. Teljesen beérlett kukoricát kaptunk a vascsohához. Hát mik vagyunk mi, hogy beérett, kemény kukoricát ropogtassunk, együnk. Nem ette meg senki, mind a moslékba lett öntve.

Igen. Javult a moslék minősége. Mert 800 főt számítva, amely a konyhán étkezik, 800 cső kukoricával „javult” a minőség. De javul a moslék minősége a sok almától, körte-től. Ugyanakkor a dolgozók csak a felét kapják meg az előírt mennyiségnek. A sok leveshűstől, amit nem osztanak ki, Gyerünk a mos-

lékba vele, hadd javuljon a minőség.

— Ezek szerint a jános sertés-hizlalda nagyon jól jár a maguk „minőség” moslékéval.

— Igen ám, de azt nem a hizlalda kapja — feleli a tömegből valaki. — Elviszi a telepvezető meg a személyzet. Baloghnak, a telepvezetőnek négy, a többieknek is van egy-két dísznőség. Azoknak kell ám a moslék, de mennyire kell.

Lassan kezdem megérteni miért termeinek „minőségi” moslékot és minél többet a közkönyvnyi 36-os bányakonyhán. Felvetődnek azonban egyéb dolgok is. A fárdatatlanak látszó bányász ajkak nem győznek beszélni a részeges pincérről, piszkos konyharól, vizeskuncsóról, poharakról, ételphianyáról és számos, régóta megoldásra váró hibáról, problémákról.

Kint lassan sötétedik. A nap vörösrös korongja eltűnt a láthatárszélén. Alábbhagyott a gyermekszíva is. Az egésznapos játszmában elfáradt kicsik haszalládtak. Othon édesanyjuk szoknyáját vagy kötényét fogva, csacsogva, csicseregve, — mint ereszt alatt az éhes kisfecskék — kéri a jól megérdemelt, bőséges vacsorát.

Itt bent a szobában már villanyt kellett gyújtani. Az erős fény visszauterül a bányászok acélos tekintetén. Hallgatnak. Gondolkodnak. Az előbb elmondott szavak, mondatok foglalkoztatják őket. Mikor lesz itt rend? — ez járhat eszükbe. Ahogy elnézem őket és lepillantok teletit jegyjetűzetemre, az az érzés vesz erőt rajtam: hamarosan,

Kezemmel az ajtó kilincsét fogva, ehhez kívánok nekik búcsúzóul Jó szerencsét.

A haza javára, a magad hasznára jegyezz békekölesönt!

A kommunistáknak, a kommunista vezetőknek a feladatok végrehajtásában a tömegek között a helye...

Komló kommunistái a megyei pártbizottságok tanácskozási után, szeptember 22-én, csütörtökön pártaktiván tárgyalták meg a tennivalókat a politikai munka, a termelés, a munkafegyelmek, a gazdaságosság megszilárdítása terén.

A városi párt-végrehajtóbizottság beszámolójában Bogár elvtárs a végrehajtóbizottság első titkára ismertette azokat a hiányosságokat, melyek gátolják jelen esetben is Komlón a gazdaságosság, egyenletes terjedését. A beszámoló megállapította:

„A Komló Városi Párt-Végrehajtóbizottság, az alapszervezetek, tömegszervezetek és Szénbányászati Tröszt, ezenkívül egyes üzemek több ízben megtárgyalták pártunk III. kongresszusának határozatait, a határozat végrehajtása során elkövetett hibákat, hiányosságokat, azok kijavításának módját.

Ennek ellenére a határozatok maradéktalan végrehajtása terén jelentős eredményekről a mai napig nem beszélhetünk. Nem jutottunk előre a széntermelési tervek teljesítése terén, nem alakult kielégítően a szén önköltsége mérlege, jelentős, sőt túl sok ráfizetéssel

dolgozik az építőipar, nem folyik jól a tömegek politikai nevelése, a nép vagyonat, értékeit még mindig sok felesleges kiadás terheli.

Mindezek a felsorolt tények igen súlyosan vetik fel a felelősség kérdését a párt-végrehajtóbizottsága, a párt-szervezetek, szakszervezetek és gazdasági vezetőszerkezetek felé. Ezek okát abban láthatjuk, hogy nem minden szerv értette meg eléggé a Központi Vezetőség határozatait, nem sikerült még megfelelő széles, határozott tömegharcot kezdeményezni a párt- és politikájának érdekében.

A feladat itt Komlón éppen abból áll, hogy a kongresszus határozatait a párt, tömeg és gazdasági szervek széles, aktív tömegharcot kezdeményezzenek. Hogyan és mi módon ez a kérdés.

Senki ne gondoljon egy különleges formára, módszerre. Nem különlegességekről, valamiféle varázslatról van itt szó, hanem arról, hogy megmagyarázzuk a tömegeknek a párt politikáját, saját munkájuk jelentőségét. Arról van szó, hogy az eddigi jelszavakat felváltjuk apróprézzé, hogy a tettekkel, a hiányosságok, az akadályok bátor feltárásával vígyük harcba a dol-

gozó tömegeket, itt Komlón a bányászokat, az építőket és egyéb dolgozókat a lazaságok, a nemtörődömségek, a pazarlás az állam vagyónak elherdálása ellen.

Ahogy megértette mindenki azt, hogy az életszínvonal emelkedése egyet jelent a több szórakozással, a több ruhával, a több borral, sörrel, hússal, zsirral, kenyérral, vagy egyéb közszükségleti cikkel, s ha így értelmezik, akkor helyesen értelmezik. Mert a kulturáltabb élet több szórakozást, jobb életet is jelent a dolgozóknak. De ugyanígy meg kell érteni azt a tény is, hogy mindez a körülmény nem jelent kevesebb munkát, kevesebb kötelezettséget. Meg kell mondjuk minden dolgozóknak itt Komlón is világosan: az életszínvonalat nem lehet csak a raktárból emelni, ehhez a termelés szakadatlan emelkedése kell, újat kell gyártani, ehhez pedig több és jobb szénre, a terv rendszeres teljesítésére, az adósság törlesztésére van szükség.

Sokan nem így értik ezt még Komlón. S ezért mi magunk kommunisták, elsősorban vezető kommunisták vagyunk a felelősök. Számos tanujelét tapasztalhatjuk ennek. De nézzük sorjában:

Ezzel érvelj:

Ezer forintot jegyzett

Zag Mihály a Szénbányászati Tröszt II. üzem kökönyösi „Jó szerencsét” bányászotthon portása. Becsületben megőszült, munkáját pontosan ellátó, rokkant vajúr. A föld mélyének dolgozója volt ő sok-sok éven át.

Rokkantsága után, bárhogy is szeretett volna, bányába nem mehetett. Azt kérte hát, tegyék olyan beosztásba, hol bányászok közt lehet. El is helyezték Zag bácsit. Bányászok közt van, meg is van vele elégedve. De övele is megvannak elégedve az otthon lakót.

Mikor a kölcsönjegyzési iffel felkeresték, első szóra 1000 forintot jegyzett. A körje csoportosuló fiatal bányászoknak pedig ezeket mondta: 600 forint a fizetésem, de ezret jegyeztek. Tiértetek, a ti még ezebb, még boldogabb jövőtökért. Sokat szenvedtem a multban, boldogan élek a jelenben. Jegyeztek, örömmel jegyeztek. — Azért, hogy ha én már nem is érem meg, de ti fiaim, még boldogabban éljétek a nektek épülő vidámabb jövőben.

Példamutató dolgozók

Az elmúlt napok városban és falun egyaránt a példamutató, a haza iránti hűség sok nagyszerű bizonyítékát adták. Sokszázezer dolgozó örömmel adta kölcsön forintjait az államnak, hogy szebb, jobb, tartalmasabb életet teremthessünk az ország minden dolgozója számára.

Számos kiváló példa mutatja városunkban is, hogy dolgozóink példásan kivették részüket a jegyzésből. Madarász Erzsébet, a kökönyösi II. üzem bányászotthonának fiatal, 16 éves dolgozója 400 forintot jegyzett.

Az ugyancsak ott dolgozó Lengyel Lászlóné 600 forintot, Dobrovics Emilné 500 forintot. Baracsi Pál portás 600 forintot, Borhidi Károlyné 500 forintot adtak kölcsön államunknak. A Helyipari Vállalatnál dolgozó Jó György cipész 1000 forintot, Nagy Emilné női szabó 1000 forintot jegyzett.

Ezen dolgozókat, kik egész havi fizetésük lejegyzésével példásan eleget tettek hazafias kötelességüknek, példaképpül állítjuk Komló összes dolgozó elé.

Súlyos lemaradással küzdünk a széntermelés terén

A kongresszus után sem a bányáiban, sem az építőipar egyetlen egy hónapban sem teljesítette tervét. Jelentős adóssággal növeltek ezzel egyrészt a szénbányászat adósságát, másrészt az építőiparban belül a helytelen, tervszerűtlen munkavégzés miatt kiadásait. Az önköltség, bár az elmúlt év hasonló időszakához csökkent, az utóbbi időben mégis jelentősen magasra emelkedett. Nem javult, hanem romlott a szén minősége. Ennek oka, hogy a bánya üzemeiben igen súlyosan megromlott a munkafegyelm, gyakori a lazaság, az anyag-pa-

zarlás, a hónap eleji lazulás, a hónap végi, vagy éppen a vasárnapi hátrámunka.

Ahelyett tehát, hogy a párt-szervezetek, a bányászok világos választ adták volna a III. pártkongresszus, határozatainak végrehajtására, több és jobb, olcsóbb szén, olcsóbb lakást biztosítottunk volna: a kényelmesség, a nemtörődömség, sok helyen súlyos, bűnös pazarlások, a vezetők felelőtlensége, a terv teljesítése iránt érzett közömbösség jellemezte az eddigi munkát.

Bátran, kell fellépni a munkafegyelm megsértői ellen

Igen sokszor hangzottunk már azt Komlón, hogy a tervteljesítés egyik legfontosabb feltétele a szilárd munkafegyelm. Sokszor elmondhattuk azt is, hogy a fegyelm terén a bányában lazaságok, hiányosságok vannak, hogy ezt, meg azt kellene tenni, de tenni itt is keveset tettünk.

Tűrhetetlen az az állapot, hogy Komlón a kiesett műszakszámok napi aránya oly magas, hogy abból egy 700-as létszámú üzem esik ki a termelésből. Ha csak ezt szüntetnénk meg akkor is biztosítva lenne, memicsak a napi tervek teljesítése, de a lemaradás behozása is.

A munkafegyelm megszilárdítása a termelés érdeke, az egész ország dolgozó népének az érdeke megköveteli tőlünk, hogy a munkafegyelm lazaságok terén számoljunk fel a keztyűs kez politikáját, az ezen a téren tapasztalható liberalizmust. Műszaki vezetőink, akadémiai eljenek jószakkal, amely egyben kötelességük is és politikai nevelőmunka mellett szélesebb körben alkalmaznák, ha kell az adminisztrációs eszközöket is.

Párt-szervezeteink, szakszervezeteink álljanak talpukra és ne tűrjenek olyan fajta fegyelmelési módszert, melyet egyes műszaki vezetők a „jó fiúk” politikájuként alkalmaztak a kötélpályá esetében. Hordó söröket gurítottak ki az ott dolgozóknak — így akarván megszilárdítani a munkafegyelmet — a jobb munkára ösztöklésre. Ugyan akkor a pálya kiesés az ott dolgozók fevelmezetlen munkája súlyos kiesést idéztek elő a tervteljesítésben.

Bátran, határozottan, keményen kell fellépni az igazolatlan mulasztásokkal szemben. A vezetők, karöltve a dolgozókkal nyilvános tárgyaláson döntsék el a notórius bumilizók, fevelmezetlenkedők, rendezavarók sorsát. Ugyan ahogy azt az aknamélyítők tették legutóbb, vagy mint a szénosztályozó dolgozói tették.

A termelési tervek teljesítése, a fegyelm megszilárdítása igen kemény kezű és nagy határozottságot kíván. Keményen kell fellépni minden párt- és gazdasági vezető felé, aki nem követeli meg a rendet, a fegyelmet. Ezt kívánja tőlünk a dolgozó nép, a haza érdeke.

Fontos feladatnak tartják az önköltségsükkentést

A Béta-aknai üzem műszaki vezetői látva feladatunk nagyságát, fontosságát, felmérték üzemük helyzetét és tervet készítettek, hogy a szén előállítás költsége, jóval a tervezett alá csökkentsék. Ezt elválaszthatatlan feladatnak tekintik, mert a termelési tervek teljesítése, és a szén előállítási árának csökkentése szorosan összefügg.

A második negyedévben nem sok eredményt értek el ezen a téren. A tonnánkénti előállítási költséget 0.39 forinttal túlhaladták. Nem sok a túllépés, de az üzem vezetői még sem nyugodtak meg: a tervezett alá szorítani! Ez volt a jelszó.

A III. negyedévben már érték el eredményt. A szén tonnánkénti előállítási költsége 4.07 forinttal csökkent júliusban, augusztusban már 7.96 forinttal.

Amikor még „országos” név kellett a képviselőshöz

A gyógyyszeresnek olyan hangja volt, mint egy bölénynek s annyi ember erejéig eresztette ki, amennyire kellett. Itt elegendő volt az ő orgánumával a közönséges használati hang.

—Tisztelet értekezlet! En a magam részéről Katángy Menyhért volt képviselő urat, országos nevű házankfiát, ajánlom.

AZ ISMÉRETLEN NEV meglepett mindenkit. Ki az? Kit mondott? Minden szem a polgármesterre tapadt.

Az pedig így szólt a siri csöndben, a fejét hátra vetve s a jobb kezét hullámosan megmozgatva a levegőben:

— E név előtt tisztelt uraim, levezzem én is a kalapot.

Örület, dobhártya, repesztő éljen zúgott föl, mely nem akart megszűnni. Maga a polgármester is fölkiáltott, a kalapját meglejtve: „Eljen Katángy Menyhért!” Ujra föl-kavarodott az éljen-áradat s vadul, szilajon hömpölygött, hol a balsark erősebben, hol a jobbon, s ha itt meggyengült, amott tört ki újra, magával ragadta a karzatot, és kiömlött az utcára, hol az úcsorgó csöcselék fölkapta a nevet és kiáltotta föl, rosszul, százele variációban.

Hiába rázta a csengettyűt, ott bent dombrói Dombrovgyi Antal, a párt-elnök, végre is összetett kezekkel kellett könyörögnie, engedjék ki-mondani a határozatot, hogy Körtvélyes egyhangú képviselőjelöltje Katángy Menyhért.

Ime egy részlet Mikszáth Kálmán: „A körtvélyesi csiny” című regényéből. Tudta a nép, hogy kit „választ” meg? Nem. Nem is ismerte, de még hírét sem hallotta maga a polgármester sem. A méltóságos báró-jóispán úr ajánlotta, az ő ajánlata viszont szent és sérthetetlen. Ki ez az illető? Nem fontos. A körtvélyesieknek „országos név” kellett, erre ráfogták hát, hogy az. Már pedig ha a polgármester is azt állítja, sőt még

a kalapját is levezzé előtte, akkor egész biztos, hogy az. A valóságban viszont csak „rokona” volt talán a jóispánnak. Meg kellett választani.

No meg hát a bor, sör, „Ha erre szavazol, iszol, ha nem, nem iszol.” És miért ne ivott volna a kiszálmányolt, elnyomott nép? Önekk teljesen mindegy volt, ki a képviselő. Egyiktől sem kaptak semmit sem. Ezután sem fognak. Arra szavaznak hát, aki többet fizet, ahol többet lehet inni. Megválasztották az, akit éppen kijelöltek az urak számlára. Sose látták, sose ismerték.

A mult elnyomott, kifosztott, nincstelen népe átok-magyarországának szomorú, de megtörtént regénye ez. A nép, a dolgozó nép, nem számított emberszámba. Az kérhető, könyöröghetett urainak, nem kapott tőlük csak botot és csendőrszuronyt.

Városban a munkás, falun a paraszt nyögte évtizedekig e jármot. Panaszra nem mehetett. Hová is ment volna? A jóispán úrhoz, jó-jegyző úrhoz, vagy a községi képviselő testület egyik urához? Mert úr volt akkor mindenki. Még a jegyző kuttyája s. Csak a parasztot, a munkást nem vették emberszámba. Hányszor lett kikérgetve a paraszt a főjegyző irodájából csupán azért, mert „paraszt” szaga volt. Hányszor lett a munkás figyelmeztetve, be ne piszkítsa olajos ruhájával az irodát. És hányszor lett kiküldve síró bányász asszony azaz, hogy „maga nem tud semmit, küldje a férjét”. Hányszor, de hányszor.

SÓTET FÁTYOL TAKARJA már e gúnyos multat. A felszabadult, vidáman dolgozó nép lassan kezdi már talán elfelejteni e sötét joltot. Uj közigazgatási rendszerünk, a tanácsok jó munkájának, szeretetének bizonyítéka ez.

Igen. Felejténi, felejtünk. De azt a sok szegényt és megáztatást, amit elviseltünk, megbocsájtani nem tudjuk; soha, soha!

A nép bizalommal fordul képviselőihez

Négy éve annak, hogy közigazgatási rendszerünk a nép választotta tanácsokon alapszik. Tanácsaink megjelenésével kiűztük a hivatalokból a régi, bürokratikus közigazgatási rendszert. Ma a dolgozó nép küldöttei ülnek a tanácsok irodáiban. Ok intézik ügyes-bajos dolgaikat. A nép pedig bizalommal fordul hozzájuk, mert az ő választottai.

Ismerik egymást. Együtt küzdöttek, együtt szenvedtek a multban, együtt építik a jelent és a még szebb jövőt is. Együtt, közösen a néppel. Mert hisz nem mostoha-gyerekek, grófok, bárók ok, hanem édes testvérek, a nép fia. Képviselőik. A nép képviselői.

Megválasztásukhoz nem kellett, országos név”, báról, vagy grófi cím. Nem kellett száz liter számsra bor és sör. Elég volt annyi, hogy munkás, paraszt, bányász vagy tsz. elnök, tanítónő vagy parasztasszony. Ember kellett csupán, nem bor. Ember. Becsületos, tisztamultú munkás

vagy parasztember. Mert ismerték egymást. Maguk választottak, maguknak, saját magukból.

Négy év távlatából meg kell állapítani, jól választottak. A nép választottjai jól dolgoztak, megállták helyüket. Kisebb hibáktól eltérően megbízottak, érdemek voltak a nép bizalmára. Együtt dolgoztak, apa és fia. Hús a húsból, vér a vérből.

Két hónap múlva ismét választ dolgozó népünk. Megválasztja tanácsainkba az arra legérdemesebb, legkiválóbb dolgozókat. A választás célja tanácsrendszerünk megerősítése, a tanácsok és a dolgozó tömeg kapcsolatának megszilárdítása, az új tanácstörvény jegyzése. Dolgozóink vidáman járulnak majd az urnákhoz, mert ismerik őket, tudják kiket választanak. Tudják, hogy leadott szavazatukkal saját maguk jólétét, virágzóbb életét segítik elő.

A KOMLÓI KISKERESKEDELMI VÁLLALAT különböző szakszervezeteibe a következő árak érkeztek és kaphatók:

Olcsó árban fiú, bársony és düfín ruhák 210—450 Ft-ig. Uj divatfazonban női divatkabátok, minden fajta színben és méretben: 550—1500 Ft-ig. Férfi öltönyök 850—1180 Ft-ig. Bélelt

Az ígért, csak ígért maradt

Ki ne emlékezne milyen fogadalmakat tettek üzemünk, a tröszt, a párt, az ország dolgozó felé az első negyedév, vagy éppen az első élv sikerrel teljesítése után. Vegyük csak elő a papírost, melynek túrelmes hátára írjuk immár két ízben, így április 29-én és augusztus 6-án „A második negyedévben 5560 tonna szén többtermeléssel vállaltunk — vagy augusztus 6-án ezt vállaltuk: „Ígérjük, hogy augusztus hónapól kezdve olyan elszántásgal és akarattal fogunk a tervteljesítéshez és a júliusi lemaradás behozásához, amely a Komló Szénbányászati Tröszt 1954 évi széntermelési tervének maradéktalan teljesítését fogja biztosítani.”

Ígértünk, de nem tettünk. Augusztus 1-én arról beszélünk, hogy 20 ezer tonna szénnel tartozunk, ma már azt mondhatjuk szegénykezve, hogy 27 ezer tonna szénnel növeltük adósságunkat és nem váltottuk valóra adott szavunkat.

A kommunisták tudják ezt és mégis eltűrik, hogy egyes üzemek vezetői felelőtlenül ígérjessenek, hogy négy hónapja immár ne teljesítsük a tervet, hátul kullogjunk. Meg kell mondjuk mindenki előtt világosan: ezért a súlyos lemar-

dását a szénbánya vonalán a párt előtt, a nép előtt elsősorban mi kommunisták vagyunk felelősök.

A magunk jóletének sorsa a bányában, a gyárakban, a földeken dől el. S, hogy a terveket, hogyan teljesítjük ez rajtunk bányászokon, kommunistákon, kommunista vezetőknél múlik. Ha nem termelünk több, jobb és olcsóbb szén, ha nem adjuk meg a mezőgazdaság fejlesztéséhez a szükséges támogatást, akkor nem lesz több kenyér, zsir, tej, hús és egyéb mezőgazdasági termék. Nem lesz több gép, nem járnak akkor rendszeren a vonatok nem lesz fűtött iskola, kórház, bölcsöde, napközi és szülőotthon. Nem lesznek meleg családi tűz helyek. Egyszóval

nem ígérték kellenek most ide, hanem konkrét tettek.

Rendszeres, naponként egyenletesen emelkedő széntermelés, jóminőségű gázzsén termelés. Ez a mi feladatunk.

Példamutató kell most ide. Kommunista példamutató. Olyan példamutató, mint a Béta-aknai kommunisták példamutatója. Ahol a kommunisták, a vezetők élenjárnak! A dolgozók között végzik munkájukat.

Sok még a pazarló, bűnös tevékenység

A drágántermelés csökkentése érdekében tett intézkedések sem kielégítőek a trösztnél. Ha a közeljövőben erre nem történik hathatós intézkedés akkor továbbra is bűnös, pazarló tevékenységek jellemzik a Komló Szénbányászati Tröszt és az alája tartozó üzemek munkáját a nép vagyónál szemben.

Ma igen nagy a bánya üzemeinél felüls vezetőitől kezdve lefelé a bányászokig a közömbösség, nemtörődömség, a pazarlás. Ma még az a helyzet Komlón, hogy nem folyik következetes, kemény harc sem a párt-szervezetek, sem a gazdasági vezetők részéről nemcsak a fillérekért, hanem a milliókért sem.

A bánya munkahelyein még ma is hevernek gondozatlanul a különböző számszámok, gépek, drága bányaberendezések, motorok, fejtőköl-lapácsok és más egyéb felszerelések. Ez annál is inkább tűrhetetlen és a liberalizmust, opportunizmust mutatja, mert az üzemek vezetői, párttitkáraink, szakszervezeti vezetőink, DISZ titkáraink egyszerűen tudomásul veszik ezeket és nem tesznek kellő intézkedést ezek felszámolására.

Nem jobb a helyzet az építőipar területén sem. Az építőipar vezetői

az utóbbi időben rendkívül sok és komoly figyelemet kaptak a drágán termelésért. Ennek ellenére az elmúlt negyedévben több millió forinttal termeltek drágábban a megengedettnél. Azonban felelősségrevonás eddig sem a bánya, sem az építőipar területén nem történt.

Elmondhatjuk: ma annyi az elfekvő anyag Komlón, hogy ebből egy másik Komló lehetne építeni. Nem beszélve a sárba dobott anyagokról. És a legnagyobb hiba az, hogy ezekben az anyagokban mindenki kenyéret, kedvére turkálhat, hordhatja. Saját céljaira felhasználhatja minden különösebb felelősségrevonás nélkül. Ilyen körülmények mellett életszínvonalat emelni nem lehet.

Milliókat dobálunk és dobálunk el tehát gondatlanul. Pazaroltuk az állam, a nép vagyonat. Beszélünk az önköltségről, a termelékenységéről, de csak beszélünk, tenni vajmi keveset tettünk. Ennek meg kell szünni végre. Most már cselekedniünk kell. Neki kell látni a takarékoságnak. Nem szabad megtérni a további felelőtlenséget, s ebben elsősorban nekünk kommunistáknak kell példát mutatnunk.

KOMLÓI HÍREK

A KOMLÓI VEGYESIPARI VALLALAT III. negyedévi tervét szeptember 1-ig befejezte. Vállalták, hogy terven felül terméket szeptember 30-ig 150 %-ra teljesítik. Jó eredményeket értek el egyes brigádok. Így a szígyártó brigád 150 %, bográr brigád 105 %, festő brigád 150 %, kovács brigád 145 %, gumipari brigád 110 %-ra teljesítették tervüket.

A versenyben kitűntek Barka István gumivívó 214 %, Póth János kovács 169%, Szerfert Márton kovács 169%, Krikler Mihály szabó 192 %, Elter Mátyás cipész 145 %, Gerner József cipész 169 %, Andok József cipész 163 %-os egyéni eredményeikkel.

UJ TAVFÜTÉSI HALÓZAT KOMLÓN

A párház, tanácsház, postaépület és szállodaépület központi fűtés beszereléséhez a földmunkák befejeződtek. Rövidesen megkezdik a csőhálózat lefektetését is.

IDÉNYVÉGI VÁSÁR

A Komló Helyiipari Vállalat vezetősége október 1-ig az „Eva” vászáronban idényvégi vásárt rendez, melyen leszállított árrakkal.

MEGJAVULT A ZÖLDSÉG-ELLÁTÁS

A mágocsi és kaposszekcsői termelőszövetkezetek valamint az egyéni gazdák naponként paradicsomból 50 mázsát, zöldborsókból 35 mázsát szállítanak Komlóra. Ezzel a mennyiséggel nagyjából biztosítva van Komló paradicsommal és paprikával való ellátása.

Ellenőrizzük a választói névjegyzéket!

A Komló Városi Tanács végrehajtó bizottsága értesíti a város lakosságát, hogy a tanács választáshoz szükséges ideiglenes választói névjegyzék elkészült. Az ideiglenes választói névjegyzék szeptember 26-tól október 3-ig közszemlére van kitéve azt mindenki megtekintheti a tanács épület I. emelet 114 szobájában.

A végrehajtóbizottság felhívja a város lakosságának figyelmét, hogy az ideiglenes névjegyzékből történt törvényellenes kihagyás, vagy a névjegyzékbe történt törvényellenes felvétel miatt bárki felszólalással élhet. A felszólalást a tanács I. emelet 114. szobájában lehet megtenni írásban, vagy szóban. Ha a kihagyás folytán olyan személy él felszólalással, aki összeírólapot nem töltött ki, az a végrehajtó bizottságtól igénylendő összeírólapon kérheti a névjegyzékbe való felvételét. A felszólalás időpontja 1954. szeptember 27-től október 5-ig tart.

Csaba Jenő a választási csoport vezetője

SZALICIL ÉRKEZETT

Nagyobb mennyiségű szalicil érkezett városunkba, mely a kiskereskedelem vállalat boltjaiban a napokban kerül forgalomba.

A MEZOKER-nek 500 mázsa burgonya tartaléka van. A továbbiakban minden nap érkezik egy vagon burgonya Komlóra, ami biztosítja a zavartalan burgonya ellátást. A Mezőker már most gondoskodik a téli ellátásról. Több 30 vagon burgonyát tárolnak majd.

A 49/4 ÉPÍTÉSI VALLALAT

még ebben a hónapban befejezi az altároló irodaház építési munkálatait. A jövő hónap elején megkezdik munkálataikat a műszaki vállalatok dolgozói.

AMATŐR FÉNYKÉPKIALLÍTÁS KOMLÓN

Az Építők „Zrinyi Ilona” kultúrotthonban amatőr fényképkiallítás nyílt. A kiállításon résztvehet minden amatőr fényképész saját felvételeivel. A kiállításra szánt képek filmjeit a kultúrotthon fotóköré díjmentesen felnagyítja. A nagytított fényképet a kiállítás után a felvétel készítőjének ajándékozza a rendezőség. A kiállítás legszebb felvételei díjazva lesznek.

UJ LAKÁSOK KÖKÖNYÖSBEN

Még ebben a hónapban 14 kétszobás lakást adnak át kökényösben Komló dolgozóinak. Ha a 73/5-ös Szakiipari Vállalat fokozottabban gondoskodik a parkettázásról, 14 helyett 75 lakásba költözködhetnének be dolgozóink.

Az egyes üzem eltávolította...

A szénbánya I. üzeméhez tartozott Molnár Gábor csillék. Az üzemhez 1953. április 3-án került. Júniusban már bumlizott. Szó ami szó összesen 41 igazolatlan műszakja volt. Ezen túlmenően álbetegeskedett is. Részeskedett. Ittas állapotban nyomafestéket nem tűrő hangon szidalmazta hatóságunkat. Szóval cégéres bitang vált belőle.

Poska Cs. Sándor gyakorló vajúr az év március 28-án vizsgázott az iskolán. Ezután az I. üzemhez került gyakorlóvájárának. Egy napot dolgozott, azután eltávozott Komlóról önkényesen. Szeptember 7-én újból jelentkezett munkára, visszasírta magát. Visszavették. Ismét egy napot dolgozott, hogy megkapja étkezési jegyét. Majd újból eltűnt, szeptember 22-én újból előkerült.

Igy nézett ki e két munkakerülő. Most elérték sorsukat. Az üzem súlyos munkafegyelmértés miatt, részeskedés miatt az üzemtől eltávolította mindkettőt. Hatóságunk pedig megvonta tőlük a komlói tartózkodási engedélyt.

JELENTKEZZ A TORNA SPORTRA

A Komló Bányász Sportkör tornaszakosztálya felhívja azon fiatalok figyelmét, akik a torna sportot kedvelik, jelentkezzenek Csaba András edzőnél a szakosztályi felvételük céljából.

Jelentkezni lehet naponta d. u. 6 órától a Belvárosi Ált. iskola tornatermében.

SPORTSZERETŐ SZÜLŐK FIGYELMEBE

A Komló Bányász Sportkör október hó 1-től gyermektorna órákat szervez, melyre 4 éves kortól 10 éves korig irathatók be leány és fiú gyermekek. A gyermektorna órák anyagában talaj és szor gyakorlatok, ritmikus torna és játékok szerepelnek.

Jelentkezni lehet Komló Bányász Sportkör irodájában, Kökényös, volt napköziotthon.

A beiratkozás feltételeiről személyesen vagy telefonon (tel. sz.: 209.) lehet érdeklődni.

ÚJ KOMLÓ

az MDP komlói párt-végrehajtóbizottság, a DISZ, a Tröszt és a szakszervezeti bizottság lapja.

Felölös szerkesztő: Gábor Balázs
 Felelős kiadó: Bogár János
 Szerkesztőség: Komló, Pártszékház, fsz. 1. 2.
 Telefon: 58, 569
 Kiadóhivatal: Dunántúli Napló Lapkiadó-vállalat, Pécs, Mogyoró-utca 16.
 Baranyamegyei Szikra Nyomda Pécs, Munkácsy Mihály-utca 10. sz.
 Telefon: 20-27.
 Nyomdaiért felel, Melles Rezső.

Komló Bányász—Pápai Vörös Lobogó 4:0 (1:0)

Komló, kökényösi pálya. 1500 néző, vezető: Markovics (Török, Ligeti).
 Komló Bányász: Magyar — Kanizsai, Csárdás, Daum I. — Orosz, Fáskert, Pólinger, Károlyi, Szám II, Szám I, Daum II. Edző: Vágó Zoltán.
 Pápai Vörös Lobogó: Fendrik — Kassai, Kerekes, Sass — Simon, Nyiva — Besenyel, Vámos I, Orbán, Vámos II, Perényi. Edző: Vámos Ernő.

Már az első percben támad a hazai csapat. Pápa csak úgy tud hátrítani, hogy szögletre szerel. Pólinger beadását a vendégcsapat fedezeti megszerzik és hosszú íven a mezőnybe küldik. A labda Besenyelhez kerül, aki igyekszik veszedelmessé válni, de Csárdás szögletre szerel.

A 6. percben két szögletet harcol ki a hazai csapat csatársora, ami bizonyítja, hogy Komló fölényben van. Gól azonban nem születik, mert Daum II. beadását Szám I. mellé lövi.

A támadás erősödik, csak a pápaiak tőrőlén folyik a játék. Az erős nyomást úgy igyekeznek hátrítani a Vörös Lobogó védelme, hogy kézzel érinti a labdát. A játékvezető 11 est ítélt, amit Károlyi a jobb felső sarokba helyez, 1:0.

A 11. percben a vendégcsapat támadása gördül Magyar kapuja felé. Kanizsai nagyon veszélyes helyzetet teremt a kapu előtt,

mert hazaadását Besenyel leéri és Magyar csak nagy nyugalmának köszönheti, hogy nem született meg a kiegyenlítő gól. Az első féldő végéig sok helyzet adódik a hazai csatárak előtt, de esteget nem tudják kihasználni.

A második féldő a Komló Bányász fölényével kezdődik. Szép támadások. A 10. percben nagy kavargás van a pápaiak kapuja előtt. Szám II. kicszelezi a kaput és a hálóba lö, 2:0.

Majd a 25. percben változó az iram, a hazai csapat mégis többet támad. Fáskert Pólingernek játszik, Pólinger félmagasra beível és Károlyi, a kapu jobb sarkába lö, 3:0.

A 27. percben újra a komlóiak támadnak. Daum II. az alapvonalról ível befelé és Szám II. jól helyezkedve, kicszelez a kapust és a hálóba lö, 4:0.

A mérkőzés eredménye nem változott a továbbiakban. A hazai csapat megérdemelten győzött. Jó pontja a csatárknak, hogy több esetben hátrajött segíteni. Daum II. sokat hibázott, hosszú ideig nem volt a helyén, mindig közepén tartózkodott. Ezen csak a II. féldő utolsó perceiben változtott.

Jók: Magyar, Orosz, Károlyi, Fáskert, illetve Kerekes, Simon.

TORNA

Magas színvonalú küzdelmek és kevés induló jellemezte a Komló Bőke torna-versenyt. Érthetetlen a benevezett vidéki csapatok és versenyzők távolmaradása. A versenykiírásból eltérően csak az egyéni versenyt tudta a Városi TSB megrendezni, mert a csapatverseny megrendezéséhez szükséges két csapat nem állt rajthoz.

A csapatverseny lebonyolítására október végén kerül sor. Az egyéni versenyben nagy küzdelem alakult ki Turner Erzsébet, Podpácz Klára és Dombóvári Klára között, és az elsősg kérdését csak a pillanatnyi forma döntötte el. A versenyben Aranyos Mária sérülése miatt indulni nem tudott.

Orvondetes Rein Emma és Kovács Margit nagy eredményre. Egyéni összetett verseny: 1. Turner Erzsébet Komló Bányász 88,8 ponttal, 2. Podpácz Klára 87,8 ponttal, 3. Dombóvári Klára 85,9 ponttal, 4. Rein Emma 79,3 ponttal, 5. Kovács Margit 77,2 ponttal.

Nyújtó: 1. Turner Erzsébet 9,2, 2. Dombóvári Klára 9, 3. Podpácz Klára 8,2.
 Kéziszer: 1. Podpácz Klára 9,1, 2. Dombóvári Klára 8,9, 3. Turner Erzsébet 8,8.
 Gerenda: 1. Turner Erzsébet 17,3, 2. Podpácz Klára 16,8, 3. Rein Anna 16,8.
 Talaj: 1. Podpácz Klára 16,8, 2. Dombóvári Klára 18,6, 3. Turner Erzsébet 17,8.
 Felemáskorlát: 1. Turner Erzsébet 17,9, 2. Podpácz Klára 17, 3. Dombóvári Klára 16,7.

Ugrás: 1. Podpácz Klára 17,9, 2. Turner Erzsébet 17,6, 3. Dombóvári Klára 17,3.

A versenyzőknek szokatlan volt a szabadlécen való versenyzés, mely a gra-nd-és felemáskorlátot kapott gyengébb pontszámokban is visszatükröződik. Egyébként a komlói tornászok formája az országos bajnokság előtt megnyugtató és a jövőben komoly eredmények várhatók tőlük. Érthetetlen a közönség passzivitása ezzel a szép sportággal szemben. A versenyen nézők száma 15-20 néző volt.

Felhívás

A Komló Bányász Sportkör Elnöksége a nyilvántartásból megállapította, hogy igen sok elvtárs van, akik Bányász Sportkörtársági könyvvél rendelkeznek, tagdíjukat nem rendezték.

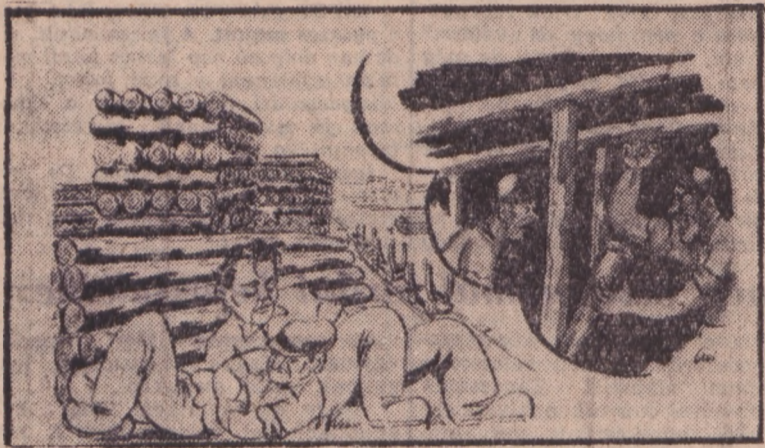
Kérjük, hogy ezek az elvtársak jelenjenek meg a sportirodában, hogy könyvük számát és tagsági díjukat rendezhessék (visszamenőleg is).

Cím: K.B.S.K. volt kökényösi napköziotthon.

Komló Bányász sportkör elnöksége.

Ez is előfordul

... ezért nincs megfelelő méretű bányafa a bányában.

„Fővárosi nivójú” zenekar

...és kik táncolnak zenéjükre.

Újból a szabadtéri mozi

A szabadtéri előadásra ajánlatos a következő felszereléseket vinni: téli ruhát és sámlit, mert nem ér le a padról senkinek a lába.

Bumli Jani csodálkozik

— Hukk... de gyorsan épül ez a város. Reggel még csak két kéményt volt és most este már négyet látok.

Hová menjünk?

Amikor a plakáttagasztók verseny-annak.

Úszóverseny a bányában

A VII. szint bányászai „majdnem” beállították a világescsot.

Fizetés napján történt.

— Hát téged elgázolt valami?
 — Nem. Egy pohár sört akartam inni a kökényösi laponban.

Idegen Komlón

Kép szöveg nélkül

A helyijáraton történt

Komló és Gesztenyés között.

Két vörösi kö...

...azaz miért rossz Komlón a telefonösszeköttetés.